

***Nam Mô Tây Phương Cực Lạc Thế Giới
Đại Từ Đại Bi A Di Đà Phật***

Nội Dung

Vài Nét Về Cuộc Đời An Như	Trang 4
Phần I Thời Thơ Ấu Tại Việt Nam	10
Sưu Tầm Ca Dao, Ru Con Vào Đời	14
Trước Ngày Từ Giã Nơi Chôn Nhau Cất Rồn	24
Phần II Tuổi Thơ Tại Hoa Kỳ	29
Phần III Về Thăm Quê Hương	64
Phần IV Hòa Nhập Vào Cuộc Sống	69
Nếp Sống Đạo Vị	98
Phần V Mẹ Nội Đến Rồi Đi	103
Phần VI Công Chúa Tuyết	108
Công Chúa Tuyết Gốc Việt Tại Mỹ	111
Elk Grove's "Snow Queen"	112
An Lành Cho Em	114
Phần VII Làm Việc Thiện	115
Mua Ủng Hộ Khăn Quàng Len	120
Phần VIII Mỉm Cười Với Cancer	121
Nhật Ký Của Mẹ	127
Phần IX Cầu Nguyện Vãng Sanh Tịnh Độ	131
Lời Khai Thị Của Hòa Thượng Thích Minh Đạt	133
Điếu Văn Của HTBQTA	137
Lời Tiễn Biệt Của Em Gái	142
Gọi Mãi Tên Nhau	143
Lời Tiễn Biệt Của Mẹ	147
Những Lời Cuối Cùng Của Ba	148
Thơ Tiễn Biệt Của Ni Sư Thích Nữ Như Minh	149
Dusty Path, Clear Horizon	151
Nói Với Con Gái	153
Em Đi	159
Letters from Friends	160
Chiếc Khăn Len	161
Rời Em Cũng Ra Đi	162
Nguyện Cầu Cho An Như	163
Những Dòng Tâm Sự	164
Tạm Biệt An Như	167
Phương Danh Phúng Điếu	171
Cúng Dường Tam Bảo	173
Con Đò Sinh Tử	174
An Như	175
Tri Ân	176
Phần X An Như Vẫn Có Mặt Quanh Đây	178
Nhớ Về Chị	179
An Như Vẫn Có Mặt Quanh Đây	180
Chung Thất An Như Tại Huế	185
Cảm Niệm Của Cậu Kiệm	186
Tâm Tình Những Người Bạn Của Ba	187
Tâm Sự Với Bạn Hiền	191
Thư Tùy Hỷ Xuất Gia	197
Hoài Niệm Trần Thị An Như	198

Tự Đi Trên Đôi Chân Của Mình
Hoài Niệm

TRẦN THỊ AN NHƯ (1985-2011)

Vài Nét Về Cuộc Đời An Như (1985 - 2011)

- Ngày 06/12/1985, nhằm ngày 25 tháng 10 năm Ất Sửu, lúc 11 giờ đêm, Trần Thị An Như chào đời tại nhà hộ sinh của Cô Lành trên đường Phan Đăng Lưu, thành phố Huế, Việt Nam. Cân nặng 3 kg, với sự có mặt của Mẹ Ngoại và cậu Thành. Tuy nhiên, giấy khai sinh ghi ngày sinh là 04/01/1986 để bé An tiện đi học. Từ đó, Lễ Sinh Nhật An Như là ngày 04/01.

Tên của bé do Ni Sư Thích Nữ Như Minh đặt, ở nhà gọi là Bé An. Quê nội là làng Phước Linh, xã Phú Mỹ, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên. Quê ngoại là làng Thanh Thủy Thượng, xã Thủy Dương, huyện Hương Thủy, tỉnh Thừa Thiên.

Bé An ra đời nhanh, không làm mẹ đau đớn lắm, và là một em bé xinh xắn đáng yêu với nước da trắng, mắt to, mũi cao. Bé phát triển bình thường nhưng cơ thể yếu, hay nghẹt mũi, ho. Khi trở trời Bé An thường chảy mũi nước, ho nhiều và nóng sốt, phải đi khám bệnh rồi uống thuốc. Bé là thân chủ thường xuyên của Bác Sĩ Bình gần Đập Đá.

Đến giai đoạn ăn dặm, Bé An thường khóc khi ăn, dù có thay đổi thức ăn nhưng vẫn không thích. Khi được 10 tháng tuổi, bé bị tiêu chảy phải nằm bệnh viện Huế mấy ngày. Bé biết đi khi lên 13 tháng tuổi. Bé An thông minh, nghe hiểu, nhớ nhiều và nhớ lâu. Chưa được ba tuổi, Bé đã nhớ hết các bài ca dao ba và mẹ đã ru bé từ nhỏ, có thể đọc lại những bài ca dao dài như bài “Đêm qua tát nước đầu đình”.

Bé An thích nghe kể chuyện cổ tích, cười thích thú dù là chuyện đã nghe nhiều lần. Nhờ ba có việc làm ổn định ở Hợp Tác Xã Mua Bán Xã Phú Mỹ gần nhà, nên mẹ có thể ở nhà chăm sóc cho Bé An.

- Tháng 1/1988, Bé An có em trai là Quang, ở nhà thường gọi là Cu Lành. Hai chị em lắm đảm chạy chơi với nhau, hay bày đồ hàng cùng chơi quanh quần trong nhà hay ngoài sân, ít đi ra khỏi cửa ngõ. Bạn bè trong xóm cùng đến chơi rất đông vui nhờ bé có nhiều đồ chơi, sân chơi mát mẻ, an toàn, lại có nhiều quà để chia sẻ cùng bạn bè.

- Tháng 5 /1991, Bé An có thêm em gái là Khánh Hiền, tên ở nhà là Bé Bê.

- Tháng 9/ 1993, Bé An đi học lớp Một tại trường Tiểu Học Phú Mỹ cách nhà chừng 1/2 km. Bé An đi đứng khó khăn nên ít chạy nhảy. Dù chưa đủ tuổi nhưng Quang cũng được xin vào học cùng lớp với chị. Hằng ngày hai chị em theo nhau đi học bất kể mưa hay nắng. Cuối tuần hai chị em lại dắt nhau đi sinh hoạt Gia Đình Phật Tử Phước Linh tại chùa làng. Ba chị em ở nhà với Mẹ Nội. Mẹ chăm sóc từng miếng ăn, giấc ngủ vì thỉnh thoảng ba mẹ đi làm về tối và buổi sáng lại đi làm sớm, khi các con chưa thức giấc.

- Năm 1994, sự đi lại của Bé An ngày càng nghiêng ngả như người say rượu, sợ bị té nguy hiểm nên ba mẹ cho bé nghỉ ở nhà và nhờ cô giáo Hồng đến nhà dạy cho hai chị em mỗi ngày hai giờ. Nhờ vậy Bé An vẫn đọc được nhưng viết khó khăn vì tay bị run.

- Tháng 12 /1994 cả nhà vào Sài Gòn phỏng vấn đi định cư ở Mỹ theo diện H.O, được vợ chồng người bạn thân là Vinh và Liên cùng Cô Hằng cho tạm trú trong nhà tại chung cư Đồng Tiến.

- Tháng 2/1995, Bé An bị bệnh Chicken Pot phải nằm điều trị tại phòng chăm sóc đặc biệt và phòng cấp cứu của bệnh viện Nhi Đồng I trong 1 tháng. Tại bệnh viện, Bé An bị nhiễm trùng máu bởi loại vi khuẩn tại bệnh viện. Lỗi kỹ thuật của các y tá làm hư móng của ngón

chân cái Bé An, dù được chăm sóc kỹ nhưng vẫn lâu lành, các Bác Sĩ vẫn không biết tại sao.

- Tháng 6/1995, gia đình về Huế. Bé An vẫn ăn ngủ vui vẻ bình thường, lại phải vào Sài Gòn thêm hai lần nữa để chích ngừa và khám sức khỏe rất cẩn thận.

- Đầu Năm Mới Bính Tý, gia đình tổ chức ba ngày Đại Lễ Trai Đàn Cầu Siêu Truy Tiên Tiên Linh, Giải Oan Bạt Độ, Chẩn Tế Âm Linh Cô Hồn, Cầu Nguyện Âm Siêu Dương Thái. Được sự cho phép của Bác Trưởng Họ, các Bác Trưởng Phái và các bậc Tôn Trưởng, danh tánh Tiên Linh Truy Tiên lên đến toàn cả Phái Năm của họ Trần Duy làng Phước Linh. Bà con gần xa, đạo hữu, thân hữu tham dự đông vui, trước để dâng lời cầu nguyện, sau nữa là dự bữa trai diên thanh đạm chia tay, kẻ ở người đi đến miền đất mới Hoa Kỳ.

- Ngày 15/03/1996, gia đình rời Việt Nam đến định cư tại Hoa Kỳ trên chuyến bay đặc biệt, có y tá đi theo chăm sóc cho Bé An và những người sức khỏe kém. Xuống phi trường, gia đình được người bạn thân là Trần Minh sắp xếp mọi việc, có anh chị Nguyễn Văn Liêm và chị Đệ đón tại phi trường, đưa về căn nhà ở khu chung cư trên đường Young, thành phố Sacramento, tiểu bang California. Hầu hết cư dân trong apartment là người Việt Nam nên rất vui, thân tình, nhất là không có cảm giác xa lạ, lạc lõng. Anh Liêm giúp gia đình xin hưởng trợ cấp Welfare của chính phủ. Bác Lê Gia Chỉnh giúp gia đình đi khám sức khỏe và xin cho Bé An một chiếc wheelchair mới toanh, giúp bé đi lại dễ dàng. Bạn bè, bà con lần lượt liên lạc đến thăm, chia sẻ kinh nghiệm sống tại Hoa Kỳ, nhờ vậy mà gia đình hòa nhập nhanh chóng vào xã hội mới.

-Tháng 5/1996, Bé An đi học tại trường Elementary Boilling Green, Chương Trình Giáo Dục Đặc Biệt do cô giáo Diana phụ trách. Những ngày đầu có mẹ đi theo, sau đó bé thích nghi với trường lớp và được xe đưa đón hằng ngày. Bé An được giới thiệu đến tập therapy mỗi tuần ba lần với huấn luyện viên là Bà Catherine. Tại đây bé được giới thiệu đến khám bệnh tại bệnh viện UC Davis và bệnh viện này giới thiệu bé An đến bệnh viện UCSF tại San Francisco. Qua nhiều xét nghiệm y khoa hiện đại, Bé An được xác định là mắc bệnh Ataxia Telangiecasa, một chứng bệnh rất hiếm gặp trên thế giới.

Từ đó hằng tháng Bé An phải theo ba về San Francisco để chuyển thuốc trong hai giờ để tăng sức đề kháng cho cơ thể. Giá thuốc rất đắt, 4,000 đô la một bình. Ngoài ra tiền di chuyển đi về giữa Sacramento và San Francisco đều do chính phủ chi trả! Phải hơn ba năm sau, khi bệnh viện UC Davis thành lập khoa này thì Bé An mới chuyển về điều trị tại đây. Kể từ khi được điều trị bằng cách chuyển IVIG, sức khỏe Bé An ngày càng khỏe mạnh, không còn ho, sốt, chảy mũi khi thời tiết thay đổi.

- Tháng 3/1997, Bé An được cơ quan từ thiện Make A Wish cho chọn một điều mơ ước. Bé chọn du lịch 4 ngày tại Disney Land, miền Nam California, gia đình được đi theo. Mọi chi phí và sắp xếp đều do Make A Wish thực hiện từ A đến Z như trong một giấc mơ!

- Năm 2002, Bé An học tại trường Middle School C B Clayton.

- Năm 2004, Bé An theo học trường Laguna Creek Hight School. Bé rất thích trường này, tại đây có nhiều bạn và nhiều chương trình giúp cho các em khuyết tật thích nghi với đời sống

xã hội. Cuối hè 2004, Bé An theo gia đình về thăm Việt Nam. Từ Việt Nam trở về, Bé An tỏ ra không thích lối sống ở Việt Nam vì nhiều người hay tò mò nhìn ngó vào bé. Ở Hoa Kỳ không như vậy vì trẻ em và người khuyết tật được pháp luật bảo vệ và ưu tiên hàng đầu.

- Năm 2005, Bé An bị bệnh tiểu đường. Sau khi rời bệnh viện Methodist, Bé An không ăn cơm nữa mà quay sang ăn oatmeal và uống nước

mượp đắng, tập đạp xe hằng ngày nên giảm được lượng đường trong máu.

- Năm 2006 mẹ dạy Bé An đan len. Chiếc khăn len quàng cổ đầu tay bé An đan xong vào mùa Christmas, có màu lục, và được làm quà tặng cho ba. Sau đó đan được cái mũ màu nâu làm quà sinh nhật của ba. Hai món quà đó ba quý lắm, nhất là cái khăn quàng màu lục, ngày nào ba cũng làm gối kê đầu cho một giấc ngủ trưa tại chỗ làm!

- Mùa hè năm 2007, Bé An tặng Hội Từ Bi Quán Thế Âm (HTBQTA) 8 cái khăn len để gây quỹ từ thiện, bán đấu giá được 1,070 đô la.

- Năm 2008, gây quỹ từ thiện HTBQTA lần đầu tiên tại San Jose, chỉ riêng 5 cái khăn len của Bé An tặng đã bán đấu giá được 2,400 đô la. Không những anh chị em HTBQTA và gia đình vui mừng mà Bé An còn vui hơn nữa vì thấy mình có thể giúp ích cho nhiều người khác. Đó chính là một nguồn sinh lực dồi dào giúp An Như vươn lên trong cuộc sống.

- Tháng 6/ 2008, Bé An tốt nghiệp High School, Chương Trình Giáo Dục Đặc Biệt. Lễ tốt

ngiệp tổ chức trang trọng tại Arco Arena, có ba mẹ con chị Kim Chi từ Boston qua dự. Sau đó ba mẹ tổ chức Party mừng ngày ra trường cho Bé An. Các bác, cô chú cùng bà con và Cô Giáo đến tham dự rất đông. Đặc biệt có bác Lộc gái từ Việt Nam qua định cư Hoa Kỳ cùng tham dự nữa. Quà cho An Như rất nhiều, ngoài các hiện vật giá trị, còn có trên \$600 tiền mặt. Ai cũng chân thành chúc mừng cho An Như. Sau đó Bé An đã chia số tiền đó cho hai em và các bạn khuyết tật tại quê nhà, không giữ lại cho mình một đồng nào cả.

- Tháng 8/2008, Bé An theo học tại trung tâm giáo dục Aim Higher. Bé An thích trung tâm này và rất vui, thích đến đó chứ không muốn ở nhà.

- Tháng 12/2009, Bé An được bầu chọn làm Snow Queen, là Đại Sứ của Aim Higher tại thành phố Elk Grove, tham dự ngày diễn hành của các cơ quan, trường học Sacramento County. Bé An đội vương miện sáng lấp lánh, choàng áo lông thỏ trắng như tuyết, ngồi trong chiếc xe cổ kính do hai con ngựa trắng kéo, diễn hành qua các đại lộ Sacramento Downtown như trong chuyện cổ tích. Bé An tươi cười vẫy tay chào hàng chục ngàn người đứng hai bên đường vỗ tay reo hò khi xe đi qua. Hình ảnh và bài viết về thành tích của Bé An được đăng trên tuần báo Elk Grove Citizen của thành phố Elk Grove. Sau đó được đăng trên mạng Internet và dịch ra tiếng Việt trên VNExpress.

- Năm 2009 Bé An tặng cho buổi gây quỹ của HTBQTA tại Sacramento 4 cái khăn bán được 510 đô la, và tại San Jose cũng 4 cái, bán được 500 đô la. Năm 2010 tại Sacramento tặng 6 cái khăn bán được 840 đô la.

- Tháng 12/ 2010, sức khỏe Bé An trở nên yếu kém như ho nhiều, sốt nóng, viêm phổi, tim đập nhanh. Bé phải ra vào bệnh viện cấp cứu nhiều lần và qua nhiều xét nghiệm về tim và gan.

-Tháng 1/2011, Bé An bị vàng da. Bác Sĩ khám thấy ống dẫn mật bị nghẽn, phải đặt stent để thông. Tháng 3/ 2011, sau phẫu thuật đặt stent, Bé An phải nhập viện vì đau bụng nhiều khiến bé phải khóc, một việc chưa hề xảy ra trước đây.

Ngay trên giường bệnh, Bác Sĩ cho biết An Như bị cancer ống dẫn mật và phổi có nhiều chấm đen. Bé An nghe hiểu lời Bác Sĩ nhưng vẫn bình tĩnh, không tỏ vẻ lo sợ, buồn phiền và vẫn cười tươi khi các bác đến thăm. Bé còn an ủi mẹ là “có thân phải có bệnh”. Xuất viện về, Bé không còn bị vàng da nữa. Bé An được Cô Sáu chườm muối mỗi ngày. Ăn, ngủ, đan len bình thường nhưng người vẫn ốm.

- Tháng 4/2011, buổi gây quỹ lần đầu của HTBQTA tại Chùa Phổ Từ, Hayward. Dù trời rất lạnh, Bé An vẫn tham dự và tặng 6 khăn len bán được 1,060 đô la. Bé An vẫn miệt mài đan khăn cho buổi gây quỹ sắp tới tại Sacramento.

- Tháng 5/ 2011 Bé An tham dự buổi văn nghệ do ICAN tổ chức tại San Jose và đi ăn cùng gia đình tại thành phố Davis trong ngày Mother Day.

- Tháng 6/2011, dự Lễ Tốt Nghiệp Cử Nhân ngành Sinh Hóa của Quang tại Trường Đại Học UC Davis, có lúc Bé An cảm thấy mệt phải thở oxygene. Tham dự Party mừng ngày ra trường của Quang tổ chức tại Elk Grove Park, cũng là ngày Father Day. Lúc này Bé An sụt cân, người gầy ốm, tuy vẫn ăn được và vui vẻ.

- Ngày 4/7/2011, Bé An cùng gia đình đi xem bắn pháo hoa tại Elk Grove Park. Thời gian này Bé An thường phải thở oxygene. Lúc này Bé An thích niệm Phật (trước đây thường niệm Quán Thế Âm Bồ Tát), hằng ngày thường cùng cô Huệ và mẹ niệm A Di Đà Phật.

- Ngày 6/7/2011, Bé An đi chuyên IVIG như thường lệ hằng tháng, nhưng nhìn bé rất mệt, phải thở oxygene tại nơi chuyên. Về nhà vẫn ăn uống như thường và khi khỏe lại đan len.

- Sáng sớm ngày 11/7/2011, Bé An nằm giữa ba và mẹ, ba hỏi con có ước muốn gì sâu sắc nhất? Bé An suy nghĩ một chút rồi trả lời: **“Muốn được đi trên đôi chân của mình”!**

Buổi sáng ăn uống bình thường. Ba phải ra Hội Quán HTBQTA khởi công xây dựng nơi tôn trí tượng Bồ Tát Quán Thế Âm. Rồi hai mẹ con nằm trên sofa, Bé An ôm mẹ và nói những câu rất dễ thương và chững chạc: *“Con cảm ơn Mẹ đã săn sóc con”*; *“Con không muốn thấy Mẹ khóc”*; *“Mẹ phải ăn uống cho có sức khỏe để săn sóc con và thương bé Hiền nhiều hơn nữa”*. Mẹ nói *“Mẹ cảm ơn con vì con đã làm con của mẹ. Con phải ăn nhiều hơn và khi khỏe con lại đan len tiếp cho xong cái khăn này cho buổi buffet sắp tới.”* Con nói: **“Không kịp nữa rồi mẹ ơi”**. Phải chăng Bé An đã biết mình sắp ra đi nên nói những lời đó chăng?

Chiều lại Bé An mệt không thở được, huyết áp lên cao, mẹ nói gọi ba về, Bé An nói không cần phải gọi. Sau đó nằm ngủ, đến tối gọi dậy ăn cháo và uống sữa. Bé An khó thở, ba đưa vào bệnh viện Methodist gần nhà.

- Ngày 12/7/2011, lúc 3 giờ sáng, mẹ và Hiền vào phòng cấp cứu bệnh viện, thấy Bé An mê man. Bác Sĩ nói không hy vọng và chuyển sang phòng ICU. Bác Sĩ tại đây cũng nói không còn hy vọng. Các bác đến bên giường niệm Phật.

Huyết áp tụt dần. Sau những lời chia tay và khuyến tấn niệm Phật của ba mẹ, hai em, và các bác, Bé An đã ra đi trong tiếng niệm Phật của Ni Sư Khuê Liên, Ni Sư Minh Huệ, Sư Cô Phó tại Chùa Phổ Minh, các đạo hữu, và trong vòng tay yêu thương của gia đình vào giờ Ngọ, lúc **12 giờ 57 phút trưa nhằm ngày 12 tháng 6 năm Tân Mão (12/7/2011)**. Hưởng dương tròn thế 26 tuổi dương lịch, 27 tuổi âm lịch.

Lúc còn sinh tiền, Bé An sống an nhiên, không hề than vãn về sự thua thiệt của mình. Luôn vui vẻ, luôn thương yêu ba mẹ và hai em. Sống vị tha, thường lưu tâm đến người khác. An Như có sự chú tâm vào việc đang làm rất sâu, không bị lôi kéo vì những tác động chung quanh. Đặc biệt là chánh tín vào Tam Bảo thật vững chãi. Với những đức tính tốt đẹp như thế, Bé An chắc chắn sẽ đi về nơi an lành.

Bé An - Trần Thị An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh, còn mãi trong tâm thức ba mẹ, hai em, bà con nội ngoại, quý Thầy Cô, đạo hữu, Hội Từ Bi Quán Thế Âm, bạn bè, và những người có duyên gặp cháu.

Ngô Thị Hạnh
Pháp danh Quảng Minh

An-Nhu Tran

Favorite color: Pink

Favorite fun time with family:

Going to Disney Land

Favorite fun time with class:

Going shopping

Favorite place to eat: Bamboo Inn

Lives in Elk Grove

Born in Viet Nam

Thời Thơ Ấu Tại Việt Nam Quê Hương

**Lúc Còn Nhỏ, An Như Là Em Bé Xinh Xắn, Thông Minh
Mắt To Tròn Mũi Thẳng Và Cao
Tự Đi Chơi, Đi Chùa, Đi Học Trên Đôi Chân Của Mình**

Sưu Tầm CA DAO

Ru Con Vào Đời

Phước Linh, Mùa Đông Đình Mão

Oh Như con ơi!

Bà muốn sáu tuổi, Bà mới có con là con gái đầu lòng! Kể sao cho xiết nỗi mừng vui của Bà Mẹ và Bà Nội, Bà Ngoại cùng cái Ồ, các Bác các Cậu và bạn bè của Bà Mẹ. Bà cũng mừng Bà Mẹ chóng có con vì Bà Mẹ lạp gia đình hơi chậm. Vì thế ngày ra đời của con, ngày 25 tháng 10 năm Ất Sửu lúc 23 giờ 15 phút nhằm giờ Tý, tức là ngày 06 tháng 12 năm 1985, là một ngày hoàn bị cho tất cả mọi người.

Lúc có mang Bà Mẹ có phân công, nếu là con trai thì Bà đặt tên, con con gái thì Mẹ đặt tên, nhưng sau khi sinh con, Bà Mẹ đánh vịnh dự đó cho Sơ cô Thích Nữ Như Minh là một người có tài và đạo đức đồng thời là một người thân trong gia đình. Vậy là ngay từ khi mới lọt lòng, con đã có một vị Đấng Sơ làm nơi để dựa vào đáng nhẽ!

Ôn Như ở! Pa đặt rất nhiều lời vọng vào thế hệ các con. Những tháng năm của lịch sử đã làm Pa quên đi những mong ước của đời mình. Không phân biệt là gái hay trai, Pa mong con đừng lười chông ngoạn học tập thành tài - vẫn luyện bản thân thành người đức hạnh, đem tài đức đó phục vụ dân tộc và tạo phúc.

Đất nước mình chiến tranh tàn phá nhiều quá. Nội chiến và ngoại xâm liên tục từ ngày vua Hùng dựng nước, sự tồn tại của dân tộc, do đó, là một chuỗi dài của đau tranh, gian khổ và nghèo đói. Sự giàu có và quyền thế chỉ giới hạn ở một số người. Con hãy vào kinh đô tương lai học tập và phục vụ của mình là quang đại quân chúng khổ đau trong một hoàn cảnh đất nước nghèo nàn lạc hậu. Nhưng chưa hết, Pa còn mong con hãy sống nghiêm khắc theo Phật Pháp và phục vụ đạo tạo phúc kiểu như là một tâm linh cân bằng với một vật chất của con người ở đời.

Bé con của Pa! Từ hôm một năm nay Pa đã đưa những ý kiến sâu tâm và chọn lựa một số các

ghi vào tập này làm LỜI RU CON, vì con đang lớn
chúng ta nên không thể yêu thương và tự hào của Ba
Mẹ, không cái nào cũng là dân tộc Việt Nam. Ba
sẽ ghi ngày tháng năm như là một nhật ký
tình thương của Ba cho con gái. Để mai sau khi
lớn con sẽ học hỏi nhiều việc ở đây trong thời
kỳ vật Ba làm "của đời mình" cho con đó!

Hãy cố gắng lên con gái yêu của Ba Mẹ nhé!

Viết nhân mùa sinh nhật thứ 2 Bé An

Ba thân yêu của con,

Phan Duy Phó

Pháp danh Nguyễn Chánh

❁ Phân thứ nhất

CÁI NÔI ĐẦU TIÊN

A. TÌNH CẢM GIA ĐÌNH

IA1. Công cha như núi Thái Sơn,
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra.
Một lòng thờ mẹ kính cha,
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con.

2. Tu đàu cho bằng tu nhà,
Thờ cha kính mẹ mới là chân tu.

26/5/89

Mẹ già như chuối ba hương
Như xôi nếp một như đường mía lau.

❁ Phân thứ hai

TỔ QUỐC MẾN YÊU

A. ĐẤT NƯỚC

IIA1. Ai về phủ Toho cùng ta,
Vui ngày giỗ tổ tháng ba mừng mười.
Dù ai đi ngược về xuôi,
Nhớ về giỗ tổ mừng mười tháng ba.

2. Đường lên núi Lạng bao xa?
Cách một trái núi với ba quãng đèo.
Ai ơi, đứng lại mà trông
Kìa núi thành Lạng, kìa sông Tam Cờ...

B. CON NGƯỜI

IB1. Nhiều điều phải lấy giá gương,
Người trong một nước thì thương nhau cùng.

2. Anh về Bình Định mà coi,
Con gái Bình Định bỏ rơi, đi quyền.

3. Ru con con ngựa cho lành,
Đề mẹ gánh nước rửa bánh cho voi.
Muốn coi lên núi mà coi,
Coi bà quản tượng coi với đánh công.
Túi gấm cho lân túi hồng,
Têm râu mũi mác cho chông đi quân.

C. CHÔNG NGOẠI XÂM

1. Đò từ Đông Pa đò qua Đập Đá,
Đò từ Vĩ Dạ thẳng ngã ba Sinh.
Lò đò bóng ngã trắng chênh,
Giọng hò xa vọng nhẩn tỉnh nước non.

2. Chiều chiều trước bến Văn Lâu
Ai ngồi ai câu ai sầu ai thảm?
Ai thương ai cảm ai nhớ ai trông?
Chuyện ai thấp thoáng bên sông?
Đưa câu mái dẫu chạnh lòng nước non.

Phân thứ ba NGƯỠNG CỦA CUỘC ĐỜI

A. NGHỀ NGHIỆP

III AL. Trầu ơi! Ta bảo trầu này!
Trầu ra ngoài ruộng trầu cây với ta!
Cây cây với nghiệp nông gia,
Ta đâu trầu dẫu, ai mà quản công.
Ngay nẻo cây lúa còn bông,
Thủi còn ngọn họ có ngoài đồng trầu ăn.

Sinh Nhật Lần Thứ 8 Tại Ngôi Nhà Xưa:
Làng Phước Linh, Xã Phú Mỹ, Huyện Phú Vang
Tỉnh Thừa Thiên-Huế, Việt Nam

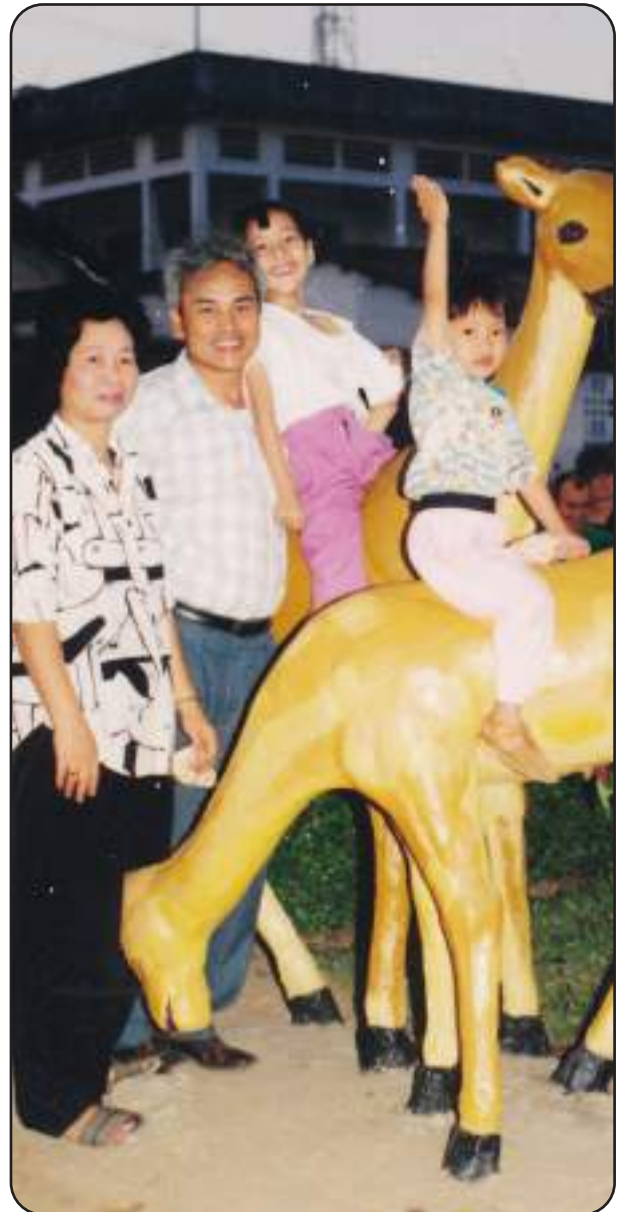
Chung Vui Tại Nhà Mẹ Ngoại
Hiệu Hòa Mỹ, Thành Phố Huế, Việt Nam

**Trước Ngày
Tự Giã Nối**
Chôn Nhau Cắt Rốn

**Đại Lễ
Trai Đàn
Chấn Tế
Cầu Nguyện
Âm Siêu
Dương Thái
&
Tiệc Chay
Giã Từ
Quê Hương**

Tuổi Thơ Tại Hoa Kỳ

Nhà Mình Nghèo Nhưng Hạnh Phúc

**Ngày Mới Đến
Vùng Đất Mới**

Tết Đầu Tiên Nơi Đất Khách Quê Người (1997)

Ngày Ky Ôn Nội đầu tiên trên đất Mỹ, 22/03/1996

Chúc Mừng Năm Mới Đình Sừu

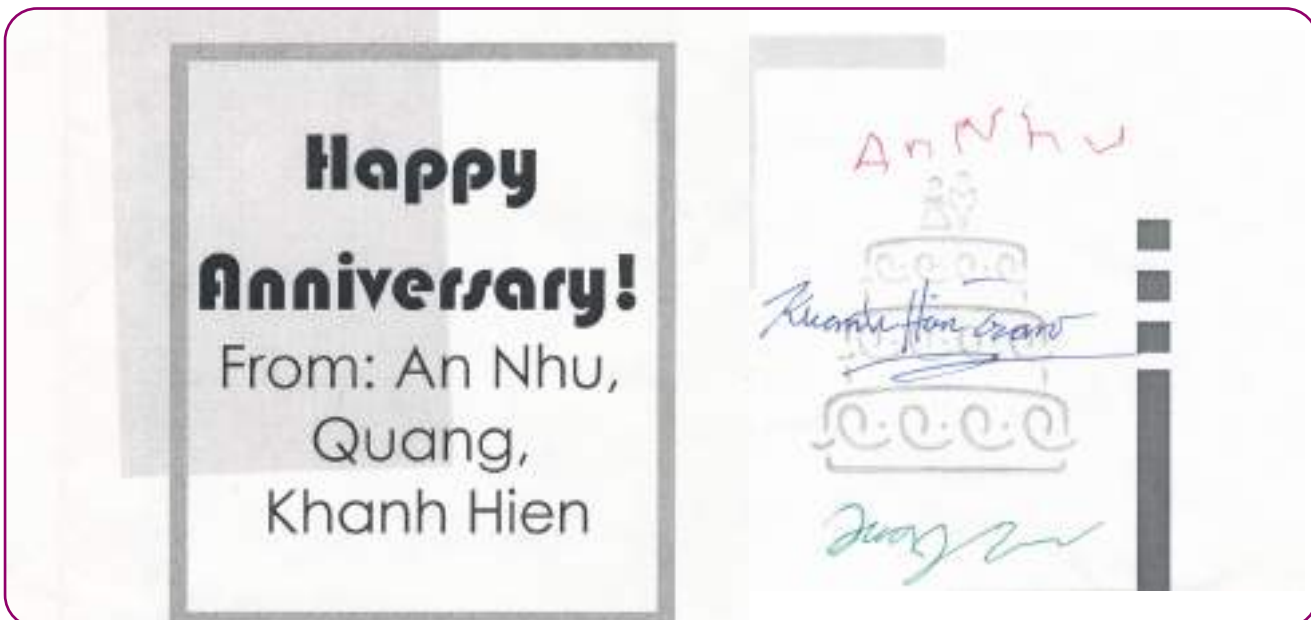
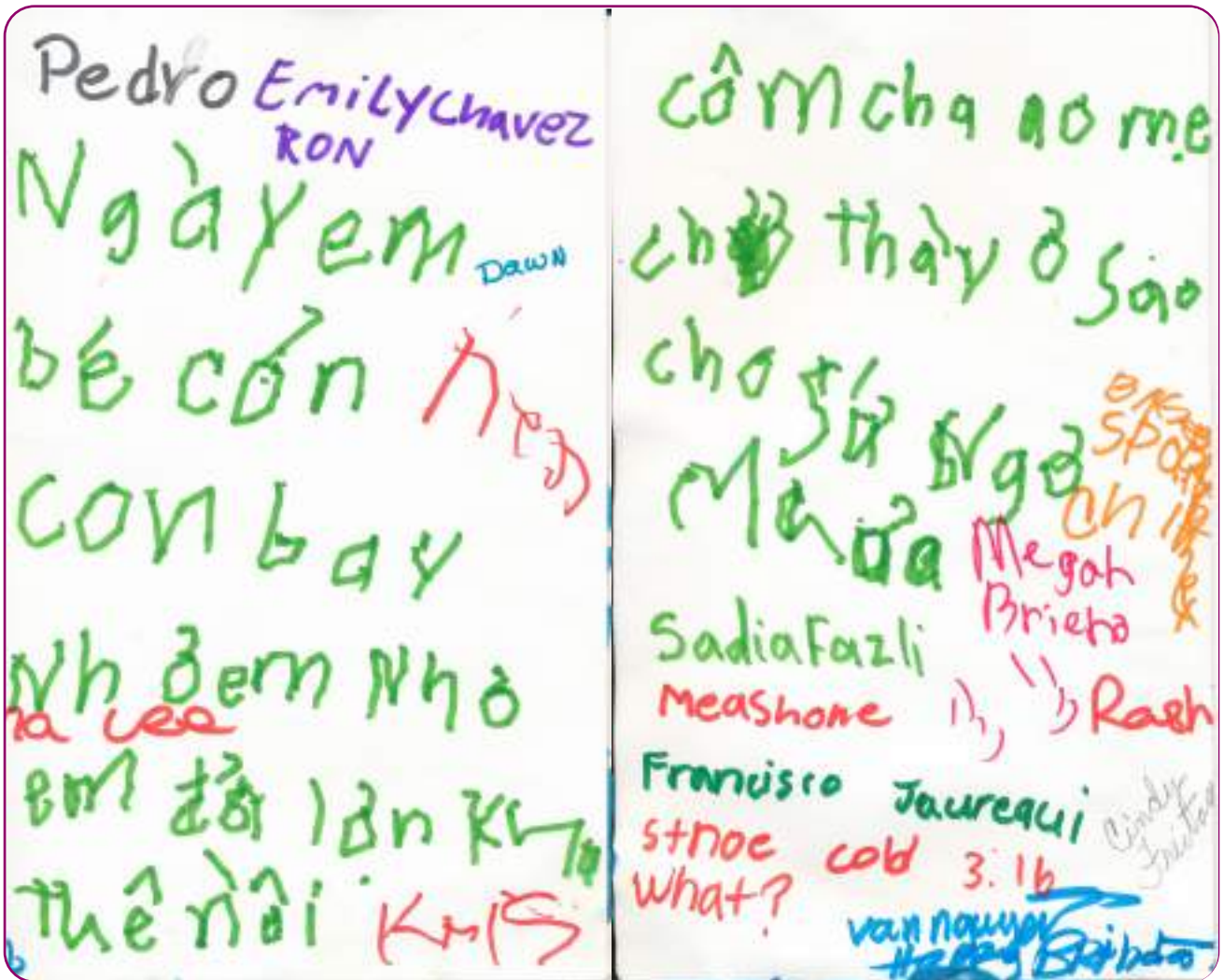

Sinh Nhật Bé 5 tuổi tại Mỹ, 10/05/1996

*Tham dự Tết Trung Thu đầu tiên
Sacramento, 1996*

Hôm nay là Ngày Kỷ Niệm 21 Năm Ba Mẹ Thành Hôn. Năm nay lại có thêm nhiều ý nghĩa đặc biệt khác như là Ba hoàn tất Bằng Master Degree in Social Work. Chúng con chúc mừng 21 năm của Ba Mẹ và những sự thành công của Ba lẫn Mẹ. Chúng con xin chúc Ba Mẹ sức khỏe dồi dào, tràn đầy hạnh phúc, và tinh tấn trên con đường đạo. Chúng con xin cảm ơn ân đức sinh thành, dưỡng dục, dạy dỗ của Ba Mẹ. **Thank You.**

Người cha kính mến
của con.
Trần Thị Anh Huệ

NUÔI HEO

Ngày	An - Nhữ	Quang	Khánh - Hiền	Cộng
Feb. 8, 00	38	53	25	116
Mar. 2. 00	15	25	4	44
April 2 - 00	13	55	18	86
May 5 00	20	20	10	56
June 5 00	7	153	63	302
June 20.00	28	13	6	
	<u>106</u>	<u>202</u>	<u>92</u>	<u>400</u>
9/29/00	18 - 2 <u>16</u>		25 <u>- 8</u> 17	
11/1/00	26	70	5	101
12/2/00	28	28 23	10	71
12/01		20	3	
Tổng cộng	175	297	110	
Tiền ki xi	+ 11	+ 48	+ 38	
1-27-01	<u>188</u>	345	148	691
2-4-01	44	30	10	95
			<u>158</u>	<u>786</u>
Tổng kết	\$ 232	\$ 375	\$ 778	
ngày 2-11-01 thủy khảm	+ 8	5	169	
Vấn Cash/hiếu	<u>240</u>	<u>380</u>	<u>180</u>	<u>800</u>

Ngày	An-Như	Quang	Khai-Hiệp	Tổng
3/2/01	20	27	13	= 60
4-1-01	28 26	# 10	# 20 = 56	
5-8-01	# 61	# 23 60	# 20 = 80	
	107	0/6/200	# 202	
June 28/01	# 29	# 42	# 30 = # 81	
Sept. 9/01		+ 01	# 14 = # 45	
Oct. 1 2001	# 14	# 18	# 29 = # 62	
Nov. 4 2001	# 63	61	# 36 = # 160	
Dec. 22 01	107 + 30 137	152 62 214	119 = 353 54 = 126 135 484	
2/4/02	76	64	40 180	
5/1/02	24	34	ε 65 245	
6/4/02	16	41 41	09 66 311	
			311	
6/29/02	58	50	46 152 465	
	177 184 97 458	189	97	

Tiền Thưởng Học Giỏi Và Để Dành

Mỗi cuối tháng hoặc mỗi học kỳ, các con đều hớn hờ đem phiếu điểm hoặc Bằng Khen ra để ba mẹ xét khen thưởng.

Điểm trung bình cuối tháng là A, thưởng \$3; điểm B \$2; điểm C \$1; Bằng Khen mỗi tấm \$5, mà Bằng Khen nhiều lắm, đôi khi phải ghi...nợ! Ví dụ: ngày 19/01/2003, tiền thưởng lên đến \$300, "cháy túi"! Nhờ vậy, các con đều thích học, chăm học, và học giỏi.

Tất cả tiền thưởng của các con đều bỏ chung vào một con heo để dành, nhưng tiền mỗi người vẫn biết rõ vì đã có bảng ghi hàng tháng, hàng năm.

Ngày 22/12/2002, gia đình gửi về Quê Nhà cúng dường Lễ Tang Mẹ Ngoại các cháu \$1,000. Trong đó Bé An đổ heo ra có \$137; Cu Lành \$214; Bé Bê \$133; cộng chung là \$484, còn lại ba mẹ \$516.

Khi mua ngôi nhà mới tại Elk Grove, các con đổ heo ra cũng được trên \$1,000. Như vậy cái nhà chúng ta đang ở đều có **đóng góp chung của tất cả 5 người trong gia đình**. Vì vậy, sau này, không ai được bán Ngôi Nhà Này cả! Cám Ơn Các Con Yêu thương Của Ba Mẹ!

Bó An 347
 Quang 440
 Hiền 214
1001

Số tiền gửi về phòng
 Điều Mẹ Ngoại:
 Bó An: \$137
 Bé Bê: \$133
 Quang: \$214
 Ngày 22 tháng 12 năm 2002

	Quang	Bé	Bé
9/1	20	30	10
10/1	27 1/2 (hiên)	15	10
11/3		10	
12/31	114	110 + (25 hiên)	50
	188	172	50
	172		
	60		
	420		
	- 35		
	<u>385</u>		
		47	
		114	
		40	
		118	
		60	
		<u>385</u>	

3/2/03 Bó Quang Bé
 102 + 46 (hiên) + 90 (mã đổi) = 188
 (\$142)

	Bé	Quang	Bé	
	\$	\$	\$	
09/1/03	\$60	\$110	\$130	300
Cộng	162	156	170	488

Ngày	An-Như	Quang	Khiết Hiền	Total
Jan/4/04	\$33	\$50	\$33	116
				+ từ \$60 cũng được

Ngày	Tên Truyện	Witness
11-04-02	Sơn Tinh Thủy Tinh & Con Mèo không Biết Vâng lời	an nh
11-05-02	Câu chuyện Hai Anh Em & Thưa cô, tự nhiên thì như thế đó, từ giờ	an nh
11-06-02	Cây Khế & Dừng Mưa tại Mắc Mèo	an nh
11-07-02	Con Ngựa Mù & Ông Trạng Nổi	an nh
11-08-02	Đi Tết Hồn Ai? & Anh Trại Cây và Lão Nhà Giàu	an nh
11-09-02	-2	
11-10-02	-2	
11-11-02	Cái Cơn Thủy Ngân & Đi Đứng Khoe Nhiều Hơn	an nh
11-12-02	Sự Tích Bánh Chưng và Bánh Giày & Em bé trộm kẹo	an nh
11-13-02	Gian Cốc Tia & Tinh Nợ	an nh
11-14-02	Ông tướng Giày & Cốc Kiến Trời	an nh
11-15-02	Đi Đứng Khoe và Bà Mẹ & Ông vua và bác & bệnh	an nh
11-16-02	Cổ bí họ Lem & cổ bí họ Lem (cướp & bèo)	an nh
11-17-02	Cổ bí họ Lem & cổ bí họ Lem (cướp & bèo)	an nh
11-18-02	Bà Chúa Bèo & Chiếu Rượu Kim Cương	an nh
11-19-02	Chú Thỏ Nork Pu-si-mô & Ngồi Anh Hùng Đỉnh Bèo	an nh
11-20-02	Văn ga cá sấu tham dự tiệc Bữa và con ngựa của vua 1-10	an nh
11-21-02	3 bông Hoa với 3 điều ước & Con sư tử và bác thợ rèn	an nh
11-22-02	Nàng Bạch Tuyết và Bảy Chú Lùn (cướp & bèo)	an nh
11-23-02	Hoa Mào Gà & Cô chủ không biết quý tình bạn	an nh
11-24-02	Sự tích Cây vú sữa & Hai tiếng Nhỉ họ	an nh
11-25-02	Bà cháu & Những Bông Hồng	an nh
11-26-02	Con Chim Nhỏ & Tinh Anh Em	an nh

An Như giúp Khánh Hiền tập đọc tiếng Việt

Sau bữa ăn trưa hoặc tối, bé Hiền đọc cho chị An Như nghe một chuyện cổ tích hoặc lịch sử Việt Nam. Mỗi lần nghe xong, An Như ký xác nhận. Mỗi bài đọc sẽ được ba mẹ thưởng cho Khánh Hiền \$2; đọc 2 bài thì được \$4. Ngày nào không đọc bị trừ \$2.

Trò chơi này rất vui, hấp dẫn, thân thương mái ấm gia đình nơi đất khách quê người. Nhờ vậy mà Út Hiền tiến bộ rất nhanh về tập đọc, giỏi cả tiếng Anh, tiếng Việt và văn hóa Việt Nam.

	Cải Gỏi Trôi Dưới Ngõ, ở Cao Thôn Mậu Trì	11-24-
	Đền V, Trái ở Gai Rừng và Hồ?	11-30-
	December	
	Chú Ti. Cầu Cầu Sông Đàn Kiến ở Đại sứ Cầu Đất Nam Hán Hàng	12-1-02
	Đ. Tướng Mao và con Ruồi ở Gai Cầu Những Con Thỏ Đ. Sáp Bầy + 2	12-2-02
	Bản Ông Ngàn Chấn Một Vụ Án Xử Con ở Những con chim laviết Hả, Tản	12-3-02
	Khan Rùa Chữa lành Bình Cho Người Hầu Giải Tởng Ông Nhà Giàu ^{Khổng} _(lời)	12-4-02
	Chai Cỏ Đũa Con của Long Vương ở Những Viên Ngọc Rắn	12-5-02
	Một Tấm Mạng Sống ở Cửa Báo của Nội Việc Lâm Ác	12-6-02
	Cái Lưỡi Đẽ ở Tên Bô Lê Đền Tội ĐỀN BỤNG (Kỳ Nệ Ngọc)	12-7-02
	Sự nói hai cửa những con bích ở Tên Bô Lê Đền Thành Niệm Thị Hào	12-8-02
	Áo in và con vật ở Một Tội Ngạn và cửa Bàn	12-10-02
	Đ. Thần binh Trưng Phục ở Vải Nét và Tiêu Sĩ của Dịch Giả	12-11-02
	Hồn Đả Thần ở Tiếng Tạc Đạn ở Sa Diệm	12-12-02
	Đường lên Trời ở Truyền Thuyết và Xứ Ba-Vi-Lê	12-13-02
	Sử Tử và Kiên Cường ở Nước Mắt Cá Sấu	12-14-02
	Hồn Ngọc Vầu ở Sự Tích Vàng Đồi Tây Nguyên	12-15-02
	V. Sao Đàng Ngõ Chín Bùn xuống Đất ở Đám B. R.	12-16-02
	Edison và Bê Cú ở Xiêng Mộng	12-17-02
	Con Nhỏ Quý Cửa Nhà Vua ở Xin Chấn ở Núi Vàng	12-18-02
	Lời Hứa của Vua Bôn ở Người Thọ Đột Thảm	12-19-02
	Đền Chấn Kỳ Diệu ở Đạc Bức Hồ Tạng Anh	12-20-02
	Sự Tích Đều Mưa Công Nước Lào	12-20-02

12/20/02	An Dương Vương & Cây Tre Trăm Đốt	am/ly
12/24/02	Nàng Công Chúa Ngự Trường Rồng & Con Vua và Con Tắc Kè	am/ly
12/25/02	Sử Tích Hồ Ba Đẽ & Phan - Ê - Tông, con trâu mất tích	am/ly
12/26/02	Ông Tô Nghệ Thuật & Bà Già Trong Quả Bưởi	am/ly
12/27/02	Xo Dừa & Ông Đứng Bà Đứng	am/ly
12/28/02	A - Li - Ô - Sa & Những Chú Bè Không Chết	am/ly
12/29/02	Lễo Miêng & Que Diêm Tự Cháy	am/ly
12/30/02	Người Đón Đường Của Chồn Trắng & Núi Trăm Học Pencil - Kênh	am/ly
12/31/02	Thầy Bồi Xem Voi & Quora cũ xử kiện	am/ly
<hr/>		
01/01/03	Đeo Lục lạc Cho Mèo & Điện Chết Vãn Hai Tiên	am/ly
01/02/03	Bầy Chim Thiên Nga 1H thôi	am/ly
01/03/03	Chùa Cổ 1H thôi	am/ly
01/04/03	4 - Li - Ba Ba 1H phân	am/ly
01/05/03	Nhà Bác Học Gi - Li - Lê & Con Rắn Vàng	am/ly
01/06/03	Ngày Đầu Tiên Làm Trường Dục	am/ly
01/07/03	Chú Thư Kì Nhỏ ở Thành Phố Fok - Ren - Xơ	am/ly
01/08/03	Anh Hùng Nhỏ Tuổi Diệt Xe Tăng & Và về huyện về Văn về Thời Tô	am/ly
01/09/03	Võ Tổng Giết Hồ Trăn Đồi & Canh Dường	am/ly
01/10/03	Cường Báo Đại Vương Đánh Thần Sét & Gai Tô là Ba Như Ngày Trước	am/ly
01/11/03	-2	am/ly
01/12/03	Đề nhỏ và sự giả giả & Vòng quanh & Hết & giới trong 1000 năm	am/ly
01/13/03	Bông Sen Trong Giếng Ngọc & Tầm Cầm	am/ly

AMU W	Hồ Bức của Ông Bửu đời Thuận / Thuận Siêu Luyện chử	1/14/03
	Đi Nhà Ông Trọng	1/15/03
	Xem Con Diên	1/16/03
AMU H	Con Bui Ngọc, Chấn Cầu / Tháp Đại Đế Tụ Kì Lợi Phái	1/17/03
AMU VNS	Mục Kiên Liên	1/18/03
AMU W	2	1/19/03
AMU WNS	Phủ Hải Nại	1/20/03
AMU WNS	Hồ Bồ Đề	1/21/03
AMU W	Cả Chấn Diên	1/22/03
AMU W	Tại Ca Diệp Qua Ha Ca Diệp	1/23/03
AMU W	Đi A Na Luật	1/24/03
	Có này người, tại ăn cơm nhà mình	1/25/03
	Đi Nhà Cô Huệ	1/26/03
AMU H	Uất Lộ	1/27/03
AMU W	Am A Non Đai	1/28/03
AMU W	Ca Hải La	1/29/03
AMU W	Truyện Trang Quỳnh - Chia Từ Trong tay người / Ông Nguyễn Ngọc Kiết	1/30/03
AMU W	Đi Đe đực chửa / Nhật Bả Trầu / Đom Nhà Quán Bông	1/31/03
AMU W	Đời Đập với Thi đ. đ. / Chiu Thua	2/01/03
AMU W	Khay Tiên Chua / Cây Rô Rường Bà Chấn Liễu	1/02/03
	Đi Anh Huyền / Sĩ chử	
AMU H	Tra Ôn Bà Chấn Liễu / Bà Chấn Liễu Đa Bô / Ông Hộ Đai K.Đ.Đ.Đ.Đ.	2/03/03
AMU H	Ấn Thuốc Đốc Tiên Sư thàng Béo Thái / Xã Hai Tráng	2/05/03
AMU W	Tra Lê Thành Hoàng / Kô gái Chuan chua	2/06/03
AMU W	Trang Cầm đực, dưới cũng cầm đực / Thúi g. đ. V. V. / V. V. V. / Thúi không giữ. quế	2/07/03

2-8-03	Ngọc Ngạn ? Trã Nà Đai Ngang ? Phôi Sốt	On Vu
2-9-03	Cổ Cò Huệ tối chử	
2-10-03	Phật Say ? Bối Đò ? Quả địa Trương Thọ	On Vu
2-11-03	Chùa Ngã Ngạn ? Giáo Cơ Hàng Niết ? Thăng Ngạc... Thăng Trạng Giáo Đâu Hồ Đuôi	On Vu On Vu
2-12-03	Lại Truân Tông Quỳnh, Thị Diêm ? An Trâm Nào Vua ? Thị Vô	On Vu
2-13-03	Chơi Trâu ? Tiệp Quan Tàu ? Cay Nhà Lá Vương ? Trong chết, Chử Cũng Bằng Hà	On Vu
2-14-03	Thốt Nạn Trên Biển Cả	On Vu
2-15-03	Cổ cốc tho tối tung kinh	
2-10-03	Cầu Con Thốt Nạn Giao Thông	On Vu
2-17-03	Bà Cu Bán Chè Thốt Nạn	On Vu
2-18-03	Mắt Mù Lại Sáng	On Vu
2-14-03	Bàn Tay Màu Nhiệm Của Đóa Quán Âm	On Vu
2-20-03	Cầu Sinh Con Gái Tại Ý	
2-21-03	Tung kinh đại Anh Đạt	On Vu
2-22-03	Nước Cam Lộ Chối Ngươi, Cam	On Vu
2-23-03	Chức Hành Bình Bồi Lục ? ?	On Vu
2-24-03	Cần Ngăn Sự Giết Chết	On Vu
2-25-03	Tế Quốc Khẩn Đổ ? Cao và Chử + 2	On Vu
2-26-03	Chức Bình Sĩ 12	On Vu
2-27-03	Chử Hào Trung Sáng	On Vu
2-28-03		

15

Ngày xưa có một con vượn mẹ và một con vượn con. Vượn mẹ đang bồng con cho bú, có một bác thợ săn, bắn vượn mẹ. Vượn mẹ bị thương vẫn cho con bú, rút xuống, còn con vượn con mắc trên cây. Bác đem vượn mẹ về nhà mổ bụng ra thấy ruột đứt từng khúc. Từ đó bác bẻ cung bẻ tên. Bác nói là từ nay bác không làm chuyện này nữa.

Quảng Diệu Minh.

Ngày xưa có một con vượn mẹ và một con vượn con. Vượn mẹ đang bồng con cho bú, có một bác thợ săn bắn vượn mẹ. Vượn mẹ bị thương vẫn cho con bú, rút xuống, còn con vượn con mắc trên cây. Bác đem vượn mẹ về nhà mổ bụng ra thấy ruột đứt từng khúc. Từ đó bác bẻ cung bẻ tên. Bác nói là từ nay bác không làm chuyện này nữa.

Quảng Diệu Minh

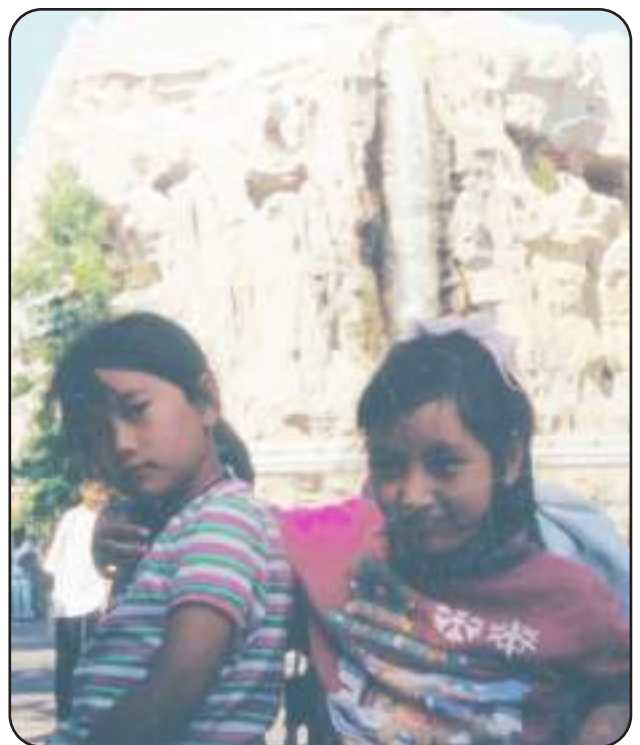

Đến Chơi Disneyland: Make A Wish

VỀ THĂM QUÊ HƯƠNG

Ly Hương, Không Bao Giờ Ly Tổ

Hòa Nhập Vào Cuộc Sống
Đi Học Vui Hơn ở Nhà

**Ngày đầu tiên
An Như đi học
tại Hoa Kỳ
tháng 5/1996**

ỦY BAN PHÁT THƯỞNG

NIÊN KHÓA 1999-2000

THÔNG BÁO

Danh sách học sinh

đủ điều kiện nhận thưởng niên khóa 99-2000

UBPT xếp phần thưởng của các em ra làm ba hạng: Hạng Tối Ưu, Ưu Hạng, và Hạng Danh Dự. Hạng Tối Ưu dành cho 4 em đứng đầu 4 cấp lớp 9,10, 11, 12 gồm các em: Lê Thị Viễn (lớp 12), Lê Thị Thảo (lớp 11), Lê Thị Thiên (lớp 10), và Huỳnh Mỹ Linh (lớp 9). Ưu Hạng dành cho các em từ lớp 1 đến lớp 12 có điểm G.P.A từ 4.0 trở lên. Hạng Danh Dự dành cho những em có điểm G.P.A từ 3.8 đến 3.99. Sau đây là danh sách các em được thưởng Ưu Hạng (U.H) và Danh Dự (D.D):

Lớp 12 U.H: Nguyễn Thị Thái Hiền, Phạm Thủy Đoan, Tạ Bích Uyên, Kimberly Trương, Trình N. Thi 'Thina', Lê T. Hien, Lê Thiên Ngân. **Lớp 12 D.D:** Huỳnh Thủy Phương, Trần Hồng Ngọc, Nguyễn Phương Vy. **Lớp 11 U.H:** Nguyễn T. Vy, Trần Bích Phương, Nguyễn Đan. **Lớp 10 U.H:** Nguyễn Trung Tin, Trần Vũ Tường Anh, Nguyễn Thị Thanh Vy, Nguyễn Mai Hân, Trần Thị Thủy Trang, Lê Harmony, Nguyễn Bảo Ngọc, Lê B. Văn, Lê Bùi Hồng Ân. **Lớp 10 D.D:** Nguyễn Thị Kim Tuyền, Nguyễn Nam Phương, Trần Thị Mỹ Hiếu, Nguyễn Định Thảo, Nguyễn Mai Hương. **Lớp 9 U.H:** Trịnh Ngọc Linda, Trần Thị Cẩm Tú, Nguyễn Kathy, Trần Hoàng Bảo Châu, Tăng Nhật Trường, Đào Văn Cẩm, Trần Xuân Mỹ Lê, Lê T. Lien, Nguyễn Ngọc Diễm Huyền. **Lớp 9 D.D:** Nguyễn Nam Thái, Trần Thị Thủy Linh, Nguyễn T. Đoan, Nguyễn Hải Thủy, Nguyễn Anh Tuấn, Trần Tấn Hoàng Nghiêu. **Lớp 8 U.H:** Phạm L. Huyền Michelle, Nguyễn Thiên Hương, Phạm Thị Kim Loan, Nguyễn Madeline, Nguyễn Hải MyMy. **Lớp 8 D.D:** Dương T. Thanh Trang, Trương Thiên Tâm, Thạch Thanh Hùng, Trần Thị An Như. **Lớp 7 U.H:** Nguyễn Đình Thành (Tim), Phạm Thị Phương Nhung, Lê Phan Quỳnh Trâm, Lê Bùi Trần Châu. **Lớp 7 D.D:** Lê Thị Nguyễn Thảo, Nguyễn Phillip, Đặng Trang Cristina, Trần Vũ Tuấn Anh, Nguyễn Long. **Lớp 6 U.H:** Lý Thị Hòa Nhi, Trần Phương Mina, Trần Ngô. **Lớp 6 D.D:** Đoàn Thiên Ân, Trương Phước Tuấn, Dương Thị Anh Thư, Nguyễn Ái Vy, Huỳnh Tony, Nguyễn Cathy, Hồ Nina, Trần Duy Quang, Lê An Nhiên. **Lớp 5 U.H:** Đinh Ngọc Khánh, Quách Jenny, Phạm Thị Ánh Tuyết, Võ Thị Phương Thảo, Bùi Khanh Anna. **Lớp 5 D.D:** Nguyễn Khánh LyLy, Dương Như Jimmy, Nguyễn H. Nhã Khương, Trần Văn Anh Học, Nguyễn Ngọc Uyên Thư (Mifa). **Lớp 4 U.H:** Hà Minh Jennie. **Lớp 4 D.D:** Đỗ Quang Thái, Nguyễn Huỳnh Lee. **Lớp 3 U.H:** Trần Thị Khánh Hiền, Phùng Jennifer, Lê Nhi (Diana), Trần John. **Lớp 3 D.D:** Lê Hồng Phúc, Nguyễn Đình Bằng

Khanh, Hồ Thị Trường Chi, Nguyễn Tracy, Nguyễn Đỗ Đăng Thanh. **Lớp 2 D.D:** Trần Anna, Lưu Marvin. **Lớp 1 D.D:** Nguyễn Lê Tiểu Mai. **HS Việt Ngữ Chùa Diệu Quang:** Trần Thị Nga (1A), Huỳnh Stephanie (1B), Trần Quốc (2), Huỳnh Thị Bạch Tuyết (3), Dương Huệ Nhân (4), Trần Duy Quang (5). **HS Việt Ngữ Lạc Hồng:** Nguyễn Tịnh An(1A), Lê Trung Cung (2A), Nguyễn Thiên Long (3), Phạm Thị Kim Loan (4), Nguyễn Hải MyMy (5), Nguyễn Thiên Kim (6), Nguyễn Khánh Dương (đặc biệt)

Những em không có tên trong danh sách vì không đủ điều kiện. Tuy đã ấn định không hoàn trả lệ phí nếu không đủ điều kiện nhận thưởng, nhưng vì chỉ có một số rất ít không đủ điểm nên UBPT sẽ hoàn trả \$20.00 lệ phí cho các em này. Xin quý phụ huynh liên lạc UBPT để nhận lại. Ngoài ra, trong số các em nêu tên trên có một số không đóng lệ phí. UBPT vẫn cứu xét phát thưởng cho các em.

UBPT xin kính mời tất cả quý đoàn thể, tôn giáo, quý phụ huynh, và tất cả đồng hương đến tham dự buổi lễ phát thưởng được tổ chức lúc 9 giờ sáng ngày 05 tháng 8 năm 2000 tại

Florin High SCHOOL, 7956 COTTONWOOD LN. SACRAMENTO, CA. Sơ hiện điện đồng ý của quý vị sẽ có một giá trị vô cùng lớn lao trong việc động viên, khuyến khích con em chúng ta trên đường học vấn.

Đến nay, UBPT đã nhận được sự ủng hộ của các vị sau: Ô. Trần Minh Lợi \$500.00, Tuần Báo Mộ Sacramento \$50.00, Ô. Vũ Hiến Lê \$200.00, Ông Bà BS. Hà Hữu Tâm Hà Võ Phụng \$300.00, BS. Dương Hữu Thức \$100.00, BS. Nguyễn Huỳnh Anh \$200.00, DS. Nguyễn Huỳnh Liễu Chi \$210.00, Nh.S. Đỗ Kỳ Long \$50.00, Hội cao Niên \$100.00, BS. Cao Thị Phương Dung \$100.00, Ô. Mai Xuân Châu, \$50.00, Ô. Tôn Tường Vũ \$30.00, Alpha Printing \$100.00, ÔB. Bùi Kỳ \$20.00, ÔB. Vũ Xuân Đào \$100.00, ÔB. Trương Chí Cường \$50.00, Methi James \$20.00, Ô Lê Thành Việt (CLBGC) \$100.00, HS. Hoàng Gia Hùng \$400.00, Ô. Trần Văn Ri \$50.00, Nhà hàng Tự Do \$100.00, Báo Làng \$100.00, Nhà Hàng Hương Lan \$300.00, Nấm Thân hữu Hương Lan \$200.00, Ô.B Nguyễn Trí Thành \$100.00, ÔB. Vũ Xuân Dương \$50.00, ÔB. Vũ Long-Carmichael Optical-\$100.00, BS. Nguyễn Mộng Huyền \$100.00, Chùa Diệu Quang \$50.00.

Nhà Xuất Bản Thăng Mỏ 40 quyển truyện *Thiên Đường Nhẹp* của Xuân Vũ (mỗi quyển trị giá \$16.00x40=\$640.00). UBPT xin chân thành cảm ơn sự ủng hộ về tiền bạc cũng như quà tặng của quý vị. Cùng với lệ phí \$20.00 do quý phụ huynh đóng góp cho mỗi học sinh, chúng tôi sẽ sử dụng tất cả những tài vật nhận được để làm cho phần thưởng của các em thêm giá trị. Ngoài quý vị, quý đoàn thể ủng hộ nêu trên, quý vị nào đã gửi tiền hoặc quà ủng hộ nhưng chưa nêu tên xin gọi anh Vũ Xuân Đào ở số 487-1904; anh Trương Chí Cường 729-7437 hay 231-1592; anh Đình Nguyễn 682-7251 hay 874-9652 hoặc page số 819-3533 bất cứ lúc nào.

Sacramento ngày 3/8/2000

Ủy Ban Phát Thưởng

Tuần Báo Mộ 16

Practice 21

1. Draw hands on the clock to show 5:45.

2. Draw hands on the clock to show 8:45.

3. Draw hands on the clock to show 7:15.

4. Draw hands on the clock to show 6:15.

5. Draw hands on the clock to show 8:15.

6. Draw hands on the clock to show 11:15.

Score: _____

Date: _____

Name: _____

© Copyright 2000-2010 Math Fact Cafe, LLC
All rights reserved.

$\begin{array}{r} 253.37 \\ + 373.79 \\ \hline 627.16 \end{array}$	$\begin{array}{r} 360.40 \\ + 316.81 \\ \hline 677.21 \end{array}$	$\begin{array}{r} 177.66 \\ + 118.86 \\ \hline 296.52 \end{array}$	$\begin{array}{r} 311.23 \\ + 169.83 \\ \hline 481.06 \end{array}$	$\begin{array}{r} 241.05 \\ + 391.79 \\ \hline 632.84 \end{array}$
$\begin{array}{r} 349.93 \\ + 211.88 \\ \hline 561.81 \end{array}$	$\begin{array}{r} 107.87 \\ + 399.31 \\ \hline 507.18 \end{array}$	$\begin{array}{r} 268.75 \\ + 397.97 \\ \hline 666.72 \end{array}$	$\begin{array}{r} 219.76 \\ + 352.69 \\ \hline 572.45 \end{array}$	$\begin{array}{r} 194.07 \\ + 188.11 \\ \hline 382.18 \end{array}$
$\begin{array}{r} 112.13 \\ + 328.57 \\ \hline 440.70 \end{array}$	$\begin{array}{r} 263.57 \\ + 357.16 \\ \hline 620.73 \end{array}$	$\begin{array}{r} 248.51 \\ + 334.13 \\ \hline 582.64 \end{array}$	$\begin{array}{r} 179.34 \\ + 154.87 \\ \hline 334.21 \end{array}$	$\begin{array}{r} 315.24 \\ + 242.76 \\ \hline 558.00 \end{array}$
$\begin{array}{r} 290.34 \\ + 158.86 \\ \hline 449.20 \end{array}$	$\begin{array}{r} 260.81 \\ + 187.41 \\ \hline 448.22 \end{array}$	$\begin{array}{r} 180.30 \\ + 358.63 \\ \hline 538.93 \end{array}$	$\begin{array}{r} 312.58 \\ + 222.53 \\ \hline 535.11 \end{array}$	$\begin{array}{r} 286.62 \\ + 197.68 \\ \hline 484.30 \end{array}$
$\begin{array}{r} 139.19 \\ + 383.64 \\ \hline 522.83 \end{array}$	$\begin{array}{r} 271.35 \\ + 252.68 \\ \hline 524.03 \end{array}$	$\begin{array}{r} 204.70 \\ + 252.84 \\ \hline 457.54 \end{array}$	$\begin{array}{r} 161.10 \\ + 387.49 \\ \hline 548.59 \end{array}$	$\begin{array}{r} 221.70 \\ + 364.43 \\ \hline 586.13 \end{array}$

Answer each question using one of the spelling words.

Name Advinh

<u>sandcastle</u>		<u>crab</u>		<u>umbrella</u>
<u>sunscreen</u>		<u>towel</u>		<u>sunglasses</u>
<u>bathing suit</u>		<u>shells</u>		<u>ice cream</u>
<u>palm tree</u>		<u>waves</u>		<u>sandals</u>

1. Surfers like to ride big Waves in the ocean.
2. Sunglasses protect your eyes from the sun.
3. Sunscreen protects your skin from the sun.
4. Ice cream is cool to eat in the summer.
5. It took her an hour to build a sandcastle.
6. You can dry yourself off with a towel.
7. She like to collect beautiful shells that she finds on the beach.
8. He saw a tall palm tree growing on the beach.
9. He saw a tiny crab crawling on the sand.
10. sandals are a type of shoe.
11. I sat in the shade of my striped umbrella.
12. I wear a bathing suit when I swim.

©EnchantedLearning.com

This story is about a neighborhood that decided to add more decoration to their houses. Everything started when a bird was flying over the houses and he dropped orange paint in the house of the man of the story. That made the houses look good and then everybody decided to add decoration to their houses and to the whole neighborhood.

Jessica and An-Nhu

SACRAMENTO CITY SCHOOL DISTRICT
ADAPTED PHYSICAL EDUCATION
PROGRESS REPORT

Student: An-Nhu Tran Date of birth: 1/04/86 Age: 15
Sex: Female School: Fern Bacon Grade: 8th
Purpose: Progress Report Evaluator: Joy Schurdell

REPORT

An-Nhu has been involved in APE class and recreation for the passed year. She has participated in the following recreation activities; bowling, swimming, and golf. She has learned modified rules of the following games, volleyball, balloon badminton, baseball, and football. In the different recreational games she has been working on the skill of catching a ball in arms and hands 3/5 times. Currently she is able to catch a ball 2/5 times with her arms and body when prompted to get hands ready 50% of the time. She can get her hands in front and ready to catch without a prompt 50% of the time.

RECOMMENDATIONS

I am recommending that An-Nhu continue in the Adapted PE class and recreation activities. In this time I am recommending that she continue to work on her object control skill of a catching a bounced ball and throwing using different size balls.

Joy Schurdell
Adapted PE Specialist

Tốt Nghiệp Lớp 12
Chương Trình Giáo Dục Đặc Biệt

Laguna Creek High School

Elk Grove Unified School District
Elk Grove, California

This Certifies that

An-Nhu Tran

**Has satisfied all requirements of the Elk Grove Unified School District
prescribed by the Board of Education and is therefore awarded this**

Certificate of Completion

Conferred this month of June, in the year 2008

LCHS Principal

Mừng Lễ Tốt Nghiệp
Chương Trình Giáo Dục
Đặc Biệt 2001 – 2008

Nhân Ngày Vui Tốt Nghiệp
Của Châu Trần Thị An Như

Thân Kính Mời
Quý Bà Con Và Thân Hữu
Đến Nhà Dự Buổi Cơm Tối Thân
Mật Cùng Gia Đình Chúng Tôi
Lúc 7 PM
Thứ Năm 12/6/2008

Sự Hiện Diện Của Quý Vị
Là Niềm Hạnh Phúc Và
Khích Lệ Lớn Lao Cho
An Như & Gia Đình.

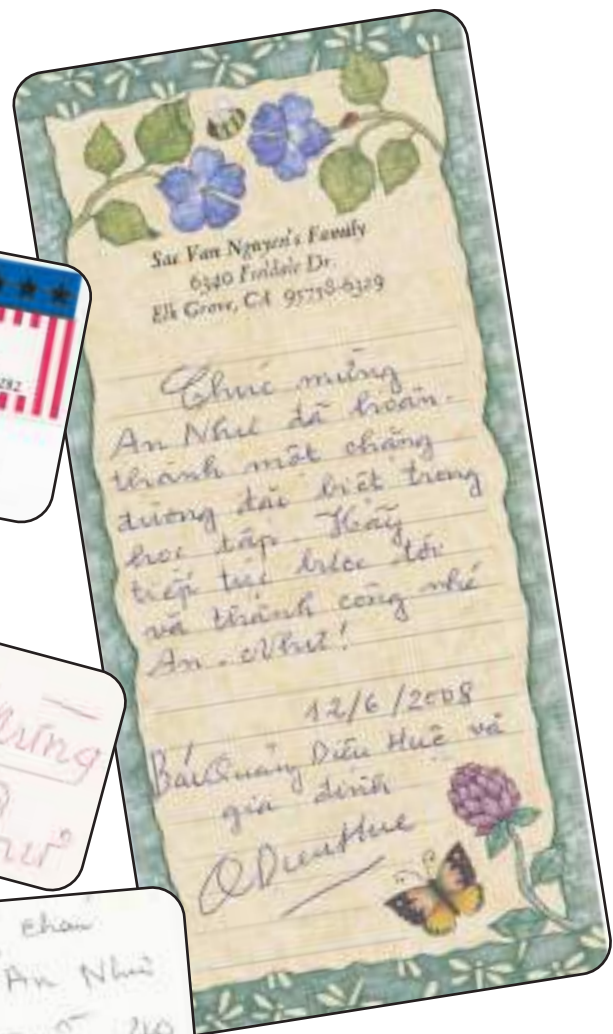
Thân Kính
Gia Đình Phó – Hạnh

Chú Vương + Hoa
40
Chúc Mừng cháu AN NHƯ
ngày tốt nghiệp ra trường

Bác Lọc
10-D
Chúc Mừng TN
AN NHƯ

Thị Văn Loan
Age 41
2004 Elder Creek Rd
Sacramento, CA 95824-1282
50

Sai Van Nguyen's Family
6340 Finkler Dr.
Elk Grove, CA 95758-6329
Chúc mừng
An Như đã hoàn
thành một chặng
đường dài biết trong
học tập. Hãy
tiếp tục nỗ lực
và thành công như
An. Chúc!
12/6/2008
Bà Nguyễn Diệu Huệ và
gia đình
D. Huong

40
Chúc
Ông Mẹ. Chúc mừng
cháu An Như tốt nghiệp!

Chúc Mừng
An Như

Chúc mừng
Cháu Phúc
Hồi School

Chúc mừng cháu
Trần Thị An Như
Chú Lọc Di Hạng 40
Di Đai 20
Di Đăng 20
Di Tường 20

Lô Lê
20

Cu và ông bà mừng
Bé An ra trường High School

A lot of people share
in your happiness today,
but you're the one
who deserves to feel proud.
You've got a great future
ahead of you!

**Congratulations
and Best Wishes**

Dear An Như
I am glad to share your pride
and to celebrate your achievement.
My best wishes for your happiness
always.
Chi Thi

Chúc mừng bố mẹ An Như

Chúc mừng
An Như
Chúc mừng
An Như

Nếp Sống Đạo Vị

PHÁI QUY Y TAM BẢO

(BUDDHIST REFUGE CERTIFICATE)

Đã-từ *Trần Quy Y Tam Bảo*
sinh ngày *chánh-quân Việt Nam*
phật nguyện quy-y TAM - BẢO và thọ - trì
NGŨ - GIỚI

Pháp - danh là: *Điêu-Huyền Diệu-Sinh*

TAM - BẢO LÀ PHẬT, PHÁP, TĂNG
1. PHẬT là đấng giác-ngộ hoàn toàn
2. PHÁP là lời-chỉ dạy của Đức Phật
3. TĂNG là các vị xuất-gia tu-hành

NGŨ - GIỚI LÀ NĂM ĐIỀU RĂN CẤM
1. Không giết-hại người và sinh-vật
2. Không trộm cắp tài-sản của người
3. Không buông-lung-tà-dâm-bại-chánh
4. Không nết-dối - lừa-gạt người khác
5. Không uống các thứ rượu say-sưa

Vậy, để-từ Vô-bà - Di
một tâm phụng-trì TAM-BẢO và giữ gìn
NGŨ - GIỚI

F. L. 25/11/2011 Hoa-kỳ ngày Rằm Tháng
TRUYỀN-GIỚI 11 năm Đản-Cứu
Điêu-Huyền Diệu-Sinh

Buddhist
birthdate is a native of
wishes to take refuge in the THREE JEWELS
and to observe the FIVE PRECEPTS

Buddhist name:

THREE JEWELS: BUDDHA, DHARMA, SANGHA
1. BUDDHA is the Enlightened One
2. DHARMA is Buddha's Teaching
3. SANGHA is the Buddhist Priests

THE FIVE PRECEPTS
1. Do not take life of sentient beings
2. Do not steal from other persons
3. Do not commit improper sex acts
4. Do not lie or say harmful things
5. Do not use alcohol or intoxicants

Buddhist Vow
should honor the THREE JEWELS and practice
the FIVE PRECEPTS

Buddhist calendar 25 USA date
DHARMA MASTER

Mẹ Nội

Đến Rồi Đi

Bà Cố Nội

Ông Cố Ngoại

Ông Nội

Mẹ Nội

Ông Bà Ngoại

Lễ Tang Ông Nội TRẦN DUY UẦN (1898 - 1986)

Tại quê nhà: Làng Phước Linh, xã Phú Mỹ, huyện Phú Vang, tỉnh Thừa Thiên-Huế.
Tạ thế ngày 05 tháng 02 năm Bính Dần (14/03/1986)
Hưởng Dương Thượng Thọ 89 tuổi.

CHÚ
TRẦN DUY QUÊN
Pháp Danh Nguyên Lợi
(1955 - 1975)

VỊ QUỐC VONG THÂN

Ngày 23 Tháng
Chạp Năm Giáp Dần
(03/02/1975)
Lúc 21 Tuổi,
Tại tiền đồn núi
Barbara,
phía tây tỉnh Quảng
Trị, miền Trung
Việt Nam.

Ba lô ra trận của Chú
đựng toàn sách học thi
tốt nghiệp lớp 12.
Chú bị gọi vào lính
lúc đang học lớp 12
Trường
Quốc Học, Huế.

An Như Trần
*Raised Garden Bed
For Laguna Students
Using Wheel Chairs.*

Công Chúa Tuyết

*While she was here the world
was a better place.*

Công Chúa Tuyết Gốc Việt Tại Mỹ

Ngọc Sơn

(Theo Elk Grove Citizen, 24/12/2008)

*[http://vnexpress.net/GL/The-gioi/
Nguoi-Viet-5-chau/2009/01/3BA0A495](http://vnexpress.net/GL/The-gioi/Người-Viet-5-chau/2009/01/3BA0A495)*

Cuộc sống gắn liền với chiếc xe lăn không cản trở một cô gái gốc Việt tại California, Mỹ, nỗ lực giúp những người khác có cái nhìn đầy lạc quan về cuộc sống.

Trần Thị An Như, 22 tuổi, đã được hội những người khuyết tật Aim Higher chọn làm “Công Chúa Tuyết” và trở thành nhân vật trung tâm của cuộc tuần hành cuối năm tại thành phố Sacramento, California, với chiếc vương miện lộng lẫy và khoác trên người bộ váy choàng lông trắng muốt.

“An Như là hình mẫu tiêu biểu của Aim Higher. Đây là chương trình dành cho người khuyết tật và chúng tôi cố gắng mang lại cho họ cơ hội làm những việc mà họ hiếm có cơ hội trải nghiệm”, Christa Trinchera, Giám Đốc tổ chức này, cho biết.

Không chỉ giúp đỡ bạn bè trong lớp học, Trần còn đan mũ và khăn tặng cho những người nghèo và gửi đến các bệnh viện tặng trẻ sinh non. Dù phải gắn với chiếc xe lăn, Trần vẫn tìm được niềm vui trong cuộc sống và giúp đỡ người khác.

Giáo viên của Trần là Flora Landiza cho biết cô gái gốc Việt này rất hòa đồng và luôn vui vẻ. Cô có khả năng đặc biệt về tìm từ ngữ và trắc nghiệm toán. “Cô ấy là người mạnh mẽ, một học viên mẫu mực trong lớp của tôi”, Landiza nói.

Trinchera nói rằng bà rất hài lòng khi chọn Trần vào hình ảnh công chúa Tuyết. “An Như thực sự sẽ mang lại hy vọng cho những người khuyết tật khi họ thấy một người cũng như mình sống đầy vui vẻ, lạc quan và không chịu đầu hàng số phận. Có thể có nhiều bé gái cũng phải gắn với chiếc xe lăn sẽ nhìn vào cô ấy và tự nhủ “Tôi cũng có thể được như thế”, Trinchera cho biết.

Elk Grove's "Snow Queen"

By Linda Le Park - Citizen Staff Writer

Published: Tuesday, December 23, 2008 8:30 AM PST

Having a disability has never stopped Elk Grove resident Ah-Nu Tran, 22, from wanting to help others, nor has it given her a negative outlook on life.

In order to honor her for being such a good role model, Aim Higher Adult Disability Services has named her its "Snow Queen," where she was able to be a queen for a day and be honored at the Sacramento Santa Parade on Saturday, Dec. 20.

"Ah-Nu is definitely a role model and here at Aim Higher. This is a program for people with disabilities and what we have really tried to do is bring things to them that they wouldn't normally have the opportunity to experience," Christa Trinchera, director of Aim Higher, said.

Aside from always volunteering to help out in her classroom, Tran also uses her talent for knitting to create hats and scarves for the needy and to hospitals for premature infants. Being confined to a wheelchair with Cerebral Palsy has not stopped Tran from enjoying her life and helping oth-

ers.

Tran said that she likes helping people and that it makes her feel happy because she feels like she made a difference.

"We started something new this year with Ah-Nu being the first Snow Queen," Trinchera said. "We're going to select someone who gives back to the community and who is a role model and who people can look up to, to represent Aim Higher as the Snow Queen and ride in the parade and kind of be our ambassador."

Ah-Nu was honored at the parade as the Snow Queen in a jeweled crown and wrapped in a long, white fur cape, replicated from the "Snow Queen" fairytale.

"I feel happy," Tran said.

In addition to being pampered and treated like royalty, Tran was also accompanied by four chaperones dressed in peppermint costumes with top hats while she rode in a "Cinderella" carriage pulled by two white stallions with white feather plumes on their heads.

“We do some fun concerts here, and we have a Roseville site, so she’ll get to host and be ambassador there too, and we’ll go visit some schools for the disabled and talk about how she can make dreams come true,” Trinchera said. “Even though you have a disability, it doesn’t mean that you can’t make these types of dreams and fairy tales come true.”

Tran’s teacher Flora Landiza describes Tran as someone who is easy to get along with and always happy, regardless of how she is feeling. She said that Tran often volunteers in the classroom, whether it is helping to set up or to clean.

Landiza also called Tran a wiz at word search puzzles and math quizzes. Tran even challenges another teacher to math quizzes just for fun.

“She is a strong person,” Landiza said.

“She is a role model in my class.”

Tran is very excited about being in the parade. Trinchera describes Tran as being a “girly girl” who loves pink.

Staff members at Aim Higher have been pampering Tran, putting pink make up on her and styling her hair. Something that Tran said she was enjoying.

“I think Ah-Nu is really going to give a lot of people with disabilities hope in seeing that although she has a disability, she doesn’t let it get her down,” Trinchera said. “She is positive and she is out there now representing us as the Snow Queen. And there are a lot of other little girls out there that may be are in wheelchairs or have a disability that don’t have a positive outlook can look at Ah-Nu and say, you know what, I can be like that too. And I think that that is a really important message.”

An Lành Cho Em

Thương tặng An Như

Diễn hành triệu triệu hoa hồng
Tuyệt vời một đoá hoa hồng là Em -
Cô “Công chúa Tuyết” diệu hiền
Người con gái Việt hay Tiên của đời?
Quên thân phận để giúp người
Quên đau đớn với nụ cười không phai
Khăn len đan tặng miệt mài
Thương đời không chút đoái hoài bản thân
Vô tư gieo rắc lòng Nhân
Tâm hồn vàng vạc trắng rằm sáng trong
Cuộc đời nghị lực vô cùng
Kiên tâm chịu đựng muôn trùng bệnh đau
Bình yên gương mặt thanh cao
Bao người cầu nguyện, dạt dào thương em...
Mặt trời rực rỡ ngày lên
Chúc em hy vọng qua miền trầm luân
Nụ cười bất diệt như Xuân
Cho đời cao quý vạn lần yêu thương
Soi mình trong em - tấm gương:
Một đời thánh thiện, khiêm nhường, thành tâm
Em Như một búp sen xanh
Về nương tựa Phật an lành - An Như!

03.28.11

Trần Thị Kim Chi

Làm Việc Thiện Đến Hơi Thở Cuối Cùng

The Heart of Compassion Association, Inc
P.O. Box 581883, Elk Grove, CA 95758, USA

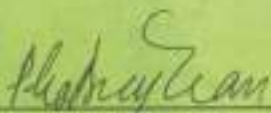

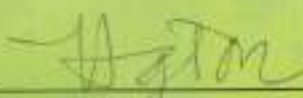
CERTIFICATE OF DEDICATION

Pleased to Recognize: Tran Thi An Nhu

2008's Snow Queen of Aim Higher Center. Hand-made 14 scarfs and donated to the Organization to help the disabled children whose total auction price was worth \$3,400.

July 19th, 2009 in Sacramento

Trần Duy Phó (President)

Tôn Thất Hoàng (Vice President)

Mua Ủng Hộ Khăn Quàng Len

Do Cháu Trần Thị An Như Đán Tặng Các Bạn Khuyết Tật & Mồ Côi

1. Buffet Sacramento 2007: \$1,070 / 8 khăn

- Phạm Anh	40
- Diane Chau	40
- Kim Phương	30
- Ân Danh	100
- 3 Cái trả tại bàn thu tiền	70
- Quảng Diệu Huệ tặng	5
- Phô Hạnh tặng	785

2. Buffet San Jose 2008: \$2,400 / 5 khăn

- Quách T Liêu	100
- Quách Tuấn	100
- Phạm T Richard	500
- Đặng Q Đạt & Trần Thị Trâm	100
- Nguyễn An Lành	100
- Lê Nga	300
- Nguyễn Mộng	100
- Võ Hồng Sơn	100
- Rebecca Lee Lưu	500
- Trần Duy Phô	500

3. Buffet Sacrameto 2009: \$510 / 4 khăn

- Thạch Bích Vân	200
- New Sài Gòn Auto Repair	60
- Chị Phương	200
- Ân Danh	50

4. San Jose 2009: \$500 / 4 khăn

- Nguyễn Phước Tường	400
- Trần Duy Phô	100

5. Sacramento 2010: \$840 / 6 khăn

- Trần Duy Phô	100
- Nguyễn Minh Lan	100
- Trương Thanh Nhạ	110
- Huỳnh Huấn	200
- Chị Hòa	250
- Trần Xuân	80

6. Cơm Chay Hayward 2011: \$1,080 / 6 khăn

- Anh Thiện GDPT Chánh Hòa	120
- Nguyễn Tất Vương	200
- Thanh Tịnh	200
- Trương Anh Kiệt	150
- Đại Đức Thích Minh Nguyễn	210
- Triệu Kim Hoa	200

7. Trong Lễ Tang cháu An Như, Chị Phạm Ánh Tuyết từ Texas gửi tặng \$1,000 tùy hỷ công đức 1 chiếc khăn quàng do An Như đán tặng các bạn khuyết tật / mồ côi.

8. Buffet Sacramento 2011:

\$1,760 / 1 khăn cuối cùng

- Trương Bích Mai	860
- Nguyễn Mộng	500
- Châu Dũng	300
- Ngô Kim Phương	100

Tổng cộng: \$9,160 / 35 khăn

Mỉm cười với cancer

Telephone (916) 731-8743

DAVID TAM HA, M.D.

Office Hours: 8028 STOCKTON BOULEVARD
MON-FRI 9:00 AM-5:00 PM SACRAMENTO, CA 95820

BRUCE O. BERG, M.D.
Department of Neurology & Pediatrics
Child Neurology

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
JAGS 4060 (M-U-41)
San Francisco, California 94143 (415) 476-1027

PLEASE REMEMBER TO ATTEND ALL APPOINTMENTS

The Medical Center
of the University of California, San Francisco

1001 CALIFORNIA AVENUE
SAN FRANCISCO, CA 94143-0805
TEL: (415) 476-1000
FAX: (415) 476-1001
WWW.UCSF.EDU

ROSELLE PAIN & REHABILITATION CLINIC
DENNIS A. CHU, M.D.
American Board of Physical Medicine and Rehabilitation
CORPORATE COMMONS AT JOHNSON RANCH
2330 Professional Dr., Suite 100
P.O. Box 2039
Roseville, CA 95718
Telephone (916) 784-8332
Fax: (916) 784-0258

DAME, L. BLUESTONE, M.D., M.B.A.
Director of Clinical Child Neurology

The Medical Center
at the University of California, San Francisco
Box 3138, MU-8196
San Francisco, CA 94143
Phone 415/476-1025
Fax 415/476-1343

RUTH J. McDONALD, M.D.
Chief, Pediatric Pulmonology
JESSE P. JOAD, M.D.
Pediatric Pulmonology Specialist
FRED H. ROYCE, M.D.
Pediatric Pulmonology Specialist

UNIVERSITY OF CALIFORNIA, DAVIS
Department of Pediatrics
Tutor II
2205 Stockton Blvd.
Sacramento, CA 95817

Office:
(916) 734-3148
Clinic:
(916) 734-3113
(916) 734-8889

DEPARTMENT OF MEDICAL SERVICES
COUNTY OF SACRAMENTO

Linda T.
MARGARET JOLLY, BSN, RN
MEDICAL CASE MANAGEMENT PLANNER
CALIFORNIA CHILDREN SERVICES

900 West Broadway, Suite 800
Sacramento, California 95833 (916) 675-9889
FAX (916) 688-9888
E-mail: mjolly@dmss.com

UNIVERSITY OF CALIFORNIA
SAN FRANCISCO

JEFFREY M. HARRIS, M.D., Ph.D.
Clinical Fellow
Division of Neurology & Immunology

Box 1122
San Francisco, CA 94143 (415) 476-1770
FAX (415) 476-3080
E-mail: jharris@itsa.ucsf.edu

DIANE W. WARR, M.D.
Professor of Pediatrics
Pediatric Immunology/Allergy & Asthma

University of California
585 Parnassus Avenue, M-478
San Francisco, CA 94143-0488

(415) 476-2885
Tel: (415) 476-3848
E-mail: warr@itsa.ucsf.edu

UNIVERSITY OF CALIFORNIA, DAVIS

RUTH J. McDONALD, M.D.
Chief, Pediatric Pulmonology
JESSE P. JOAD, M.D.
Pediatric Pulmonology Specialist
FRED H. ROYCE, M.D.
Pediatric Pulmonology Specialist

Department of Pediatrics
2205 Stockton Blvd.
Sacramento, CA 95817
Office: (916) 734-3198

Specialty Clinic
(916) 734-3112
(916) 734-8887

(916) 919-0212
Fax (916) 919-1008

SUSIE L. LEE, B.A.
SERVICE COORDINATOR

ALTA CALIFORNIA REGIONAL CENTER
2831 Howe Ave., Suite 100 • Sacramento, CA 95825

Carlynn Laffner, MSW
Clinical Social Worker
Department of Social Work

UCSF Children's Hospital
405 Parnassus Avenue, 4-45 Plaza
San Francisco, CA 94143-0580
W: 415/255-2795
M: 415/255-6190
email: carlynn.laffner@ucsfmedcenter.org

Andrey Ivanov 415-476-9275

University of California, San Francisco

874-9204

HOAI DO NGUYEN
MEDICAL SERVICE WORKER
IN HOME SUPPORTIVE SERVICES

COUNTY OF SACRAMENTO
DEPT OF HEALTH AND HUMAN SERVICES
SACRAMENTO, CALIFORNIA 95811
975 BROADWAY
SACRAMENTO, CA 95833
FAX: (916) 674-9882

UC DAVIS
UNIVERSITY OF CALIFORNIA

SHIRO URAYAMA, M.D.
Associate Professor
Division of Gastroenterology
Internal Medicine Specialty Clinic
UC Davis Medical Group

881 (916) 734-8278 • FAX (916) 734-2809
303 Five (916) 441-4851
2021 J Street, Suite 400 • Sacramento, CA 95815

UC DAVIS
UNIVERSITY OF CALIFORNIA

S. DEANE, MD
Clinical Fellow
Division of Rheumatology, Allergy and Clinical Immunology
UC Davis Health System

ACC Allergy Clinic: (916) 734-2737
UCDMC Internal Clinic: (916) 734-9782
UCDMC Asthma Clinic: (916) 735-7109
UCDMC Bone Clinic: (916) 747-3097
2205 Stockton Blvd. • Sacramento, CA 95817

State of California

Benefits Identification Card

ID No. 94798501D55040
AN NHU TRAN
F 01 04 1986 Issue Date 02 09 05

From: thich quangphat [mailto:thichquangphat@yahoo.com]
Sent: Wednesday, June 08, 2011 12:15 PM
To: Tran. Pho Duy
Subject: Thu Goi Bac Nguyen Thanh

Bác Nguyễn Thành kính mến!

Quảng Phát nhất định sẽ ghi danh cầu an cho chị Trần Thị An Như Pháp danh Quảng Diệu Minh để cầu nguyện hằng đêm. Thành tâm cầu nguyện bình an sức khỏe mau chóng bình phục, thân tâm thường an lạc.

Cầu chúc toàn thể gia đình bác luôn sống an vui, hạnh phúc trong ánh sáng đạo pháp nhiệm mầu của đức Phật.

Kính Thư
Thích Quảng Phát

Kính Quý Sư cùng Anh Chị Em, các cháu HTBQTA,

Xin được forward những tấm hình do anh Võ Văn Tường mới chụp hôm qua, Cháu An Như, gia đình và Anh Chị Em, các cháu HTBQTA.

Cháu Trần Thị An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh, 27 tuổi, đang nằm điều trị tại Bệnh viện UC Davis, Sacramento, California. Phòng số 8107. Tuy cháu còn đau nặng, sức khỏe yếu, thức ăn là chất nước dinh dưỡng được chuyền trực tiếp đến đến bao tử, nơi đây là phòng có bảng chữ NOTHING by MOUTH, nhưng nét tươi vui luôn luôn hiện rõ trên khuôn mặt hiền lành của cháu, làm anh chị em lây cái vui từ cháu, nhất là chị Phô, mẹ của An Như luôn có nụ cười. Hai mẹ con lúc nào cũng cười như thấy trong hình.

Hình thứ ba, từ phải: cháu An Như, chị Phô, Trang Võ, anh Tường, Nhạc, Tài và Quang. Lần thăm An Như hôm nay như là một buổi trò chuyện thân mật bỏ túi, kể cho nhau nghe toàn chuyện vui. An Như mệt, không nói, cháu luôn nhìn-lắng nghe-thích thú và mỉm cười, cháu cười một phần khi nghe chuyện vui. “Mà cháu luôn tỏ vẻ không lo lắng và tươi vui như vậy”, chị Phô nói. Mọi người vui sướng khi được thấy và nghe!

Chỉ một nụ cười thôi cũng là biểu hiện một sự an lạc trong tâm hồn, và sự an lạc tâm hồn chính là liều thuốc tâm lý chữa trị hiệu quả nhất. Cầu chúc thật nhiều hơn nữa niềm vui tuyệt vời luôn có mãi nơi cháu trong lúc này!

Buổi thăm An Như khoảng hơn 1 giờ thì ra về. Trời chiều, còn hai công việc trong ngày nữa: về gặp anh Phô tại nhà, cùng đi hộ niệm làm Tuần cho một gia đình hội viên. Rồi thăm viếng hai Ông Bà, Ba Mẹ của cháu Mai Trần (hội viên mới HTBQTA) từ Việt Nam mới qua.

Nguyện cầu Tam Bảo từ bi độ trì cho cháu Trần Thị An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh mau lành bệnh, và gia đình anh chị Phô luôn được sức khỏe, tinh tâm, vượt qua những khó khăn để chăm sóc cho cháu.

Nam Mô Dược Sư Lưu Ly Quang Vương Phật
Nam Mô Đại Từ Đại Bi Quán Thế Âm Bồ Tát.

Trương Thanh Nhạc

Phuoc Ngo <phuongfantasie@yahoo.com>
09:57, Th 3, 21 thg 6, 2011

Hạnh thương,

Hương vẫn hoạt động đều đặn và vẫn đọc email của HTBQTA thường xuyên, nhưng chưa có việc gì gấp nên Hương vẫn im hơi lặng tiếng.

Chuyển lời Hương thăm An Như và nói với Bé là cô Hương vẫn cầu nguyện cho An Như luôn mạnh khỏe.

Bùi Thị Phương Hương

Nhịp Tim & Huyết Áp Từng Ngày

06/30/2011 at 7:00 AM

- Blood pressure = 85/62
- pulse = 102
- temperature = 97.97°

07/01/2011 at 6:45 AM

- Blood pressure = 89/56
- pulse = 101
- temperature = 98.3°F
- glucose = 87
- oxygen = 99

99.6°F at 5:00 PM

07/02/2011

- 98.4°F at 2:00 AM
- 100.5°F ——— 6:00 AM + Acetaminophen
- 96.6°F ——— 12:30 PM

07/03/2011 at 6:45 AM

- 98.8°F
- 99.0°F at 11:00 AM
- 98.9°F 12:30 PM

07/11/2011

6:

- blood pressure = 114/75
- pulse = 119
- glucose = 70
- temperature = 98.8°F

7/05/2011 at 6:50
- blood pressure = 101/58
- pulse = 117
- glucose = 120
- temperature = 99.2
99.3 11:30

07/06/2011 at 6:40
- blood pressure = 116/69
- pulse = 118
- glucose = 158
- temperature = 98.8 F

07/07/2011 at 7:05 AM
- blood pressure = 104/57
- pulse = 105
- glucose = 128
- temperature = 97.7 F

07/08/2011 at 7:50 AM
- blood pressure = 92/50
- pulse = 100
- temperature = 98.8 F

07/09/2011 8:30 AM
- blood pressure = 117/71
- pulse = 108
- temperature = 96.6 F

07/10/2011 at 6:45 AM
- blood pressure = 123/73
- pulse = 113
- glucose = 181
- temperature = 97.7 F

07/11/2011

7:00 AM

- Blood pressure = 118/72
 - pulse = 115
 - glucose = 100
 - temperature = 96.7°F
-

07/12/2011 =

Bé An ra đi lúc 12:57 PM

07/16/2011

Bé An thật vui vẻ với hai người.

07/18/2011

Đông Pong "American Reverend" đã đưa Bé An trở về với biển cả.

07/25/2011

Bé An ở, mẹ nhớ con thật nhiều, Mẹ cố dành những nơi biển của mình, tạo nên khuôn mặt khác hẳn, những trang lòng mẹ biển và nhớ con nhiều. Địa con kê nam của mẹ.

07/31/2011

Bé An, hôm nay là ngày Buffet gây quỹ mà con đã biết rồi, con cố gây đàn khăn đi tặng cho hội, những nhà con lại ra đi. Kỳ gây quỹ lần này đáng khâm tởm và có rất nhiều đi ăn, có hơn 40 món ăn. Mọi người đều khen tở

ăn ngon, nên họ "toga" rất nhiều, để cho
bạn họ chức phải nhìn đời. Con mặt không
cái khăn màu xanh của con bán hai lần, lần
thứ nhất bán theo 850 đồng, lần thứ hai
được 900 đồng bán hai lần vì người mua
lần thứ nhất tặng lại cho Hải. Như vậy
được thêm ấy trước cả thảy là 1,750 đồng.
Một cô ở Texas mua một chiếc (ta 1000 đồng)
còn một cái gì bán hôm đó được 1000 đồng
Mẹ tính rằng hôm gây quỹ cho con ủng hộ,
phần này. Thì con hãy hướng về cõi của Đức
A Di Đà đi nhé.

8-9-2011

Hôm nay đúng 4 tuần con ra đi. An nhiên
của mẹ, cho tới hôm nay mẹ vẫn còn nhớ
hồ về sự ra đi của con, nhiều khi mẹ tự
hỏi con đi thật rồi ư. Tại sao nhanh như
vậy. Mẹ không dám nghĩ vào chiếc áo
áo quần của con, mẹ sợ mẹ sẽ phải nhớ
con lại không muốn mẹ phải phải không
Bây giờ con đang ở đâu. Theo mẹ nghĩ
là ở đâu ở chùa của Đức Phật A Di Đà
vì suốt 27 năm con luôn niệm tên cõi đời
này con không hề tâm ác, nghĩ là đi
đi cả. Con không nghĩ tới mình, mà chỉ
luôn nghĩ tới các em Quang & Hiền,
con thường các người biết hay. Mẹ biết

vì như em không mẹ an ủi rằng em được đi về với bất chấp, tại đó con có hình ảnh, hình ảnh của em, con thì đi cùng hình ảnh của em. Tại đó con không còn những hình ảnh bất hạnh hay thân xác con. Con sẽ hoàn toàn khỏe mạnh và vui vẻ. Chính những điều đó làm mẹ vui. Mẹ chúc con sẽ có nhiều an lành ở đó con đến và con luôn nhớ rằng con luôn ở trong trái tim mẹ. Mẹ yêu con.

9/18/2011

Bé An ơi, hôm nay ta sinh nhật mẹ lần thứ 50. Chúng không ai nhớ cả, không có con để nhắc cho mọi người nhớ. Con thấy không, thiếu con thì thiếu tất cả. Nhớ và nhớ luôn Bé An ơi.

8/28/2011

Bé An thể là đã 43 ngày con đi xa, Mẹ thấy thế nào quên con đến đâu bây giờ con đã trải qua một cuộc sống mới. Cầu xin mọi an lành tốt đẹp đến với con. Hôm nay có trái cây, cá thối 14 vị để cầu nguyện cho con đó.

9/6/2011

Hôm nay mẹ đi về nhà đến Lạc Nguyên để khóa xe, mẹ ngồi tại nhà chúng tôi trên tầng Đại Lộ này mà nhớ con đã đi rồi, nhớ ngày nào cả nhất.

miếng cũng đến tu học, ngày đó con thốt mình
mình về, chuyện kể với các cô chú, con con nhỏ
huyền có một sự cố da ngấm đũa, rồi chuyện, chuy
hình và tỏ ra vui cười với con. Thế mà lần
này trở lại vàng bóng con. Mẹ đi hết ngày ngày

An Như thăm công viên Elk Grove và cho vịt ăn lần cuối cùng, ngày 19/06/2011

Cầu Nguyễn

Vãng Sanh Tây Phương
Tịnh Độ

CHƯƠNG TRÌNH TANG LỄ

Hương Linh: TRẦN THỊ AN NHƯ'

Pháp Danh : QUẢNG DIỆU MINH

Sinh năm Ất Sửu tại Huế

Nguyên quán: Phước Linh, Phú Mỹ, Phú Vang, Thừa Thiên

Mất ngày 12 tháng 6 năm Tân Mão (12/07/2011) tại Sacramento

Hưởng dương 27 tuổi

Thứ Năm, Ngày 14 Tháng 6 Tân Mão (14/7/2011)

- 04:30 PM Lễ Trì Quan – Nhập Liệm (Chùa Kim Quang)
- 05:00 PM Lễ Bạch Phật Khai Kinh – Phục Hồn Thành Phục
- 05:45 PM Lễ Viếng (Tùy duyên vào thì giờ thích hợp)
- 06:00 PM Tụng Kinh (Chùa Phổ Minh)
- 07:00 PM Tâm Tình Cùng Hương Linh Của Các Bạn Trẻ

Thứ Sáu, Ngày 15 Tháng 6 Tân Mão (15/7/2011)

- 09:00 AM Cúng Trà
- 09:30 AM Tụng Kinh (HTBQTA & NHPLU)
- 11:00 AM Cúng Ngộ
Cúng Linh
- 02:00 PM Tụng Kinh
- 04:00 PM Tịch Điện - Đại Lễ Cầu Siêu – Thuyết Linh
(Hòa Thượng Thích Minh Đạt Tuyên Thuyết)
- 06:30 PM Tụng Kinh

Thứ Bảy, Ngày 16 Tháng 6 Tân Mão (16/7/2011)

- 09:00 AM Cúng Trà
Niệm Phật (Đạo Tràng Tịnh Độ Sacramento)
- 11.00 AM Cúng Ngộ - Cúng cơm
- 01:00 PM Lời Tiễn Biệt
- 01.30 PM Khiển Điện – Triệt Linh Sàng
- 02:00 PM Hỏa Táng
- 03.00 PM An Linh Tại Tư Gia – Tạ Phật - Hoàn kinh

LỜI KHAI THỊ Của Hòa Thượng Thích Minh Đạt

Trụ Trì Chùa Quang Nghiêm

trong Đại Lễ Cầu Siêu trước ngày Hỏa Táng

Hương Linh Pháp Danh QUẢNG DIỆU MINH, thế danh TRẦN THỊ AN NHƯ, hãy lắng nghe cho kỹ:

Đức Phật dạy: Sinh ra trong cõi đời này sống 100 tuổi chưa gọi là già; sống 5, 10 tuổi hay đôi ba chục tuổi từ bỏ thế gian này chưa hẳn gọi là trẻ. Nhìn vào ngày tháng năm sinh của Hương Linh, Thầy thấy Hương Linh đã hiện diện trên cõi đời này 27 năm! Đức Phật dạy một người dù sống 100 tuổi mà không biết đạo, phải bỏ xác thân này thì không hưởng được lợi lạc gì trong thời gian sống ở trần gian. Còn **người đôi ba chục tuổi mà chỉ cần buổi sáng biết đạo, buổi chiều phải bỏ xác thân mà đi thì đã có một hạnh phúc rất lớn vì đã gặp đạo.**

Quảng Diệu Minh đã đến với đạo, Thầy không biết bao lâu, nhưng cứ cho là mới hai ba ngày trước khi Quảng Diệu Minh ra đi, Thầy cho là con cũng đã có duyên lành với Tam Bảo rồi. Đức Phật dạy người đã quy y Tam Bảo thì đời đời kiếp kiếp sinh ra ở bất cứ trú xứ nào, ngay cả đọa vào tam đồ ác đạo đi nữa, cũng sẽ gặp Tam Bảo, vì nơi nào cũng có chư vị Bồ Tát thay thế các Đức Như Lai để giáo hóa chúng sanh. Đó là lời đầu tiên Thầy nhắc nhở cho cá nhân con, Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh.

Đồng thời Thầy cũng nhắc nhở hai em của con, tất cả quý đạo hữu và thân bằng quyến thuộc có mặt nơi đây để thấy rằng **minh thật có phước đức được sinh ra làm người, thật có căn lành được gặp Phật Pháp, được quy y Tam Bảo trong cuộc đời hiện tại.** Ai chưa quy y thì làm lễ quy y. Ai chưa phát tâm hướng đến với đạo thì phát tâm quy y Tam Bảo để vương tròn cội phúc của mình như Hương Linh Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh. Thầy tin rằng vào giờ phút này, con không những nghe rõ mà còn hiểu rõ hơn Thầy.

Nhìn lên trên quan tài, Thầy thấy mấy chữ **NGUYỆN SANH TỊNH ĐỘ**, và dưới mấy chữ Nguyện Sanh Tịnh Độ có một hoa sen đang chờ sẵn. Đó là tâm nguyện, là ước nguyện của con, của gia đình, của thân bằng quyến thuộc, của bạn bè, và ngay cả Thầy cũng nguyện như vậy. Thầy đến đây cũng chỉ có một lời nguyện con được sanh về Tây Phương Cực Lạc, nơi đó có Đức Phật A Di Đà thường xuyên thuyết pháp, có hai vị Đại Bồ Tát là Bồ Tát Quán Thế Âm và Bồ Tát Đại Thế Chí, cùng hàng hà sa số Bồ Tát và chư vị Thượng Thiện Nhơn luôn luôn câu hội bên cạnh để cùng tu, cùng nhắc nhau tu.

Về cõi Cực Lạc chưa phải là hoàn toàn giải thoát mặc dù cảnh giới rất an vui, thanh tịnh trang nghiêm. Chưa giải thoát nên về đó vẫn tiếp tục tu học, nhưng tại sao không tu tập ngay tại cõi Ta Bà này để được thành Phật như Đức Phật Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni đã làm? Lý do thật đơn giản: Vì cõi Ta Bà rất nhiều khê, khổ não, nhiều phiền lụy, phiền não nhiều hơn an lạc, do đó có lúc thì tinh tấn tu tập, có lúc thì giải đãi, thoái bộ nhiều hơn tiến bộ. Chung quanh chúng ta thiện hữu thì ít nhưng ác hữu thì nhiều, mà chúng ta có cái tập khí thân gần ác hữu hơn là thiện hữu. Giả sử có thiện hữu chúng ta cũng ít gặp, mà phần nhiều là ác hữu. Trong khi đó, cõi Tây Phương Cực Lạc toàn là thiện hữu chứ không có một ác hữu. Ngay cả chim chóc, gió nhẹ thổi qua hàng cây cũng đều là thiện hữu của chúng ta. Vì thế ở cõi Cực Lạc rất dễ tu thành quả vị Chánh Đẳng Chánh Giác.

Theo kinh A Di Đà, Đức Phật Thích Ca Mâu Ni nói rằng từ đây về cõi Tây Phương Cực Lạc phải trải qua 10 muôn ức cõi. Nghe nói thì xa lắm nhưng mà 10 muôn ức cõi hay hàng triệu triệu ức cõi đi nữa, thì tất cả các cõi đều phát xuất từ tâm thanh tịnh, tâm Di Đà. **Chỉ cần tâm chúng ta thanh tịnh thì 10 muôn ức cõi đó cũng chỉ thoáng qua trong một tích tắc.**

Thật là hạnh phúc rằng trong 10 muôn ức cõi đó, cõi nào cũng có Phật, có Bồ Tát. Giả sử Hương Linh Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh chưa đầy đủ phước đức trọn vẹn để vãng sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc đi nữa thì cũng được sanh vào một cõi Phật, hay ít ra một cõi có Hóa Phật giáo hóa, và trước sau gì rồi chúng ta cũng được sanh về cõi Cực Lạc của Phật A Di Đà, được nghe Phật A Di Đà thuyết pháp và thọ ký. Muốn được sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc thì Hương Linh Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh, cần làm các điều sau đây:

- Điều thứ nhất, không quyến luyến vào xác thân mà Hương Linh Quảng Diệu Minh đã dai dẳng mang đến 27 năm do tinh cha huyết mẹ hợp duyên tạo thành. Giờ này Hương Linh Quảng Diệu Minh dù có luyến tiếc cũng không thể nào sử dụng được cái xác thân mà Hương Linh đã mang 27 năm đó nữa. Xác thân 27 năm của Hương Linh Quảng Diệu Minh được làm bằng bốn chất: chất cứng, chất ướt, chất ấm, chất hơi. Bây giờ chất hơi là chất đã rời thân xác Hương Linh đầu tiên, sau đó là chất ấm. Chất thứ ba là chất ướt, và cuối cùng chất rắn đó cũng sẽ bị tan rã.

Một xác thân cần phải có đầy đủ bốn chất là chất cứng, chất ướt, chất ấm và chất hơi. Bây giờ xác thân Hương Linh chỉ còn hai chất cứng và chất ướt mà thôi, và cũng phải nhờ các phương tiện khoa học giữ gìn. Do vậy Hương Linh Quảng Diệu Minh dù có quyến luyến cái xác thân đó đi nữa cũng chỉ khổ mình mà thôi và còn bỏ mất cơ hội sinh vào cõi Tây Phương Cực Lạc.

- Điều thứ hai phải từ bỏ: Giả sử từ ngày khôn lớn đến giờ, Hương Linh đã tạo nên những cơ nghiệp như có nhà cửa, có xe cộ, có vàng bạc v.v... thì bây giờ Hương Linh có luyến tiếc đi nữa cũng không mang theo được cái gì. Có chăng chỉ là 6 tấm ván khép thành 1 cái hộp để che xác thân, nhưng mà thiêu thì cũng chỉ trong giây lát là cháy, rồi thành tro bụi. Do vậy, tất cả những gì Hương Linh có được đều phải từ bỏ hết mà không có gì luyến tiếc.

- **Điều thứ ba phải từ bỏ, quan trọng nhất, là tình cảm với ba mẹ, với các em, hoặc bà con quyến thuộc.** Thầy nghĩ rằng tất cả ai ai cũng thương Hương Linh Quảng Diệu Minh cả, nhưng một điều chắc chắn là không ai có thể đi theo Hương Linh đến thế giới khác được. Thương lắm là rỏ những hàng nước mắt, đưa tới nghĩa trang, đưa tới hỏa lò mà thôi. Như con chim thả ra thì bay đi nơi khác, con cá thả xuống nước thì bơi đi xa, không có con nào đi cùng con nào hết. Do vậy chỉ còn Hương Linh đi một mình đến cảnh giới khác mà thôi. Giả sử có ai thương, thương quá muốn đi theo cũng không thể theo được tại vì khi ở đời, mỗi người tạo một cái nghiệp khác nhau. Hương Linh Quảng Diệu Minh muốn về cõi Tây Phương Cực Lạc nên đã gây nhân niệm Phật A Di Đà, còn người khác chưa muốn hoặc chưa phát tâm về cõi Tây Phương Cực Lạc thì không làm sao đi được. Vì vậy **hành trình của Hương Linh Quảng Diệu Minh trong những ngày giờ sắp tới là độc hành**, một mình. Vậy Hương Linh phải kiên quyết vì hết sức đơn độc. Từ khi sinh ra đến giờ, Thầy tin Hương Linh Quảng Diệu Minh chưa bao giờ bị lẻ loi một mình, nhưng giờ phút này Hương Linh Quảng Diệu Minh **cô đơn tuyệt đối!** Vậy Hương Linh phải mạnh dạn lên đường một mình, theo lời dạy của Thầy sau đây:

- **Làm sao để được sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc?** Kinh Di Đà nói rằng chấp trì danh hiệu Đức Phật A Di Đà, hoặc một ngày cho đến bảy ngày, hoặc một niệm cho đến mười niệm mà **nhất tâm bất loạn thì được sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc.** Vì vậy do tâm nguyện của con, tâm niệm của gia đình đều muốn con sanh về thế giới Tây Phương Cực Lạc thì con chỉ một điều duy nhất là niệm A Di Đà Phật.

Chung quanh chúng ta có vô vàn thế giới, có thế giới thiện mà cũng có thế giới ác. Cõi Ta Bà chúng ta thiện thì ít mà ma thì nhiều, tức là Thánh ngự trị thì ít mà ma ngự trị thì nhiều. Không có một ma vương nào muốn quốc độ cai trị của họ mà không có ma dân, cho nên ma vương tìm mọi cách giữ con ở lại trong thế giới ma. Vì vậy con phải một lòng ghi khắc trong đầu mình là con chỉ xin nguyện vãng sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc mà thôi. Do vậy từ giờ phút này con chỉ có một tâm nguyện là sanh về Tây Phương Cực Lạc thôi.

- **Làm thế nào để con biết được cõi Tây Phương Cực Lạc**, hay ít nhất một cõi có Phật, thì Đức Phật dạy thế này: Ma có thể giả hiện thành một vị Phật, hay một thế giới Phật, nhưng cảnh ma hiện **không thể kéo dài đến mười niệm.** Mười niệm là cảnh thật. **Một niệm là một hơi thở vào và một hơi thở ra.** Nếu con giữ được chánh niệm A Di Đà Phật trong mười niệm như vậy mà cảnh Phật vẫn thấy trước mắt thì chính đó là cõi Phật thật sự.

- **Ba điều Thầy nhắc:**

1. Phải luôn luôn giữ chánh niệm A Di Đà Phật.

2. Một lòng ghi khắc trong đầu mình là con chỉ xin nguyện vãng sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc.

3. Biết phân biệt đâu là cảnh giới ma, đâu là cảnh giới Phật.

Trong cõi ma, từ ma vương cho đến ma dân, không ai biết niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, niệm thí, niệm giới, không biết làm lành lánh dữ. Trái lại, cõi Phật từ chư Phật đến Thánh chúng ai cũng biết niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, niệm thí, niệm giới, ai cũng biết làm lành lánh dữ. Vậy con đừng vội vã vừa thấy cảnh Phật và Thánh chúng mà cho là thật, rồi gá tâm vào thì con sẽ bị kéo vào bào thai thành dân ma. Con phải biết dừng lại cho đến 10 niệm chuyên trì danh hiệu A Di Đà Phật thì con sẽ được sanh về Tây Phương Cực Lạc.

Quý Thầy, gia đình cùng quý bạn đạo, thân hữu đến đây chỉ có một tâm nguyện như vậy mà thôi. Thầy nhất tâm cầu nguyện Hương Linh con Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc như ý nguyện.

Nam Mô A Di Đà Phật tác đại chứng minh.

ĐIỀU VẦN

Cháu Trần Thị An Như

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật.

Kính bạch Chư Tôn Đức,

Kính thưa Tang quyến Anh chị Trần Duy Phô, cùng hết thầy Quý Vị đến dự Lễ Tang cháu Trần Thị An Như,

Tôi xin thay mặt Hội Từ Bi Quán Thế Âm chân thành bày tỏ lòng thương tiếc cháu Trần Thị An Như và Tang quyến trong giây phút thiêng liêng tiễn đưa Hương Linh cháu Trần Thị An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh đến nơi an nghỉ cuối cùng.

Cháu An Như thân yêu! Tiếng An Như thân quen hơn 14 năm qua. An Như là nhân tố hình thành Hội Từ Bi Quán Thế Âm, khởi đi từ một Nhóm nhỏ, làm từ thiện giúp những người thiếu may mắn già cả neo đơn tại quê nhà. Nhờ cảnh ngộ của cháu mà Ba cháu sáng lập nên Nhóm và mọi người trong Nhóm quý mến quy tụ về. Nhóm lớn dần đến hôm nay là Hội Từ Bi Quán Thế Âm, một Hội Từ Thiện bất vụ lợi, hoạt động rộng lớn hơn. Đôi nét lai lịch về Hội để thấy mối liên hệ thắm thiết giữa Cháu và Hội.

Nét thực tế đáng nói nhất đi vào lòng bà con là những chiếc khăn quàng cổ bằng len do cháu chịu khó nắn nót đan từng ngày, qua từng ngày, trong khi lẽ ra Cháu phải được nghỉ ngơi chữa bệnh. Những tặng phẩm đó cháu hoàn toàn ủng hộ cho Hội để bán đấu giá, là một tiết mục không thể thiếu trong mỗi lần Hội Gây Quỹ, được quý ân nhân đón nhận, triu mến ủng hộ nên đã đem lại một số tịnh tài lớn giúp đỡ những mảnh đời bất hạnh, các bạn nghèo khắp nơi.

“Sản phẩm không tên nhưng giá trị rất cao, không một thương hiệu nào sánh được”. Đó là những lời mà các bạn trẻ thường nói trong những buổi đấu giá khăn của Cháu. Bác nhắc lại lời tâm đắc này là một điểm Son đối với Hội trong việc làm từ thiện. Các Bác, các Cô, các Bạn cháu, các Bạn Nghèo không bao giờ quên. Việc làm của Cháu hoàn toàn là một sự hiến tặng cho đời.

Điểm đáng nói nữa, cô giáo Flora Landiza khen cháu rằng: “An Như có khả năng đặc biệt về tìm Ngữ và trắc nghiệm Toán, là người có nghị lực mạnh mẽ, là học viên mẫu mực”. An Như được bầu làm “Công Chúa Tuyệt” trong Hội người khuyết tật Aim Higher tại Sacramento năm 2008. Điều này cho thấy rằng tư chất cháu An Như rất thông minh.

Một ngày trước khi qua đời, Ba Cháu hỏi:

Quảng Diệu Minh 137

“Điều mong ước sâu sắc nhất của con là gì”? Cháu trả lời: **“Con muốn đi trên đôi chân của mình”**. Câu nói của Cháu làm ngạc nhiên nhiều bậc Tôn Túc và mọi người. Rõ ràng trong thời khắc đó, tinh thần Cháu rất nhẹ nhàng, tâm thức Cháu ở trạng thái buông xả, thanh tịnh, ra ngoài vui khổ, đã đến lúc không còn sự ràng buộc nào ở đời, tự do hoàn toàn, lòng thương yêu rộng mở... Là một câu nói thấu hiểu đạo pháp, kết quả từ sự tích cực tu tập, hoa trái từ sự nỗ lực tâm linh mà có được phẩm chất tâm thức tỉnh giác hiếm thấy ở một người trước lúc ra đi.

Cháu An Như, cháu Trần Thị An Như ơi! Còn nhiều nét đặc thù khác trong cuộc sống tự tin, nhân ái, thánh thiện của cháu qua những tháng năm Cháu cùng sinh hoạt, sống chung với mọi người dưới mái ấm Hội Từ Bi Quán Thế Âm. Làm sao quên Cháu được mà còn biết ơn Cháu nhiều lắm! Trong vô tướng, Cháu vẫn còn với Hội Từ Bi Quán Thế Âm, vẫn còn với thế gian, vẫn còn đi bên cạnh cuộc đời với người thân gia đình Cháu.

Cùng gia đình Tang quyến! Thưa Anh Chị Trần Duy Phô - Ngô Thị Hạnh và hai cháu Quang, Hiền: Cháu An Như ra đi là một mất mát vô cùng to lớn đối với gia đình Anh Chị, một sự trống vắng đối với mọi người thân sơ. Kiếp nhân sinh, nào ai thoát khỏi cảnh chia ly xót xa đau đớn này. Hợp để rồi tan – ngày tháng hối hả, cuộc đời ngắn ngủi, thoáng chốc đã qua – Dường như con người sinh ra để mà phải chịu sự thống khổ chia ly, bởi những ràng buộc suốt đời gắn chặt trong ta.

Trong căn nhà êm đềm, bên chiếc giường êm ả, nơi chiếc xe, chiếc ghế Cháu ngồi để Ba Mẹ cháu kể chuyện xưa, chuyện vui buồn, để các em cháu đưa cơm đưa nước, đưa Cháu đi học, để Cháu tập đàn, xem phim, đan len, biết bao kỷ niệm... yêu dấu nữa. Hoặc nơi xa xôi, ngày đêm gia đình thay phiên chăm sóc Cháu khi bệnh cháu trở nặng. Lo âu nhiều mà hạnh phúc rất nhiều, vì cuộc đời Cháu được an vui êm ấm!

Cuộc sống gia đình đang êm đềm hạnh phúc bên Cháu, phút chốc Cháu bỏ lại, một mình lặng lẽ ra đi, niềm vui Ba Mẹ và hai em với Cháu suốt 27 năm trường nay đành gián đoạn nửa chừng. Ôi! xót xa nào cao hơn! Thời gian nào có thể xóa nhòa dòng nước mắt trùng khơi?! Chúng tôi, toàn thể mọi người trong Hội Từ Bi Quán Thế Âm, xin tâm thành chia sẻ nỗi đau này cùng với gia đình Anh chị.

Thưa Anh Chị Phô cùng các cháu, đời có hợp thì phải có tan như thế đó. Chúng tôi, bao nhiêu năm làm việc và tu tập bên cạnh Anh Chị, chính Anh Chị cũng thường khuyên chúng tôi, những người gặp phải hoàn cảnh như vậy: cố gắng khắc phục những khó khăn, quán chiếu lẽ vô thường mà siêng năng tu tập theo Pháp Phật thì tự thân sẽ chuyển hóa an lành và hồi hướng công đức cho người thân quá vãng. Nhờ đó mà có lợi lạc cho người còn người mất, cho người thân yêu của mình. Chúng tôi chân thành có lời khuyên Anh Chị và hai cháu Quang, Hiền tinh tấn thực hành những gì mình đang tu tập, biến đau thương thành nguyện lực cầu nguyện cho Cháu siêu thoát, và chúng tôi cũng nguyện tu tập mà hồi hướng công đức đến Cháu.

Ngưỡng nguyện Hồng Ân Chư Phật Mười Phương Tiếp Độ Hương Linh cháu Trần Thị An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh Siêu Sanh Tịnh Độ. Xin Hồng Ân Tam Bảo gia hộ cho gia đình Anh Chị Trần Duy Phô đủ nghị lực vượt qua nỗi đau đớn, tìm lại cuộc sống an hòa, tiếp tục tu tập, hành thiện, nuôi dưỡng Tâm Bồ Đề kiên cố, làm lợi lạc quần sanh.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Trân trọng,
Trương Thanh Nhạc

Lời Tiễn Biệt Của Em Gái

Chị Bé....nghe sao thân thương quá! Nhưng từ nay, em sẽ không được gọi nữa. Em vẫn nhớ những lần đi học hay đi chơi về, đều có chị ngồi ở ghế sofa đan len. Bây giờ, nhìn lại chiếc ghế ấy không có chị sao thấy căn nhà bỗng nhiên trống vắng quá!

Chị Bé lúc nào cũng chăm sóc em, hay nhắc em ăn cơm, nhắc em mặc áo cho ấm, nhắc em ngủ sớm. Khi nào có gì cũng chia cho hai em, không giữ gì cho riêng mình cả. Trước khi chị đi, chị còn nhắc mẹ thương em nhiều hơn. Nghe vậy sao em thấy hồ thẹn quá. Càng lớn, em quên chị cũng cần những lời thương yêu, chị vẫn khao khát những cử chỉ thân thiết mà em vô tâm không nghĩ đến. Em cứ nghĩ chị vẫn sẽ bên em mãi.

Từ Chị Bé, em đã học hạnh từ bi, hạnh hỷ xả, hạnh tinh tấn và em sẽ cố gắng thực hành như chị. Em sẽ nhớ mãi hình dáng chị, nụ cười tươi và khuôn mặt hiền hòa. Em sẽ nhớ bàn tay nhỏ bé đã từng ngày mạnh hơn với những chiếc khăn chị đan mỗi ngày. Em sẽ vì chị mà sống trọn vẹn, sẽ học cho giỏi để có thể giúp những người có một ước mơ đơn giản như chị: **“Được đi trên đôi chân của mình”!**

Em của chị,
Trần Thị Khánh Hiền

Gọi Mãi Tên Nhau

Chị Bé An yêu mến,

Khi em nghe Ba Mẹ kể lại ước vọng sâu sắc nhất của Chị là “*Được đi trên đôi chân của mình*”, điều đầu tiên em nghĩ đến là lời di giáo của Đức Thế Tôn “*Hãy tự mình thấp xuống mà đi*”. Chị muốn nói sự vươn lên bằng chính bản thân mình, bằng nỗ lực của mình, bằng nghị lực của mình để tìm cầu một điều gì đó cao thượng. Câu nói đó em đã khắc sâu vào tim và sẽ là kim chỉ nam soi đường định hướng cho em trong cuộc đời. Có thể nói, câu nói đó là lời nhắc nhở cuối cùng Chị muốn gửi đến cho gia đình mình và những người thân

thương luôn hỗ trợ, giúp đỡ gia đình của mình. Theo em, lời nhắc nhở đó có thể đem áp dụng vào đời lẫn đạo. Trong đời sống, em sẽ cố gắng hết mình, bằng mọi khả năng, bằng mọi nỗ lực để lo cho bản thân mình, lo cho gia đình, lo cho Ba Mẹ, lo cho em Bê, lo cho những người thân của mình, lo cho những mảnh đời bất hạnh đang chờ sự giúp đỡ. Trong đạo, lời Chị vang vọng tinh thần Bồ Tát Đạo “*Trên cầu Phật Đạo dưới hóa độ chúng sanh*”.

Trong buổi tâm tình với Chị của các bạn trẻ ngay tại Tang Nghi Quán Đường này hai hôm trước, Ba có nói; “*Gia đình huyết thống chỉ có một đời thôi, nhưng gia đình tâm linh trong đạo Phật có thể kéo dài đến vô tận, giống như đạo Phật đã truyền bá hơn 2500 năm*”. Phải chăng **Chị là hiện thân của một vị Bồ Tát đã dùng thân mạng của chính mình để nhắc nhở gia đình về vô thường, vô ngã, để khuyến tấn gia đình nên tinh tấn hơn trong con đường tu học?** Riêng em từ nay xin phát nguyện ăn chay trường để khơi dậy nguồn suối từ bi và vun trồng hạt giống yêu thương sẵn có trong mình.

Chị Bé ơi, bao lâu nay em không nói ra nhưng em thật thương yêu Chị. Có lẽ câu nói này đã quá trễ nhưng em tin rằng hiện giờ Chị hiểu và cảm được lòng em. Trong kinh nói:

*“Tội từ tâm khởi đem tâm sám
Tâm được tịnh rồi tội liền tiêu”.*

Em thành tâm xin lỗi Chị vì những việc làm bao lâu nay không chứa đựng những yêu thương, triu mến mà Chị thường khao khát. Nhưng cũng nhờ Chị mà em đã biết trân quý được những gì mình đang có, vì nó có thể ra đi bất cứ lúc nào.

Tối qua Chị Vĩnh Phương có gửi cho em bài nhạc Như Một Lời Chia Tay của Trịnh Công Sơn trong đó có một câu rất hay, em đọc cho Chị nghe nhé:

*“Làm sao biết từng nỗi đời riêng,
Để yêu thêm, yêu cho nồng nàn”.*

Ca từ như thắp thoáng ý nghĩa: hiểu để thương và thương để hiểu. Đặc San của Hội Từ Bi Quán Thế Âm là hiện thân của tinh thần đó. Chị là một trong những nguyên nhân, động lực chính mà Hội được hình thành. Công việc từ thiện mà Chị đã làm - đang làm và sẽ làm dưới một hình dáng, hóa thân khác - đã lan tỏa khắp bốn phương như hương thơm trong gió, có thể bay thuận hay ngược chiều. Hôm qua có người từ phương xa đã mua chiếc khăn quàng của Chị với giá 1,000 Mỹ Kim, chắc Chị vui lắm vì biết bao nhiêu em bé khuyết tật mồ côi sẽ được cơm ăn, áo mặc, đi học. Chị tượng trưng cho từ thiện và khi nào tâm mọi người còn bố thí cúng dường thì Chị mãi hiện hữu quanh đây. Chị đừng lo, công việc từ thiện của Chị sẽ được gia đình mình và

quý Cô Bác, bạn bè tiếp nối và mở rộng để cho những mảnh đời bất hạnh có thể hòa nhịp cùng trái tim yêu thương của Chị.

*“Thôi về đi,
Đường trần đâu có gì,
Tóc xanh mấy mùa”.*

Chị biết không, Chị Thụy đã mấy lần dùng câu này để khuyên em, để động viên em đừng quá buồn trong thời gian vừa qua. Cám ơn Chị đã tạo cơ hội cho em quen một người bạn quý như vậy. Em sẽ không buồn, không đau khổ vì Chị vẫn sống trong em, trong gia đình, trong mọi người. Nếu em sống với giây phút hiện tại, em sẽ cảm nhận được sự hiện diện của Chị như *“Từ vườn xưa bước về, bàn chân [Chị] rất nhẹ, tựa hồn những năm xưa”*. Em tin rằng mọi người đã có duyên quen biết Chị, sẽ thường tưởng niệm đến Chị, đến nụ cười an nhiên của Chị, đến gương mặt thanh thản bình an của Chị, đến tấm lòng của Chị, đến hạnh nhân nhục của Chị, đến pháp môn tu của Chị để *“Giữ dấu vết ngày qua, vùng mến thương đời đời”*.

Mùa Hạ Trắng 2011
Em Quảng Từ Phổ

Lời Tiễn Biệt Của Mẹ

Bé An ơi, đã 5 ngày rồi, Mẹ không được gọi con bằng cái tên thân thương ấy. Mẹ đã quay quắt đau đớn, nước mắt chảy tràn nhớ con. Đưa con gái nhỏ bé của Mẹ, Mẹ đã đưa con đến cuộc đời này với hình hài toàn vẹn nhưng những bất thường về hoạt động thể chất bắt đầu thể hiện khi con lên 7 tuổi. Dù có những khiếm khuyết như vậy nhưng con bao giờ cũng mỉm cười tươi và đôi mắt tròn trong sáng. Con chưa một lần nào tỏ ra buồn hay than trách sự bất hạnh của mình. Con hay đau và đã trải qua những cơn đau thập tử nhất sinh nhưng con cũng không hề rên rĩ. Con bình tĩnh chấp nhận tất cả bệnh tật dù cả với cơn bệnh cancer, con cũng chỉ nói “**đã có thân phải có bệnh**”.

Bé An ơi, Mẹ đã học được từ con sự kiên cường. Với bàn tay yếu ớt, con kiên nhẫn ngồi đan từng mũi len để tạo nên hơn 35 chiếc khăn len bán đấu giá được 9,160 Mỹ kim giúp trẻ em khuyết tật và mồ côi tại quê nhà. Dù Mẹ là người dạy con đan nhưng Mẹ chưa một lần đan hoàn tất một chiếc khăn nào. Có lần hai Mẹ con thi đua và Mẹ có cố gắng nhưng rồi cũng thua con vì Mẹ đã bỏ dở nửa chừng.

Bé An của Mẹ bao giờ cũng nghĩ đến hai em và người khác, không khi nào con nghĩ đến mình. Có tiền là con chia đều 3 phần. Một phần cho hai em, phần con lại cho các em nghèo ở Việt Nam, hoặc phóng sanh, cúng dường Tam Bảo. Con không giữ cho con một đồng nào. Có lần Mẹ đeo cho con sợi dây chuyền, con nói: “*Con muốn xả bỏ mà Mẹ lại bắt con đeo vào*”. Con gái bé bỏng của Mẹ, chính con đã đưa Mẹ đến với Phật pháp và có niềm tin vào Bồ Tát Quán Thế Âm. Mẹ mang ơn con đã cứu vớt đời Mẹ, giúp Mẹ có niềm tin và có hướng sống cho mình.

Hai mươi chín tiếng đồng hồ trước khi từ giã cuộc đời, con có ước muốn được “**tự đi trên đôi chân của mình**”. Hôm nay con đã thực hiện được điều đó. Mẹ đã buông con ra. **Đây là lần đầu tiên và cũng chính là lần cuối cùng con đi mà không có Mẹ đi cùng con**. Chuyện chưa bao giờ xảy ra trong suốt 27 năm qua, khi nào Mẹ con mình cũng bên nhau. Hình ảnh con và những kỷ niệm của hai Mẹ con mình luôn tràn ngập trong Mẹ.

Bé An ơi, thôi nhé! Mẹ chúc con lên đường vui vẻ, con hãy tự đi đi, đi trên đôi chân của con. Đi đến cõi an lành của Đức Phật A Di Đà như con hằng ước nguyện. Mẹ mỉm cười niệm Phật cho con lên đường. Con đi đi, đi nhé, và Mẹ con mình lại gặp nhau ở cõi tịnh độ an lành.

Giã từ con nhé, con gái yêu của Mẹ!

Những Lời Cuối Cùng Của Ba

An Như Con Ơi!

Lời nói cuối cùng của ba với con là ba thương con lắm! Tuy tình cốt nhục từ nay chia cách nhưng ba nguyện đời đời kết nối với con trong gia đình Phật pháp để cùng nhau tu tập và làm việc thiện.

Đôi khi ba muốn nhắc con uống thuốc và việc này việc nọ mà có lời cứng rắn làm buồn lòng con. Bây giờ ba xin lỗi con nghe, vì phải đóng vai người cha trong gia đình nên phải như vậy chứ lòng ba thương con lắm.

Người đời thường nói ba mẹ phải nặng nhọc chăm sóc cho con, nhưng thật ra, chính con đã giúp cho cả nhà học hành, tu tập và hòa nhập nhanh chóng vào cuộc sống ở đất nước Hoa Kỳ. Trong Lời Mở Đầu Luận Văn Tốt Nghiệp Master Degree về Social Work, ba đã ghi rằng con là một trong ba vị Bồ Tát luôn hỗ trợ cho ba là Bà Nội, Mẹ, và con.

Con là người có trí tuệ, từ bi, hỷ xả và hùng lực. Lúc còn trẻ thơ, con từng nói, nhà mình nghèo nhưng hạnh phúc. Nhà mình trở thành một đạo tràng tu tập, hằng đêm thường ngồi tụng kinh, niệm Phật, đố vui Phật pháp, trò chuyện cùng nhau. Giờ đây con đã rời bỏ hình hài 27 năm ở trần thế, nhưng Phật tánh nơi con vẫn thường sáng tỏ. Chúc con lên đường về cõi Phật A Di Đà như con vẫn thường tâm niệm từ khi còn tấm bé.

Kính bạch Chư Tôn Liệt Vị,

Trong giây phút đầy xúc động này, thay mặt gia đình và Hương Linh Cháu Quảng Diệu Minh, chúng tôi THÀNH KÍNH TRI ÂN VÀ CẢM Ạ:

- Đất nước và người dân Hoa Kỳ đã ưu ái chăm sóc và tận tâm chữa bệnh cho An Như.
- Bà con cộng đồng Việt Nam đã dành nhiều thương yêu cho cháu. Đặc biệt là cô Sáu đã ân cần chữa bệnh cho cháu suốt 4 tháng trời.
- Chư Tôn Thiện Đức Tăng Ni, quý Đạo Tràn, Đạo Hữu tại Việt Nam và Hải Ngoại đã thường xuyên Cầu An cho cháu cũng như hộ niệm cho cháu lúc qua đời. Đặc biệt là Hòa Thượng Thích Minh Đạt, Trụ Trì Chùa Quang Nghiêm, đã ban những lời khai thị quý báu nhắc nhở Hương Linh chí thành niệm Phật. Chư Tôn Đức Chùa Kim Quang, Phổ Minh, Tịnh Xá Ngọc An, cùng quý Đạo Hữu Đạo Tràn Tịnh Độ Sacramento, Hội Từ Bi Quán Thế Âm, Nhóm Học Phật Lộc Uyển, Hội Thiên Tánh Không Sacramento đã thân lâm hộ niệm và giúp tổ chức Tang Lễ.
- Quý thân bằng quyến thuộc nội ngoại gần xa đã gửi điện thư thăm viếng, phân ưu, phúng điếu.
- Ban Giám Đốc và anh Võ Văn Đức Nhà Quàn Sacramento Meroral Lawn Garden đã dành nhiều ưu ái cho Lễ Tang.

Trong lúc tang gia bối rối không sao tránh khỏi thiếu sót, kính mong Chư Tôn Liệt Vị từ bi hỷ xả cho.

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Tiến Biệt

Nén hương thấp tiến An Như
Sư mong con hãy buông thư trở về
Trong con sẵn giống Bồ Đề
Ươm mầm giác ngộ, vẹn bề nghĩa nhân
Nay con từ già cõi trần
Trước giờ tiến biệt muôn phần nhớ thương
Hai bảy năm một chặng đường
Ta Bà lưu dấu thân thương đạo tình
Pháp danh con: Quảng Diệu Minh
Cầu mong con được vãng sanh liên đài
Di Đà Từ phụ Như Lai
Đưa tay tiếp độ lên ngai sen vàng
Con về Tịnh Độ Lạc Bang
Liên Hoa củ phẩm vẹn toàn nguyện xưa.

*Cố Đô Huế, 13/7/2011
Ni Sư Thích Nữ Như Minh*

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính thưa Quý Thầy, Quý Quan Khách và Tang Quyển,

Tôi là Lê Vạn Bá, Hội Viên Hội Từ Bi Quán Thế Âm, rất gần gũi với anh Phô và gia đình. Tôi xin có lời cảm niệm về sự ra đi của cháu Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh.

Trong buổi lễ cầu siêu cho cháu Trần Thị An Như ngày hôm qua, tôi rất cảm kích lời khai thị của Hòa Thượng Thích Minh Đạt. Hòa Thượng dẫn lời Đức Phật dạy rằng: một người dù sống 100 tuổi mà không biết đạo thì không hưởng được lợi lạc gì. Còn người đời ba chục tuổi mà chỉ cần buổi sáng biết đạo, buổi chiều qua đời vẫn có một hạnh phúc rất lớn vì đã gặp đạo.

Kính Pháp Cú dạy: “Sống một trăm năm mà không hiểu đạo thì không bằng sống một ngày mà hiểu đạo”.

Cháu Trần Thị An Như chính là một người hiểu đạo. Sự hiểu đạo của cháu không phải là nơi đầu môi chót lưỡi. Cháu đã làm được những điều mà người khác khó thể làm được. Ví dụ: Có những lần sinh nhật của cháu, có bà con, đạo hữu đến cho quà, cho cháu tiền. Cháu vui mừng mở từng món quà rồi cháu gọi tôi và nói:

- Bác Bá, con giúp các bạn khuyết tật.

Cháu không ham tiền. Khi có ai cho cháu tiền, cháu đều chuyển qua ủng hộ Hội Từ Bi Quán Thế Âm để làm việc thiện. Vào những ngày Tết, có người cho tiền, cháu rất vui, nhưng rồi cháu nói gởi cho các bạn khuyết tật.

Cháu rất tích cực làm việc thiện, ngồi cặm cụi đan từng cái khăn để tặng Hội bán đấu giá gây quỹ giúp các bạn khuyết tật, mồ côi và nhiều hoàn cảnh bất hạnh khác tại quê nhà.

Giờ đây cháu đã cất bước ra đi, nhưng tâm nguyện của cháu là thượng cầu Phật đạo hạ hóa chúng sanh. Sự cứu độ của Trần Thị An Như rất thực tế. Không biết rồi đây có ai tiếp nối việc làm của An Như là đan khăn quàng để ủng hộ từ thiện?!

Trong giờ phút trang nghiêm này, tôi thành tâm cầu nguyện cháu An Như Siêu Sanh Tịnh Độ. Kính phân ưu cùng anh chị Phô và các cháu.

Lê Vạn Bá

Dusty Path, Clear Horizon

Trần Duy Quang

I remember the days when I walked with my sister to school along the dusty roads of our small village in Vietnam. Her body would stumble left and right with every step as if intoxicated with alcohol. Slowly, her condition worsened until at the age of seven she stopped walking completely due to risks of falling. While I could run and play with other kids in the village, she sat and stared longingly. These images of my sister left an unforgettable impression on my mind. I silently yet fervently questioned, "What is wrong with my sister? What can I do to help her?" without finding a satisfying answer. After my family immigrated to America, a team of medical specialists diagnosed my sister with ataxia telangiectasia.

In hopes of understanding my sister's condition, I pursued biochemistry at UC Davis. Slowly but steadily, the mystery behind her illness unraveled as my knowledge in molecular biology deepened. However, my sister's condition continued to worsen as she developed diabetes, SCID, tachycardia, and ultimately cholangiocarcinoma. I felt helpless since I was unable to alleviate her distress and deteriorating health. I wanted to do so much more, to help her, to heal her. But I could not due to my limited medical knowledge. That was when I knew medicine was my calling, my purpose in life.

Due to my parents' age and limited English, I played an active role in monitoring my sister's health and translated for my parents during her numerous health appointments. Interacting with physicians from different departments, I recognized that most shared a genuine passion and com-

mitments to help patients and their families find a cure. Overwhelmed by my family's unfortunate circumstances, I felt the solace that these actions imparted and realized that being a doctor transcends far beyond simply diagnosing illnesses or prescribing treatments. By embracing the interconnection between body and mind, physicians gave patients the faith to recover from their illnesses plus the strength to endure the pain of treatments. My experiences enlivened Sir William Osler's teaching that "The good physician treats the disease; the great physician treats the patient who has the disease." Applying Osler's teaching to my volunteer work in the ER, I learned that even small gestures of kindness can provide great emotional support to patients and their families. This fueled my resolve to pursue medicine, as I want to create a tangible difference to each patient I interact with in the future.

Living in Vietnam for a third of my life, I have heard of the usage of elaborate rituals from witchdoctors as a panacea. However, I never expected these methods to persist in America where medical care is modernized. Dumbfounded when my mother brought home a yellow paper talisman, I watched in absolute horror as my mother burned it, mixed its ashes with water, forced the drink down my sister's throat, and started chanting a short prayer. Since then, I realized that these supernatural practices have deep cultural roots, which my parents grew up employing. Furthermore, these practices are not limited to just the Vietnamese population alone; other ethnicities also have similar

treatments. Although my parents had access to Western medicine, they were desperate to cure my sister and resorted to their past practices. Working immigrants, who cannot afford healthcare or do not understand Western medicine, often resort to such means to help their loved ones. I believe that my upbringing will allow me to communicate with immigrant populations over this sensitive matter and help them understand Western medicine. As a physician, I want to serve as a bridge that brings patients from minority and low socio-economic groups together with a holistic approach to medicine.

I know that medicine is a challenging field. Through volunteering in various clinical settings, I have seen that medicine is truly a profession of tolerance. The hectic environment—medical staff working endless hours, patients screaming from pain or shouting profanities at the medical staff due to feeling neglected or mistreated—often tested my composure and strength. But this has not deterred me; on the contrary, it has motivated me to find a solution to re-energize myself.

By practicing meditation and breathing mindfully during my work, I can remain calm even after working continuously for hours. I also become more conscious of my actions and words and thus make an extra effort to provide emotional support for patients in severe pain or emotional distress. My ability to remain tranquil has brought joy and meaning to my work, which has strengthened my resolution to enter medicine.

In aspiring to become a physician, I pursue a career that grants me the knowledge and power to directly help my sister and countless others—including patients who suffer from severe chronic illnesses and minority groups with misguided views on modern medicine. Having a loved one with severe illness, I can use my personal experiences and cultural background to cultivate compassion and understanding with my patients to provide the best holistic medical care possible. I aspire to become a physician not only to cure patients, but also to instill in each of them a sense of well-being and happiness in both body and mind.

Nói Với Con Gái

Ba tuần sau ngày Ôn Ngoại mất Bé An được sinh ra. Bé An là đứa ngoan cho nên không làm mẹ đau đớn khi bé chào đời. Mẹ ngoại nói phải đau vàng con mắt, thấy ông trời mới sinh được, nhưng Bé An chỉ làm mẹ đau léo nhéo mấy cái là sinh rồi, đến nỗi mẹ không kịp ăn chè mè đen cho nó trơn tuột dễ sinh do mẹ ngoại nấu.

Lúc nhỏ Bé An là một em bé rất dễ thương với mắt to, mũi cao, hứa hẹn lớn lên sẽ là một cô gái đẹp. Mẹ ở nhà săn sóc con, nhưng con thường bệnh hoài, cứ ho, sổ mũi, tiêu chảy. Ba thường nói đùa là con đem tiền cho các Bác Sĩ. Một lần con đi tiêu chảy phải nằm bệnh viện Huế đến 3-4 ngày.

Lúc nhỏ con rất khó ăn, cứ ăn là khóc, là ho rồi ói tùm lum. Nhưng khi mẹ sinh em Quang, con lại khỏe hơn. Con ngoan ngoãn ở với ba và mẹ nội hơn hai tháng trong khi mẹ nằm sinh tại nhà ngoại. Sau đó hai chị em ở nhà với bà nội và chơi với nhau chờ ba mẹ đi làm về. Rồi mẹ sinh thêm em Bê, gia đình mình sống hạnh phúc, ba mẹ làm ăn khá lên.

Theo thời gian các con lớn dần.

Con và Quang dẫn nhau đến trường học và đi sinh hoạt Gia Đình Phật Tử. Mẹ những tưởng mình sẽ hạnh phúc mãi khi nhìn ba đứa con ngoan hiền xinh đẹp. Mẹ rất lo buồn vì càng lớn con lại đi đứng không vững vàng, rất dễ bị ngã. Tại trường con lại bị bạn xô ngã, em Quang phải chạy lên văn phòng mét cô Hương. Ba mẹ sợ con té nguy hiểm nên không cho con đi học nữa, mà nhờ cô giáo về nhà dạy con học. Sức khỏe của con có vấn đề nên ba mẹ quyết định làm hồ sơ H.O. đi Mỹ hầu mong có cơ hội chữa trị cho con.

Cuối năm 1994 gia đình mình vào Sài Gòn phỏng vấn, mọi việc tốt đẹp thì con lại bị bệnh nặng phải nằm ở khoa cấp cứu của bệnh viện Nhi Đồng I trong một tháng liền. Lần đó bệnh rất nặng, tuy không nói ra nhưng mẹ luôn lo sợ chuyện không may xảy ra. Chính cơn bệnh của con đã giúp mẹ có niềm tin vào Phật Pháp, vào Bồ Tát Quán Thế

Âm mà trước đó mẹ hoàn toàn xa lạ, không chú ý. Mẹ đã hằng ngày, hằng giờ ngồi bên con trì niệm và cầu xin Quán Thế Âm Bồ Tát cứu con. Mẹ rất đau lòng khi nhìn con vùng vẫy khi y tá đặt ống chuyển thức ăn qua mũi, ôm con vào lòng sưởi ấm với cơn lạnh trước khi cơn sốt cao kéo đến, mà con nói lạnh đến cắn răng. Hạnh phúc thay khi con được lành bệnh, con thêm ăn. Niềm tin vào Quán Thế Âm Bồ Tát càng gia tăng, từ đó trở đi

khi nào có khó khăn hay lo sợ mẹ thường niệm hồng danh của Ngài. Chính con đã dùng cơn bệnh của con để giúp mẹ có đời sống tâm linh.

Đầu năm 1996 gia đình mình đến định cư tại Mỹ theo diện H.O. Với điều kiện y tế hiện đại, Bác Sĩ đã xác định được bệnh của con. Con đã mang một căn bệnh mà tỷ lệ xảy ra khoảng 0.4 phần ngàn trên thế giới, và chưa có cách chữa trị hữu hiệu. Hằng tháng con phải đi chuyên thuốc để tăng thêm sức đề kháng cho cơ thể. Kết quả sức khỏe của con khá lên dần, ít bệnh vặt, không còn ho, ít viêm phổi trong khoảng 12 năm. Đây là khoảng thời gian mà gia đình mình rất hạnh phúc. Mình đã có thời gian vui chơi ở Disney Land do sự giúp đỡ của cơ quan "Make a Wish".

Con còn được nhận tiền trợ cấp bệnh tật và mẹ tuy ở nhà săn sóc con mà vẫn nhận được tiền. Nhờ vậy gia đình mình sống thoải mái, ba có cơ hội học tập thành tài. Đồng thời có thêm điều kiện để giúp bà con nội ngoại ở quê nhà, làm các việc hiếu sự như xây lăng cho Ông Bà Cố, Ông Nội, Chú Quên. Phải chăng con đã dùng hình hài bệnh tật của mình để tạo cuộc sống ổn định cho gia đình, tạo điều kiện để mua được căn nhà ở địa điểm tốt, và Quang, Bê có nhiều thuận lợi trong việc học. Hằng ngày mẹ thâm niệm Quán Thế Âm Bồ Tát gia hộ cho gia đình mình được mọi sự an lành, mong cuộc sống mãi được bình an như thế.

Đến năm 2004 con phải vào cấp cứu tại bệnh viện Methodist. Lần đó Bác Sĩ phát hiện con bị tiểu đường và viêm phổi, chữa trị cho đến 8 giờ tối 30 Tết mới được xuất viện. Mẹ những tưởng phải đón giao thừa tại bệnh viện. Để hạn chế lượng đường, con phải ăn Oatmeal thay cơm hằng ngày trong hơn 6 năm mà không có một tiếng than thở nào cả. Ngoài ra con còn uống nước mướp đắng hằng ngày, không chỉ ở nhà mà còn bới lên trường để uống nữa. Thật đáng nể cho ý chí vươn lên chống bệnh tật của con. Con không một lần nào biểu hiện sự buồn lo hay bất mãn với bệnh tật và nỗi bất hạnh của mình. Con điềm nhiên chấp nhận tất cả. Con thường nói: *"Hôm nay con như thế này nhưng kiếp tới con sẽ tốt đẹp hơn"*.

Không những thế, con còn kiên trì tập thể dục bằng cách đạp xe, mỗi ngày hai lần. Sau khi đi học về đạp một giờ, trước khi đi ngủ cũng đạp một giờ. Và cứ thế mà con thực hành ngày qua ngày, năm qua năm, dù bận rộn hay có khách đến chơi, con cũng không thay đổi kế hoạch của mình. Có nhiều đêm có khách, ăn cơm trễ, mẹ nói thôi đi ngủ, khỏi đạp xe, nhưng con nhất quyết phải đạp. Con lại biết tự hạn chế, không ăn vặt, không ăn những thức ăn có hại cho bệnh tiểu đường. Mẹ thật cảm phục ý chí của con và chính con cũng hay phê bình mẹ về tật ăn vặt. Mẹ thấy mẹ phải học ở con điều này về ý chí mạnh mẽ và cương quyết.

Tuy bị bệnh tiểu đường nhưng sức khỏe con vẫn tốt trong một thời gian dài. Mẹ

mừng trong bụng với ý nghĩ bình thường là tốt rồi.

Nhưng đến đầu năm 2011 con bị vàng da. Bác Sĩ phát hiện con bị cancer ống dẫn mật!

Khi nghe Bác Sĩ nói về căn bệnh của con, tim mẹ như bị bóp chặt. Mẹ cảm thấy ngộp thở và không thể tin vào tai mình. Nhìn con, thấy con bình tĩnh, không tỏ vẻ sợ sệt, hoảng hốt, mẹ cố gắng để không khóc trước mặt con. Mẹ run giọng hỏi con có sợ không, con đáp: “Không sợ”.

Mẹ hỏi tại sao, con lại nói: “Có lẽ nó đã ở trong mình lâu rồi”.

Con thật bình tĩnh nhưng mẹ thật rối ruột. Con ơi, mẹ thật buồn nhưng vẫn gượng nói cười cho con yên tâm. Tối đó về nhà mẹ đã khóc rất nhiều và than thở “*Tại sao bất công như vậy? Tại sao mọi bất hạnh cứ dồn lên con tôi?*”. “*Bồ Tát Quán Thế Âm ơi! Con đã cầu xin Ngài nhiều lắm rồi, tại sao Ngài vẫn làm ngơ như vậy?*”.

Nhưng rồi còn ai để mẹ bám víu vào đây hở con, hằng ngày mẹ lại cầu xin Đức Dược Sư và Bồ Tát Quán Thế Âm cho con được bình an sức khỏe. Mỗi ngày Cô Sáu đến chườm muối cho con và cho uống thuốc nam. Trời mùa hè nóng, muối nóng chườm vào người cả giờ đồng hồ. Nhìn con chảy mồ hôi khi chườm muối mẹ thật thương, ước gì mẹ chia sẻ được sự khổ nhọc đó

thay con. Nhưng con vẫn cam chịu.

Con nói với Cô Sáu: “*Có thân thì có bệnh*”.

Con vẫn vui cười nói chuyện với Cô. Thuốc rất đắng nhưng con vẫn cố gắng để uống, nhiều lúc đắng quá con chán nản nói không uống nữa, nhưng mẹ đã năn nỉ kèm theo giận hờn, và con lại cố gắng uống. Con nói nóng bao nhiêu con cũng chịu được nhưng đắng quá nuốt không nổi. Mẹ xót xa nuốt nước mắt. Con ơi! Nếu mẹ có quyền phép mẹ sẽ cho con khỏi bệnh vì nỗ lực phi thường về ý chí và hành động của con, nhưng con ơi, lực bất tòng tâm.

Con lại vào bệnh viện vì viêm phổi nặng, Bác Sĩ rất e ngại về sức khỏe của con. Con phải chuyển thuốc trụ sinh nặng, rồi con lại vượt qua.

Con sụt cân dù vẫn ăn uống bình thường, vẫn thấy thích ăn. Bác Sĩ cho ngày hẹn để đặt hai cái stents trong ống dẫn mật của con, rồi sau đó hai tháng thay lại một lần nữa vì cái trước chỉ có giá trị trong vài tháng thôi. Thay thế xong, con vẫn không đau ốm gì cả nhưng da bị vàng tuy rằng không vàng bằng lần đầu. Con vẫn ăn, ngủ, sinh hoạt bình thường.

Ngày Mother Day cả gia đình mình đi ăn tối tại David rất vui, bàn về ngày ra trường của Quang. Ngày 10/6/2011 Bé An cùng gia đình lên David dự lễ ra trường của Quang. Con không có biểu hiện mệt mỏi nào ngoài việc phải dùng oxygen. Hai ngày sau con lại cùng gia đình về dự buổi buffet chay gây quỹ cho HTBQTA tại San Jose. Đến ngày Father Day, mình tổ chức Party ra trường cho Quang tại Elk Grove Park. Con vẫn thích ăn thịt nướng do anh Tony và chị Nga làm và còn khen ngon nữa. Tối July 4, mình cùng nhau đi xem pháo hoa.

Con vẫn không có biểu hiện đau đớn nào cả, ăn uống bình thường, vẫn thích ăn phở, món mà con thích ăn nhất. Có những lúc con nói muốn ngủ, khi thức dậy con lại

ngồi đan len. Đặc biệt là con nói với mẹ: “Con cảm thấy người nhẹ lắm” với vẻ thắc mắc.

Mẹ kể lại với ba. Ba hỏi con: Con có thấy mệt mỏi, đau đớn, buồn phiền ... gì không? Con đều nói không có. Ba nói đó là trạng thái khinh an của thân và tâm khi niệm Phật hoặc thiền tập, con có vẻ yên tâm.

Từ lâu gia đình mình hằng đêm thường niệm Quán Thế Âm Bồ Tát. Cô Huệ đến chơi và khuyến khích mình niệm Phật A Di Đà. Con cũng muốn niệm A Di Đà Phật, từ đó mình thường cùng nhau niệm A Di Đà Phật. Cô Huệ đem đồ ăn đến cho con, con cảm ơn và nói lần sau cô đến chơi đừng đem đồ ăn gì cả. Cô Huệ hỏi con có muốn mời Hội Niệm Phật đến cùng niệm Phật với con không? Con không muốn và chỉ muốn cô Huệ và mẹ niệm với con thôi.

Sáng Chủ Nhật con vẫn niệm Phật với Cô Huệ và mẹ, cùng ăn những thức ăn cô Huệ đem từ chùa Phổ Minh về. Chiều có các cô Quảng Trợ, cô Hương, và cô Lê đến để cùng con niệm Phật, con chào hỏi các cô rất vui vẻ. Trong khi niệm Phật có những lúc con ngủ nhưng miệng vẫn niệm Phật, các cô khen con niệm Phật thuần thục. Con nói dối bụng. Mẹ cho con ăn cháo, vừa ăn con nói:

“Con ăn mà để các bác ngồi chờ con ngại quá”.

Mọi người đều cười ồ và nói không có chi. Sao con gái mẹ lại khéo nói như vậy nhỉ?! Mẹ có chút bần khoản thoáng qua rồi quên ngay. Các cô đề nghị mời Hội Niệm Phật đến niệm, con nói:

“Thôi, con chưa đến nỗi đâu”. Mọi người lại cười ồ vui vẻ.

Sáng thứ Hai 11/7/2011, con nằm giữa ba mẹ cùng nhau nói chuyện chơi, bỗng dưng ba hỏi: “Con có ước muốn gì sâu sắc gì nhất?”.

Suy nghĩ một lát rồi con nói: “Con muốn được đi trên đôi chân của mình”.

Mẹ phải nằm quay lưng lại để khóc. Trời ơi, chỉ một điều tự nhiên hết sức trong quá trình phát triển của con người mà con phải mơ ước, khát khao! Đau khổ thay với điều bình thường như vậy mà ba mẹ không thể làm cho con được. Còn sự đau khổ nào lớn hơn điều đó không? Mẹ cảm thấy tội lỗi khi sinh ra con nhưng không cho con sự phát triển bình thường như các em con. Mẹ xin lỗi con, mẹ chỉ biết nói thảm vậy thôi.

Con muốn ba và mẹ cùng ngồi niệm Phật với con, nhưng vì ba phải ra Hội Quán HT-BQTA khởi công làm nơi tôn trí tượng đài Bồ Tát Quán Thế Âm lộ thiên, nên chỉ có hai mẹ con ở nhà và niệm Phật với nhau. Hai mẹ con nằm bên nhau trên ghế sofa, nơi con vẫn thường ngồi đan len. Con ôm mẹ và áp mặt vào ngực mẹ một lát rồi nói: “Con thấy

mình như không có sức”.

Mẹ nói: “Con phải cố gắng lên dùng ý chí để chờ ngày Quang ra trường thành Bác Sĩ”.

Con nói: “Con mệt mỏi quá”.

Mẹ nói: “Khi nào mệt con nằm nghỉ, khỏe con lại dậy đan len cho ngày gầy quý sắp đến”.

Con đáp: “Không kịp nữa rồi mẹ ơi”.

Mẹ quay lưng lại để con không thấy mẹ khóc. Con ôm lấy lưng mẹ và nói: “Mẹ khóc hả? Mẹ đừng khóc, con không muốn mẹ khóc”.

Mẹ cố ngăn nước mắt để nói: “Mẹ cảm ơn con đã giúp mẹ đến với đạo Phật, giúp mẹ khỏi đi làm vất vả mà vẫn có tiền, hòa giải khi ba mẹ có sự bất hòa. Mẹ và gia đình mình rất cần có con bên cạnh”. Rồi Mẹ nói “Chúng ta rồi sẽ gặp nhau ở cõi Tịnh độ”.

Con lại nói: “Mẹ thường tụng và niệm Đức Dược Sư thì làm sao về Tịnh Độ được”.

Mẹ nói: “Được chứ vì kinh Dược Sư có nói ai tụng kinh Dược Sư thì khi lâm chung có 8 vị Bồ Tát rước về cõi Tịnh Độ”.

Con có vẻ vui và nói: “Rửa hả”. Con lại nói “Con cảm ơn mẹ đã chăm sóc con”. Mẹ không nói gì vì mẹ biết mình sẽ khóc, mà con lại buồn khi mẹ khóc nên mẹ niệm Phật và con niệm theo.

Đến trưa con không muốn ăn nhưng mẹ nói “Con phải ăn mới có sức”. Con lại nói “Mẹ đừng ép con”. Mẹ nói phải ăn, ít nhiều gì cũng được. Thế là con ăn, ăn xong con ngồi chơi một lát rồi hỏi mẹ: “Mẹ chưa ăn cơm à?”

Mẹ nói: “Mẹ không muốn ăn”. Con nói: “Mẹ phải ăn để có sức mà chăm sóc con”.

Để con yên tâm mẹ ăn nhưng thấy chán nản không muốn nuốt. Không ngờ lần nói chuyện ấy là lần cuối cùng của hai mẹ con mình.

Hai mẹ con cùng nằm niệm Phật và khoảng 2 giờ thì cô Huệ đến, cả ba người cùng niệm Phật. Gần 5 giờ con thấy khó thở phải tăng oxy lên và dùng thêm thuốc. Mẹ nói gọi ba về, con bảo không cần. Con ngủ và ba về, con ăn tối xong cả nhà ngồi niệm Phật. Gần khuya cô Huệ mới về.

Mẹ đưa con vào phòng ngủ sau khi con ăn một chén cháo và uống một chai sữa. Con lại cảm thấy khó thở. Ba bảo Bê gọi 911 đưa con vào bệnh viện Methodist. Mẹ những tưởng như những lần trước vào bệnh viện rồi sáng mai sẽ ổn thôi. Nào ngờ đâu Ba gọi mẹ và Bê vào vì con đang bị nguy hiểm.

Mẹ và em Bê vào phòng cấp cứu thấy con phải thở bằng máy và chuyền thuốc tùm lum. Nhìn vào computer mẹ run lên vì huyết áp, nhiệt độ, nhịp tim xuống thấp. Mẹ ngồi yên niệm Quán Thế Âm và Dược Sư. Huyết áp và nhiệt độ tăng lên nhưng Bác Sĩ bảo đó là do máy và thuốc, nếu bỏ ra thì con hết thở. Bác Sĩ nói sẽ không quá 24 giờ nữa.

Bác sĩ ở ICU gặp mẹ và nói không có hy vọng gì nữa. Mẹ rụng rời tay chân, trí óc tê liệt, mọi thứ trống rỗng. Thôi rồi con ơi, nhiệt độ và huyết áp lại tụt xuống rất nhanh. Mẹ phải buông con ra thôi, hết cách rồi.

Con ra đi thanh thản lúc 12 giờ 57 phút trưa ngày thứ Ba 12/7/2011 (12 tháng 6 năm Tân Mão) trong tiếng tụng kinh và niệm Phật của các Sư Cô chùa Phổ Minh và tịnh xá Ngọc An cùng quý bác trong Đạo Tràng.

Khuôn mặt con thật thanh thoát, sống mũi dọc dừa cao thẳng, lông mi dày đen cong vút. Mẹ nhìn con ghi khắc lại hình ảnh cuối cùng của con vào trí não mẹ. Nuốt nước mắt, mẹ niệm Phật cho con nhưng đầu mẹ lại nghĩ: hết, hết cả rồi, tiếng “Bé An ơi dậy chưa, Bé An ơi ăn chưa” không còn vang vọng trong nhà mình nữa rồi.

Mẹ cho rằng con đã chọn ngày đi cho con, sau khi gia đình mình đã có những ngày sum họp vui vẻ, đã thấy sự thành công và vui mừng của Quang trong ngày tốt nghiệp Cử Nhân Khoa Học. Nếu con đi sớm thì ngày ra trường của Quang sẽ buồn tẻ như thế nào, thế thì thật tội nghiệp cho em. Bao giờ con cũng nghĩ đến các em của mình trước.

Bé An ơi! Con như con chim nhỏ bay đến đậu vào gia đình mình, cất tiếng hót líu lo làm vui, đem an lành cho mọi người, rồi bất ngờ con lại nhẹ nhàng vụt mình bay lên và bay đi mãi mãi.

Mẹ con mình có nhau trong 27 năm, được gần gũi con, chăm sóc con, đó là niềm hạnh phúc của mẹ. Như mẹ đã nói mẹ học được từ con rất nhiều, và có nhiều điều mẹ vẫn chưa thực hành được như con dạy mẹ đừng khóc, nhưng những khi ngồi lặng lẽ nhớ con nước mắt mẹ lại chảy tràn.

Con đã cảm ơn mẹ chăm sóc con nhưng con ơi thực ra mẹ phải cảm ơn con. Có con làm con mẹ để mẹ có cơ hội học hỏi những đức tính tốt của con và cảm ơn con đã cho mẹ có cơ hội săn sóc con. Con là Bồ Tát của mẹ, giúp mẹ có niềm tin vào Phật pháp và biết đường đi của mình trong cuộc sống này.

Mong rằng con sẽ an vui tu tập ở cõi Tịnh Độ của đức Phật A Di Đà, và mẹ con mình sẽ mãi là pháp quyến của nhau con nhé! **Con mãi trong tim mẹ, con gái yêu!**

Em Đi

*Tặng Công Chúa Tuyết An Như
Ngày tiễn biệt, 12.7.2011*

Mới gặp Em buổi ấy
Hai ngày sau Em đi
Bàng hoàng nỗi biệt ly
Thương ơi Công Chúa Tuyết

Cuộc đời dẫu thua thiệt
Em như dòng nước trong
Lung linh soi bóng mình
Mĩm cười vui duyên nghiệp

Trên đôi chân oan nghiệt
Em ngược mắt nhìn lên
Rạng ngời đài Sen Trắng
Vô lượng Phật Từ Bi

Dòng sông Em chảy nhẹ
Đợi ngày tháng trôi về
Em gieo hạt giống lành
Học làm người nhân ái

Đôi tay Em gầy yếu
Dịu dàng từng mũi len
Đan chiếc khăn quàng đẹp
Khâu chiếc mũ sắc màu

Mỗi năm mùa gâu quỹ
Khăn mũ bán cho đời
Tiền giúp người bạn khổ
Hong chút phận hẩm hiu

Được đăng quang Áo Mũ
Em hoa trắng nguyên trinh
Trên cỗ xe ngựa kéo
Công Chúa Tuyết cười xinh

Em Đi nước mắt người đưa tiễn
Mẹ cha em nhỏ lệ buồn rơi
Lòng Em thanh thần giờ chia biệt
Bởi trái tim Em đã hiến đời

Hỡi các bạn trẻ thân yêu ơi,
Hãy nâng niu đóa hoa Tâm bạn nhé
Để tin yêu và để sống cho người!

*Sacramento, July 12, 2011
Uyên Nguyên*

Letters from Friends

7.15.2011

An Nhu told me one day that she would like to have a special friend, like she always can talk personal stuff, sharing ideas. An Nhu is a person who no matter how she feels inside, either she is in pain, she always told me that she is "okay." She always lifted my days; she makes you laugh and she is a person that gets along with anyone. I have learned a lot from An Nhu – that in life no matter what obstacles we may have, An Nhu is making sure for her friend that everything will be alright. An Nhu told me also that she will always be here and watching over me.

From,
Flora Landiza

An Nhu Tran

She was a very beautiful young lady. I am so very glad I knew her for three years.

An Nhu Tran did a great job in working in the Dugout, she was so very smart, did wonderful in singing, games. I am so very sorry she has passed away. I really miss her a lot.

Love,
Diana Hughes

Chiếc Khăn Len

Miệt mài cặm cùi với búp len
Mỗi mũi kim đan, một niềm lành
Quên bằng thân mình mang bệnh khổ
Để gửi cho đời một chút thương

Chiếc khăn quàng nhẹ, chẳng hiệu tên
Nhưng nặng yêu thương, nghĩa ân tình
Em lấy Từ Bi làm kiểu cọ
Tặng người vui bớt nỗi oan khiên

Thân không còn khỏe, khăn đan dở
Vẫn nở nụ cười với thế nhân
Bảo rằng Trí Tuệ là phương tiện
Nên đời em vẫn thấy an nhiên

Em đến rồi đi dù ngắn ngủi
Để lại muôn vàn nỗi tiếc thương
Em về bên ấy miền Tịnh Cảnh
Nhấn gửi cho đời một chữ Không

*Thương tiến An Như
Thiệu Minh 15/7/2011*

Rồi Em Cũng Ra Đi

“*Rồi em cũng ra đi ...*” một câu trong bài hát nào đó mà Dã Tràng (DT) không nhớ tên dù rất hay nghe, mà dường như là cùng tên thì phải. Nhưng bài hát này dành cho tình yêu trai gái sao giờ đây nghe bài này chợt nhớ tới em? Lần đầu DT gặp em: cô bé gầy gò ngồi trên chiếc xe lăn. Cảm giác đầu tiên thú thật khi ấy DT hơi sợ, dù không biết mình sợ gì ở em nữa? Nhưng sau dăm ba câu nói chuyện cùng em, DT lại thấy thương em, một nỗi bất hạnh bao trùm lấy em. Đáng lý tuổi như em giờ đây đã có mái ấm riêng, có niềm vui bên bạn bè. Nhưng với em, niềm vui của mình là những mũi đan vào nhau để kết thành khăn choàng cổ để mỗi khi có dịp em sẽ mang ra đấu giá. Em quên đi nỗi bất hạnh của mình; em đang cố dùng những hơi ấm còn lại của mình để truyền về phía nửa vòng trái đất, nơi đó đang có những mảnh đời bất hạnh chờ em. Em biết không, ở em DT học được một nghị lực phi thường. Em dù biết mình bệnh, dù biết sẽ ra đi nhưng em không hề sợ. Và em cố chống chọi từng ngày, phải chăng em đã biết đời này là cõi vô thường?

Khi nghe tin em đi DT không tin dù biết sẽ có ngày này từ lâu, nhưng sao trong lòng vẫn mong ngày hôm qua chỉ là ngày cá tháng tư mà thôi...Nụ cười em làm DT như vừa gặp em hôm qua, bàn tay em run run khi nắm lấy bàn tay DT hay những thành viên trong nhóm. Nhớ lắm Show San Jose lần đầu Nhóm Panda tham gia. Chú Phô đẩy em lên tặng tiền cho Nhóm. Em cười thật tươi, và còn nữa, DT nhớ có lần em khen Triều đẹp trai quá. Những kỷ niệm của em mọi người vẫn nhớ như in. Em đến với mọi người nhẹ thật nhẹ và em ra đi cũng như một cơn gió. Em không làm phiền lòng ai cả; em cứ ngồi lặng lẽ cười cười. Vậy mà từ nay trên chiếc xe lăn kia vắng bóng em rồi. Rồi mai này show 31 tây, mọi người sẽ thấy vắng bóng em. Những lần Hội có Show từ nay sẽ không còn thấy thấp thoáng những vòng quay bánh xe lăn của em. Và rồi ai sẽ đan tiếp những ước mơ của các em nhỏ phía bên kia trời đây hả em? Em ơi! Ai sẽ tặng cho Luân cành hoa đây? Ai kêu DT để khen Triều đẹp trai? Cái nắm tay cuối của DT với em thật vội vã, lúc ấy DT không biết đó là cái nắm tay sau cùng của chúng ta.

Đôi mắt có đôi lúc...không, ngay chính bây giờ DT đang bị đôi mắt em làm DT thao thức, Nhớ lắm đôi mắt đó. An Như, cầu mong em ra đi bình an như mộng em nhé. Có lẽ em cũng từng mộng. Thôi thì giấc ngủ này em hãy ngủ thật bình yên và thanh thản, sẽ không còn những cơn đau làm em khốn khổ, sẽ không còn những mũi kim làm em đau. Em ở trọ nhân gian này nên giờ em phải đi, dù rằng tất cả mọi người chúng ta không ai muốn buông em ra. Nhưng cũng đành nói câu vĩnh biệt để em nhẹ nhàng ra đi. Nếu như thật sự có kiếp sau, thì cầu mong chúng ta sẽ gặp lại em nhé. Vĩnh biệt An Như.

Thùy Phạm

Nguyện Cầu Cho An Như

Người ơi ,chết không phải là hết đâu
Linh hồn bất tử muôn kiếp sau
Sẽ tái sinh trong duyên nghiệp khác
Linh hồn ta chẳng mất đi đâu!

Chỉ xác thân kia lạnh giá thôi
Còn lung linh nụ cười hiền ngoan
Quanh đây người đời còn nhắc nhở
An Như em- một tấm lòng son

Cuộc đời này dẫu nhiều lo khổ
Nhưng em ơi đã sống trọn kiếp người
Ngắn dài kể chi em đã qua bao chặng
Như còn để mãi nụ cười tươi

Em đi qua miền trầm luân tôi ước
quên đớn đau trong nỗ lực phi thường.
Phật từ bi rắc những đóa sen vàng rực
Dẫn em đi về cõi phước lành thanh...

Chấp hai tay nguyện cầu Ngài gia hộ
Cho An Như Cực Lạc quốc vãng sanh
Một cuộc đời - một đời người tốt đẹp
Sống hay ra đi thanh thản an lành.

13/7/2011

Trần Thị Kim Chi

Những Dòng Tâm Sự

A beautiful butterfly forever our Snow Queen.
We love you angel.

Your friends at Aim Higher

Tiến Chi

An nhiên tự tại áng mây trôi
Như khói như sương cõi sắc này
Như giọt hư vô thành kinh kệ
An tâm nhẹ gót nền vàng lay.

Bạch Xuân Khỏe

An Nhu,
I will cherish the moment that we shared together.
I love you and will never forget you.

*Love,
Flora*

An,
You will forever be in my heart. Your generosity and kindness
was truly inspiring. I love you and I will keep a special place
for you in my heart.

*Love,
Amy Georgiana*

With loving thoughts of An Nhu who always brought a smile to our
hearts. Thank you An Nhu for your strong spirit and love for others.
We love you.

Nancy & Tommy Hardy

Hello An Như,

Đi vui nhé. Em nhớ cười nhé. Chúc em an lành và an như. Bây giờ ai sẽ làm đầu giá với anh đây? Hehe...

Anh Hoàng

Dear cháu An Như,

We all miss you – a wonderful daughter, sister and young lady.
Wishing you the best on your new life. I will pray for you!

*Love you,
K. Đáo*

An Như,

I will keep you in my heart. Thank you for giving me a chance to get to know you. Your friends at Aim Higher miss you!

Theresa Hoàng

Xin nghiêng mình trước tấm gương nghị lực của em. Nguyên cầu hồng ân Tam Bảo thường gia hộ cho em An Như được sanh vào cảnh an vui.

Chị Diệu Tâm

Chị Bé,

“Not that I didn’t care, it’s what I didn’t know. It’s not what I didn’t feel, it’s what I didn’t show.”

I’m sorry if I stopped showing it, but I do love you.

Em Bé

Bạn nắm lấy tay tôi, đôi tay run nhẹ, cùng thân hình nhỏ bé không nguyên vẹn. Bạn khẽ ngong nghịu “anh đẹp trai quá!” Tôi cười mỉm như thường lệ không phải vì sung sướng được khen! Đó, cái cười nhẹ đau lòng, thương cho một số phận, thương cho nghị lực và tấm lòng của bạn! Dù thế nào, có lẽ bây giờ, bạn đã có thể mỉm cười lại với tôi bằng cái cười của sự nhẹ nhõm, giải thoát.

Trần Chí Phương Triều

Điện Thư Từ Phương Xa

Sư Bà Thích Nữ Diệu Thành và Ni Chúng Chùa Tịnh Đức, Huế

Được tin Cháu Trần Thị An Như - Pháp danh Quảng Diệu Minh qua đời, Sư Bà và quý Sư Cô chùa Tịnh Đức vô cùng xúc động và thương tiếc.

Xin Nhất tâm cầu nguyện cho Cháu An Như nương nhờ hồng ân Tam Bảo cùng với công đức tu tập và những phước lành đã gieo, sớm được vãng sanh về cõi Tây Phương Cực Lạc của Đức Phật A Di Đà, tùy nguyện phân thân vô số để cứu giúp chúng sanh.

Xin thành tâm chia buồn cùng Tang quyến, anh Phô chị Hạnh cùng các cháu Quang, Hiền mong tất cả đều được an lành, biến sự mất mát chia ly thành nguyện lực để cầu nguyện cho An Như.

Nam Mô A Di Đà Phật

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

Kính gửi : Đạo hữu Trần Duy Phô và Ngô Thị Hạnh

Chúng tôi rất xót xa hay tin cô TRẦN THỊ AN NHƯ, pháp danh QUẢNG DIỆU MINH, ái nữ của ông bà đã vĩnh viễn giã từ gia thân quyến thuộc và Hội Từ Bi Quán Thế Âm hương về tịnh cảnh cao siêu.

Theo thể tình thì kẻ ở người đi là điều đau buồn luyến tiếc, nhưng duyên nghiệp giữa AN NHƯ và song thân đã mãn thì xả tám huyễn thân để tìm về Tây Phương Thánh Cảnh, điện kiến Từ Phụ A Di Đà, tức đắc vãng sanh AN LẠC QUỐC là điều mà người Phật tử chúng ta hằng mong muốn.

Chúng tôi ở xa, phương tiện đi lại khó khăn, tuổi đời không cho phép nên chưa quyết định được thời điểm hiện hữu để trực tiếp đánh lễ Tam Bảo và viếng hương linh AN NHƯ. Mong có đôi lời tiễn biệt và thăm viếng phân ưu với chư thân nhân trong gia đình vừa xa vắng một người thân thương khá tròn nhiệm vụ đối với gia đình, xã hội và góp công sức phục vụ hữu hiệu cho Hội Từ Bi Quán Thế Âm chúng ta!

Với thư này, chúng tôi tha thiết cầu mong quý vị trong Ban Nghi Lễ và chư hội viên thành tâm cầu nguyện cho hương linh AN NHƯ nhẹ bước tiêu diêu, may mắn được :

ĐỨC DI ĐÀ TỪ PHỤ ĐƯA TAY DẮT DÌU,
NGÀI ĐỊA TẠNG MINH SƯ PHÓNG QUANG TIẾP DẪN.

và : CHƯ HIỀN THÁNH CHỨNG MINH,
QUÝ HỘI VIÊN HỘ NIỆM

thì quý hóa biết dường nào !

Chúng tôi xin dừng bút với đạo tình thăm thiết với song thân AN NHƯ và luyến tiếc về Hội Từ Bi Quán Thế Âm chúng ta xa vắng một người nhiệt tình cộng tác.

Thân mến,

Thành phố Oakland, ngày 14 tháng 7 năm 2011
Hội Trưởng Hội Đồng Quản Trị HTBQTA

Trần Trọng Khoái & Trần Thị Kim Quế

Tạm Biệt An Như

Trần Thị An Như
Trần Thị An Như
An Như, cái tên rất đẹp
An Như, cái nghĩa rất hay
An là an bình, an ổn, yên lặng
An là tĩnh lặng mặt nước hồ thu
An là tâm an không còn niệm khởi
Như là một ngôn từ diễn tả trạng thái
gần nhất của thực tại.

Bởi vì ngôn ngữ không thể là thực tại.
Bởi vì ngôn ngữ chỉ có nghĩa tương đối
Cho nên An chỉ có thể thể nhập,
chứng nhận và cảm nhận
Chứ không thể giải thích bằng ngôn từ
Ngôn từ chỉ diễn tả trạng thái gần giống
như vậy:
Như An cũng là An Như

Trăm năm không hẳn là dài
Hai mươi bảy năm không hẳn là ngắn
Điều này cũng đúng
Nhưng có một điều đúng hơn
Trần Thị An Như
Chỉ hiện hữu đến buổi hoa niên ngắn ngủi
Nhỏ nhoi, nhưng đầy ắp ý nghĩa cuộc đời
Nhu hòa, vì có đâu tiếp chạm với đời
Đẹp như đôi cánh huyền thoại thiên thần.
27 năm không làm nghiệp ác
Tức là 27 năm tích lũy duyên lành
Đan từng mũi len sợi chỉ
Cho đến ngày tàn hơi kiệt sức
Quên mình đóng góp
Nhỏ nhoi phần mình
Cho các bạn đồng cảnh ngộ
Xa gần, không quen.

Bây giờ,
Trần Thị An Như
Đã thật sự An nghỉ
Không cần ước mơ,
“Được đi đứng tự do trên hai chân mình”
Ước mơ không cần mơ ước
Không cầu cũng được
Không xin cũng có
Của bạn bè trang lứa
Đương nhiên như hoa như lá bốn mùa

Bây giờ,
Trần Thị An Như
Không còn giới hạn
Không còn ràng buộc
Với tấm thân nhỏ bé
Giả tạm hình hài
Trút bỏ phương tiện hiện diện cõi đời.

Trần Thị An Như
Đã hoàn toàn tự do,
Thôi mơ thôi ước
Trên kia mây trắng trời xanh
Giang đôi cánh nhỏ mặc tình con bay.

Tạm biệt
Trần Thị An Như
Trần Thị An Như

16/7/2011
Chí Hải

PHÂN ƯU

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính anh Phô và gia đình,
Nhận được tin cháu An Như đã về với Phật, Phở Vân thành kính phân ưu và xin góp lời
niệm chú Phật gia hộ Hương Linh An Như Siêu Sanh Tịnh Độ.

Mong anh Phô và chị Hạnh giữ gìn sức khỏe trong lúc đau buồn này.

Phở Vân (Đỗ Thị Lê Hương)

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Được tin trễ lúc tối nay là cháu An Như, Pháp danh Quảng Diệu Minh đã vĩnh viễn ra đi
vào lúc 1 giờ trưa tại bệnh viện Methodist. Xin thành thật chia buồn cùng gia đình anh Phô/
Chị Hạnh.

Cầu nguyện Hương Linh cháu An Như sớm về được cõi Tịnh Lạc.

Gia Đình Tô Lan Phương

NAM MÔ ĐẠI TỪ ĐẠI BI TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT!

Chúng cháu Mừng, Ngọc và các con xin thành tâm chia buồn cùng Chú Thím ! Tuy
biết đây là niềm đau rất lớn đối với Chú Thím nhưng là người học Phật, chúng cháu mong
rằng tất cả thân nhân hãy kèm lại nỗi đau mà cố gắng bình tĩnh hết lòng HỘ NIỆM và KHAI
THỊ cho em TRẦN THỊ AN NHƯ Pháp Danh QUẢNG DIỆU MINH được ra đi nhẹ nhàng về
MIỀN CỰC LẠC.

Nguyễn Thị Mừng

Nguyễn Thị Bảo Ngọc và các con

NAM MÔ TIẾP DẪN ĐẠO SƯ A DI ĐÀ PHẬT

Nhất tâm cầu nguyện cho Hương Linh TRẦN THỊ AN NHƯ, Pháp Danh QUẢNG DIỆU
MINH, được vãng sanh CỰC LẠC QUỐC.

Kính chia buồn cùng gia đình anh chị Phô và Hội Từ Bi Quán Thế Âm.

Võ Văn Tường

Trần Thị Minh Nguyệt

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính thưa cô, chú Phô

Được tin em Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh về miền Cực Lạc A Di Đà
Phật, gia đình chúng cháu xin gửi lời chia buồn đến gia đình chú.

Gia đình cháu Trần Thị Mai

Nam Mô Bổn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật

Kính Anh Phô,

Được hung tin về việc ra đi vĩnh viễn của cháu An Như, chúng tôi xin thành kính phân
ưu cùng Gia Đình Anh Chị. Cầu nguyện Hương Linh Cháu sớm về cõi vĩnh hằng.

Tôn Thất Thành

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Kính Anh Chị Phô,

Chúng tôi thành khẩn và đau đớn chia buồn với gia đình anh chị Trần Duy Phô và Ngô Thị Hạnh về sự ra đi của cháu Trần Thị An Như.

Minh Hựu và gia đình

Anh chị em Mái Ấm Bồ Đề Bến Tre chúng tôi nhận được tin buồn:

Con gái của huynh Trần Duy Phô, Huynh Trưởng của Hội Từ Bi Quan Thế Âm, là cháu Trần Thị An Như, Pháp Danh Quảng Diệu Minh, từ trần ngày 12 tháng 7 năm 2011, nhằm ngày 12 tháng 6 năm Tân Mão, tại Sacramento, California, Hoa Kỳ.

Chúng tôi cầu nguyện mười Phương Chư Phật, Chư Bồ Tát, Chư Hiền Thánh Tăng hộ độ cho cháu Quảng Diệu Minh sớm được siêu thoát.

Thành kính chia sẻ nỗi buồn của anh chị Phô và gia quyến.

Mái Ấm Bồ Đề Bến Tre vô cùng thương tiếc

Được tin buồn

Trưởng Nữ của Anh Chị Trần Duy Phô là

Cháu TRẦN THỊ AN NHƯ

Pháp danh QUẢNG DIỆU MINH

Đã thất lạc ngày 12 tháng 7 năm 2011

Tại Sacramento, California

Hưởng dương 27 tuổi

Thành kính chia buồn cùng Anh chị Phô Hạnh và gia đình.

Nguyện cầu Hương Linh của cháu An Như siêu thăng Tịnh Độ.

Đạo Tràng Thiên Tánh Không Sacramento

Thân mến gửi anh chị Phô

Chúng tôi vừa được tin buồn, cháu An Như Quảng Diệu Minh đã êm ả ra đi về cõi Cực Lạc. Chúng tôi xin thành kính chia buồn cùng anh chị và tang quyến. Kính cầu cầu nguyện hương linh cháu An Như được sớm siêu sinh tịnh độ, an vui nơi miền Lạc Cảnh.

Tôi được biết chương trình thì tối nay lúc 9 giờ sẽ có buổi cầu nguyện tụng kinh cho cháu tại nhà anh chị. Tuy nhiên vì mắt kém không lái xe buổi tối được nên chúng tôi xin anh chị và các anh chị em trong Hội thông cảm cho.

Nam mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

Đặng Đức Cường

Nam Mô Tiếp Dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật

Nhờ một vài Anh Chị trong HTBQTA, chúng tôi được biết tin buồn của gia đình anh chị Phô và cũng là cái buồn chung của HTBQTA và NHPLU do sự ra đi của cháu An Như.

Gia đình chúng tôi xin thành thật chia buồn cùng gia đình anh chị Phô và nhất tâm cầu nguyện cho cháu An Như Sớm Siêu Thăng Miền Tịnh Độ.

Gia Đình Tôn Thất Bằng

Kính thưa Chú Thím,

Chúng cháu xin chia buồn cùng Chú Thím. Từ nay gia đình của chúng ta đã mất đi một người thân. Ngày An Như mất có phải là ngày thứ Tư 13/7/2011 giờ Việt Nam, như vậy để cúng tuần cho An Như là ngày 19/7/2011 phải không Chú ? Mỗi một đời người đều có số phận đã an bài, mong Chú Thím cũng đừng quá đau buồn mà ảnh hưởng đến sức khỏe.

Cháu Trần Duy Mừng

Phuoc Ngo <phuongfantasie@yahoo.com> 16:15, 19 thg 7, 2011

Cô Hương khóc thương tiếc An Như, cô Công Chúa Tuyết ngày nào còn đan khăn len giúp trẻ em khuyết tật.

Hạnh ơi! Mấy lần muốn gửi mail chia buồn cùng Anh Chị mà Hương cứ bị xúc động không gửi được. Nhớ ngày nào An Như còn là cô bé lớp một bị bạn xô ngã, em cu Quang chạy lên văn phòng tìm Cô Hương mà chảy nước mắt. Tình chị em, tình cha con, tình mẹ con... bị cách xa nhau thật vô cùng đau xót.

Hương và Phước chỉ biết cầu nguyện cho cháu an lành về cõi Phật và mong cả nhà nín đau buồn vì An Như đã ra đi.

Bùi Thị Phương Hương

Cậu mợ kính mến!

Như vậy là tang lễ đã hoàn thành viên mãn rồi phải không Cậu? Chúng con ở xa không giúp được gì Cậu Mợ những lúc như thế này, chỉ biết cầu nguyện cho hương linh An Như được về cõi Cực Lạc. Tuy An Như đã đi xa nhưng hình ảnh và tâm hồn vẫn còn mãi trong mỗi người thân chúng ta.

Chúc gia đình Cậu Mợ sức khỏe để tụng kinh niệm Phật cầu nguyện cho An Như cho đến 49 ngày và về sau.

Nam mô A Di Đà Phật.

Cháu Danh

Phương Danh Phúng Điếu

Nguyễn Trí Soái	50	A/c Chất, Hường	50
GDPT Kim Quang	100	Chị Xuân vợ Anh Tiêu	50
Nhóm Panda	200	G/đ Đăng Thanh	50
Vô Danh	70	Phạm Ánh Tuyết	1000
Trần Dinh	20	Phạm Ngọc Nga	50
G/đ Chị Hương Nam	50	Phạm Ngọc Anh,	
Mộng, Phương, Na	150	Hà Minh Công	100
Liên Đoàn Diệu Quang	40	Ngô Quang Khanh,	
Huấn, Loan	100	Trần Thị Trí	100
Vô Danh	20	Penny Lam	20
Thới Nguyễn	50	Phạm Mạnh Trí	50
Trần Văn Thìn	50	G/đ Mai Bùi	100
G/đ Trương Thanh Nhac	200	Trung Tín, Chị Bảy	20
Dương Thị Mai	50	Thị Sỹ Lê Văn Chương	50
Phạm Lý	50	G/đ Chấn Trang	50
Ngọc Tín	100	G/đ Bửu Tư, Xuyên	100
Đoàn Thế Vĩnh	100	Quảng Nhân	30
Đạt, Dung	100	Nguyễn Minh Lan	100
Thiền Tánh Không	150	Hoàng Oanh	30
Lê Bá Nghê	100	G/d Mai Trang	40
G/đ Bác Khoa	100	Lê Viết Thắng	20
Làng Phước Linh	100	Vô Danh	20
G/đ Trần Duy Vinh	300	Trần Thị Hiền	20
Nguyễn Đức Tuấn	100	Ngọc Mẫn	20
Nguyễn Hữu Tân	20	L Bùi	20
G/đ Mùi, Luyện	50	Ẩn Danh	45
Diane Châu	200	Ẩn Danh	20
Quảng Tâm, Diệu Minh	100	Ẩn Danh	20
Hoàng Xuân Thiệu,		Tôn Thất Sang	20
Trần Kiên Đoàn, Trần Rong	100	G/đ Rebecca Lưu	100
Loan, Xuyên	100	Dì Năm Diệu Thiện	100
Hồng Thức	20	Quảng Tâm, Quảng Diệu Nhật	
Bửu Dương	10	Liễu Từ, Yến Từ, Thùy Lê,	
Hoàng Sở	50	Thạch Từ	100
G/đ Chú Trọng	200	Lợi, Mỹ Dung	100
Lâm, Tiên	50	Trùng Chỉ	40
Vĩ, Ninh	50	Kim Hương Thái	30
G/đ Quảng Diệu Giác	300	Anh Dũng, Mỹ Anh (Diệu Tâm)	50
Cô Sáu Thuốc Nam	50	Ẩn Danh	20
Chúc Y	20	Phạm Thị Bạch Vân	30
Hồ Thị Nga	10	Quốc Sử, Ngọc Hà	20
Mai Xuân Châu	20	Sacto Pharmacy	50
Cô Góp	30	Hoa Nguyễn	60
G/đ Trang Hà	20	Pro Nails, Vượng Hoa	500
Nancy, Tommy Hardy	20	Minh Tâm	50

Thịnh, Diễm	50	Trần Đại Bê	Hoa quả
Lệ Hằng	20	Nguyễn Thị Kim Liên	50
La Thị Nguyễn	10	Nguyễn Văn Phụng	50
Trần Hồng	50	Dương Thị Mai	100
Trinh, Lệ	50	Đĩnh Yên	20
Diệu Tâm	50	Nguyễn Hải	20
Bảo Anh	20	Đ/h Năm	30
Bi Thanh	20	Foster Care Bureau	50
Quảng Hảo	20	Nhóm Lộc Uyển	
Năm Tiềm	30	Yến, Đĩnh	50
Chính, Tú	200	Phương Tô	100
Tâm Hiệp, Nguyễn Nga	50	Xuân, Nữ	100
Lê Ngọc Luân	50	Hội Từ Bi quán Thế Âm	1240
Ẩn Danh	50	(<i>Phương Danh đính kèm</i>)	
Đạo Tràng Tịnh Độ	200	HTBQTA	100
Tư gái	20	Anh Bá	200
Blake Mai	20	Chị Kim Phương	100
Ngọc Yến	20	Quảng Diệu Huệ	50
Anh Nam, Chị Hoa	40	Nguyệt Kim Đáo	100
Trâm	20	Hồng Lộc	50
Tâm Nguyễn	100	G/đ Bạch Đông	50
Minh Hựu	30	Liều	50
Tịnh Nguyên	50	Đôi	50
Trương Sang	20	Thi	20
O Phú	100	Hà Hữu Trung	20
Lê Lựu, Lê Cư, Lê Tình,		Phụng	20
Hường Ngô, Hòa Resnork,		Thủy, Jay	100
Kim Cúc Lê	300	Nga, Toni	40
Quảng Vinh, Quảng Đoan	50	G/đ Chị Lê	50
Ngô Viết Hà	50	Diệu Âm	20
Nguyễn Duy Nam	100	Quảng Trợ	20
Terry Nguyễn	100	Nguyễn T Mừng	100
Chị Thành	30	Vương T Vui	100
Chị Nữ	20		
Chị Trâm	20	Tổng Cộng:	\$11,055
Chị Vân	40		

Cúng Dương Tam Bảo & Từ Thiện

Chùa Diệu Quang	100	Họ Nguyễn	100
Chùa Phước Thiện	100	Họ Lê Văn ở Lệ Sơn	100
Tịnh xá Ngọc Đức	100	Phái 5 Họ Trần	50
Chùa Huyền Giác	100	Chi	50
Chùa Viên Chiếu	300	Từ Đường	100
Chùa Phổ Minh	300	Chi họ Lê Văn/ Lệ Sơn	50
Chùa Quang Nghiêm	300	Con của Dân (cháu di Bảy)	100
Chùa Khánh An	100	Sư Cô ở Chùa Phổ Minh	200
Chùa Kim Quang	900	Chú thím Trọng, VN	200
Chùa Kim Sơn	300	Niệm Phật Đường Huyền Quang	100
Chùa Thọ Thành, VN	100	Chùa Phổ Từ	100
Chùa Phước Linh, VN	200	Trường Aim Higher	100
Chùa Tây Linh, VN	1000	Laguna Creek High School	100
Chùa Nhật Quang	300	HT Thắng Hoan	200
GDPT Kim Quang	100	TT Đồng Trí	200
Bàn thờ từ thiện	100	TT Từ Lực	200
In Kinh Dược Sư	1000	TT Nhật Tồn	200
Phóng Sanh	400	ĐĐ Minh Nguyễn	200
2 Tượng Bồ Tát	300	Sư Giác Thanh	100
Hội Quán HTBQTA	1000	ĐĐ Đồng Luận	100
Thiền Viện Diệu Nhân	100	ĐĐ Chùa Phước Sơn	100
Tịnh Thất Sư Cô Tịnh Thường	100	Ni Sư Như Phương	100
Chùa Lệ Sơn	100	Sư Cô Chùa Phổ Minh	100
Cụu LĐHSPT Thừa Thiên	100	Sư Cô Chùa Phổ Từ	100
Sư Bà Cát Tường	100	Tổng Cộng:	11,050
Nhà Dưỡng Lão Tịnh Đức	100	Tịnh xá Ngọc An hoàn lại	200
Thầy Thông Triệt	100	Đạo Tràng Tịnh Độ	Không nhận
Họ Trần Duy	100		
Làng Phước Linh	100		
Họ Ngô Viết	100		

Tổng thu: \$11,055

Tổng Chi: \$11,050

Xem như cân bằng vì chênh lệch chỉ có \$5.

A photograph of a sailboat with two sails up, sailing on the ocean at sunset. The sky is a mix of orange, yellow, and red, with the sun low on the horizon. The water is calm, reflecting the colors of the sky. The sailboat is dark against the bright background.

Con Đò

Sanh Tử

*Nguyên văn: Henry Van Dyke
Quảng Minh dịch*

Tôi đang đứng trên bờ biển. Bên cạnh tôi, một chiếc thuyền đang căng tấm buồm trắng lướt theo cơn gió nhẹ ban mai và hướng ra biển khơi xanh thẳm. Chiếc thuyền đó là hình ảnh của cái đẹp và sức mạnh. Tôi đứng nhìn theo chiếc thuyền cho đến khi nó chỉ còn lại như một vệt mây trắng giữa chốn biển, trời hòa lẫn với nhau.

Thế rồi, giọng nói buồn bã của người nào đó cất lên: “Nó đã ra đi rồi!”

“Đi đâu?”

Đã đi từ tầm nhìn của tôi. Đó là tất cả. Khi rời khỏi tôi, chiếc thuyền có đủ thân tàu, cột buồm và trục căng buồm to lớn cũng như có đủ năng lực để chuyên chở du khách, hàng hóa đến những bến bờ mong muốn.

Kích thước chiếc thuyền nhỏ dần trong tầm mắt tôi chứ bản thân nó không nhỏ. Chính trong giây phút mà người đứng bên cạnh tôi nói “Nó đã ra đi rồi!” thì cũng chính lúc đó có những người khác nhìn thấy nó đang đến. Và, có những giọng nói vui mừng reo lên: “Kìa, nó đang đến!”.

Và chết là như thế.

An Như

Quảng Diệu Tịnh

Buổi trưa thật yên tĩnh. Ngồi đây và tôi có thể nghe rộn ràng tiếng lũ chim hót ngoài kia với nhiều cung bậc. Ngày bình yên. Trời xanh và nắng thu thật dịu dàng. Và, tôi nghĩ đến em. An Như.

Ngày mai đã là 100 ngày em tạm biệt chúng tôi rồi đấy nhỉ. Một trăm ngày. Ô mà nhắc làm chi những cột mốc thời gian của cuộc đời huyền mộng, phải không em?

Tôi vẫn nhớ lần đầu gặp em. Khuôn mặt trắng thanh tú cúi xuống, chăm chú trên những mũi len. Nhấn nạy, lặng lẽ. Những chiếc khăn hồng, khăn xanh cứ thế hình thành ấm áp. Tôi đã nủ thầm cô bé có nét xinh quá. Chỉ tiếc là...em phải di chuyển bằng xe lăn.

Rồi thỉnh thoảng chị em mình lại gặp nhau ở những lần tụng kinh, những buổi buffet chay gây quỹ cho các chương trình từ thiện của Hội Từ Bi Quán Thế Âm. Bao giờ, những chiếc khăn, chiếc mũ em đan cũng được

mọi người tranh nhau mua ủng hộ. Có lẽ những sản phẩm ấy đã được hình thành bởi tình yêu thương nên tỏa ra sức hút thật nồng nàn? Thêm một chiếc khăn, chiếc mũ từ bàn tay em là thêm một cơ hội cho một mảnh đời nhỏ khốn khó ở quê nhà được giúp đỡ.

Di chuyển khó khăn, sức khỏe không tốt. Vậy mà em vẫn chăm chỉ đến trường học tập - theo chương trình đặc biệt dành cho trẻ khuyết tật. Tôi vẫn nhớ buổi tối đến nhà em dự bữa cơm chay năm nào, cùng với những người thân, bạn bè mừng em tốt nghiệp. Chắc là em không biết hôm ấy, tôi thầm mắc cỡ trong lòng đâu nhỉ? Mắc cỡ trước nghị lực phấn đấu của em đấy. Không khó hiểu vì sao em đã được thành phố mình (EIK Grove-Sacramento) chọn làm Công Chúa Tuyết mùa đông năm ấy.

Rồi có những lần theo Hội Từ Bi Quán Thế Âm đi thả rùa phóng sanh, tôi lại gặp em. Ba em thật trọng bước từng bước nhỏ qua con đường gập ghềnh, công em đến tận mép nước để em có thể tận tay thả từng chú rùa nhỏ, và

cùng đọc theo lời kinh. Những lần ấy, cũng như những đêm khuya thấy ba em lặng lẽ công em ra xe đi và về đến nhà các đạo hữu hay hội quán để tụng Kinh, tôi thấy mình thầm ghen ngào. Đẹp quá là tình cha với em. Mỗi lần thấy hai cha con em - cũng là hai người bạn đạo nâng đỡ nhau trên đường đời cũng như đường đạo, tôi lại nhớ đến người cha của mình đã già từ cõi thế mấy năm nay rồi.

Đạo sau này, sức khỏe em sa sút nhiều. Ngày em ra đi, tôi cũng không có mặt để đưa tiễn, bởi có công việc đột xuất phải về Việt Nam. Tuy nhiên, tôi rất mừng vì biết những ngày nằm trên giường bệnh, em đã rất thanh thản, bình tĩnh và chuyên tâm niệm Phật.

Tôi tin là em đã đi về thế giới tươi đẹp của Đức Phật A Di Đà.

Tôi không nghĩ là em đã ra đi khi còn quá trẻ. Bởi, cuộc đời không thể đo bằng năm tháng, mà bằng chính tình thương yêu, bằng những điều tốt đẹp ta đã làm.

Tôi nhớ, cũng từ trang multiply này, tôi đã có duyên đọc

được bài **Làm Sao Đo Được Cuộc Đời Minh** của anh Nguyễn Duy Nhiên. Tôi thích hình ảnh anh ngồi bên khung cửa sổ một ngày mưa, ngẫm nghĩ về quãng đường đi qua trong đời. Anh viết, "*Làm sao ta đo lường được cuộc đời của mình, bạn nhỉ? Chỉ có thể bằng những tình thương...*"

Cũng như anh, trưa nay, tôi ngồi đây, bên chiếc bàn viết của mình, nhìn ra khung cửa mùa thu nắng vàng như rớt mật ong, nghĩ về em-An Như về những đóng góp lặng thầm mà ngọt ngào của em cho tha nhân, về tình thương yêu của em dành cho những mảnh đời bất hạnh... Thấm thía hơn về thời gian - dài ngắn của cuộc đời nơi cõi Ta Bà huyền mộng...

Ngày mai. Một trăm ngày. Viết những dòng này như nén hương thơm gửi đến em, An Như nhé. Chị tin là nơi ấy, bình yên, em đang mỉm cười, rất tươi.

TRI ÂN

Trong kho tàng truyện cổ tích Việt Nam có một chuyện với nội dung là "*Việc làm cho người hãy ghi trên cát, việc người làm cho mình hãy khắc trên đá*". Câu chuyện khuyên chúng ta phải luôn luôn ghi nhớ những gì mà mình đã thọ ơn từ người khác.

Theo tinh thần đó, gia đình chúng tôi luôn luôn tri ân công ơn lập quốc, xây dựng và bảo vệ giang sơn của Các Bậc Tiên Nhân. Công ơn truyền thừa, sinh thành, dưỡng dục của Tổ Tiên, Ông Bà, Cha Mẹ. Công ơn mở mang trí tuệ và giáo dưỡng tâm linh đạo đức của Quý Thầy Cô Giáo và Chư Tôn Đức. Công ơn giúp đỡ, tác thành của Xã Hội, của Thân Bằng Quýền Thuộc tại Việt Nam. Ân Đức sâu dày đó nói không bao giờ hết, kể không bao giờ cùng.

Khi từ già Quê Hương đến định cư tại Hoa Kỳ, chúng tôi lại thêm một lần nữa thọ nhận ân nghĩa của Đất Nước và Người Dân Hoa Kỳ. Cách đây gần 16 năm, nước Mỹ đã mở rộng vòng tay tiếp đón gia đình chúng tôi gồm 5 người đến Sacramento, một nơi xa lạ không có bạn bè, bà con thân thích. Ngoài ra lại còn hào hiệp cung cấp cho chúng tôi nhà ở, thức ăn, tiền tiêu dùng, thuốc men trong 5 năm đầu tiên. Đã cho chồng tôi cơ hội đến trường học tập để hội nhập vào xã hội mới và có đời sống ổn định của một nhân viên chính phủ để tự nuôi sống được gia đình. Con cái chúng tôi được hưởng nền giáo dục tốt nhất thế giới và theo học các trường danh tiếng.

Đặc biệt nhất là sự giúp đỡ cho con gái đầu lòng chúng tôi là cháu An Như. Không may cháu bị khuyết tật từ nhỏ. Từ khi đến Mỹ cháu đã được chữa bệnh miễn phí. Hằng tháng cháu phải chuyen 1 bình IVIG để tăng sức đề kháng của cơ thể mà giá một bình như vậy là 4,000 đô la! Chỉ mới nghĩ đến tiền thuốc thôi cũng đã thấy sợ rồi chứ chưa tính đến tiền bệnh viện, công lao biết bao Bác Sĩ, Dược Sĩ, Y Tá, Nhân Viên, trang bị y khoa hiện đại. Chưa kể trợ giúp walker, wheelchair, dụng cụ y tế, cũng như tiền trả cho người takecare cháu. An Như còn được hưởng một chương trình giáo dục đặc biệt giúp cho người khuyết tật hội nhập vào xã hội cũng như thích ứng với cuộc sống hằng ngày. Nhờ vậy mà cháu có cơ hội sinh hoạt bình đẳng với tất cả mọi người, không có mặc cảm tự ty hay bị kỳ thị vì sự khiếm khuyết của mình.

Bản thân chúng tôi luôn nhớ đến các thâm ân này để tự nhắc mình phải sống sao cho xứng đáng và phải biết giúp đỡ, san sẻ

cho người khác. Tôi thường dạy các con là phải luôn biết ơn quốc gia và xã hội đã cứu mang gia đình mình mà cố gắng học hành thành tài để góp phần phụng sự xã hội. Đó là cách tốt nhất để thể hiện lòng tri ân của mình.

Về đời sống tinh thần, chúng con đã được sự cảm thông, an ủi, chia sẻ và cầu nguyện của Chư Tôn Hòa Thượng, Thượng Tọa, Đại Đức Tăng Ni và Quý Đạo Tràng, tại Việt Nam cũng như Hoa Kỳ, từ khi con gái chúng con lâm trọng bệnh cho đến khi cháu qua đời. Tấm Lòng bi mẫn đó giúp vơi bớt nỗi đau buồn và làm ấm lòng cho gia đình đơn chiếc của chúng con. Chúng con xin thành kính đảnh lễ tri ân cúng dường. Thành tâm cầu nguyện Chư Tôn Đức Pháp thể khinh an, Đại Chúng thân tâm thường an lạc.

Với các bà con xa gần và thân hữu trong cộng đồng Việt Nam, nhất là các anh chị em trong Hội Từ Bi Quán Thế Âm và Nhóm Học Phật Lộc Uyển, đã luôn luôn kề cận bên cạnh gia đình chúng tôi để an ủi, động viên và chia sẻ những khó khăn từ vật chất đến tinh thần. Từ khi cháu An Như bị bệnh cho đến giờ phút cháu ra đi, luôn luôn có sự hộ niệm của các anh chị em. Chính nhờ những sự giúp đỡ quý báu đó mà chúng tôi có thêm sức mạnh để chịu đựng sự mất mát lớn lao này. Và cũng nhờ những sự giúp đỡ này mà Tang Lễ của cháu được trang nghiêm, ấm cúng. Nếu không có sự giúp đỡ này chắc gia đình chúng tôi cảm thấy bơ vơ, lạc lõng. Chúng tôi luôn tri ân quý bà con và các anh chị em. Chúng tôi cũng

thường nhắc nhở các con phải sống như thế nào để có người thương, có người giúp đỡ khi hữu sự và phải biết giúp đỡ người khác khi mình có khả năng giúp.

Sau cùng, nhưng quan trọng nhất, là gia đình chúng con có duyên lành trong đời này gặp được Phật pháp. Chúng con vô cùng thâm tạ thâm ân vô lượng của Tam Bảo đã soi sáng Tánh Giác nơi mỗi chúng con, giúp chúng con vượt qua nhiều khổ nạn, khuyến khích chúng con cứu giúp người khốn khổ và thương yêu mọi loài.

Một danh nhân đã nói: *"San sẻ là đem lại niềm vui, hai điều đó chính là hạnh phúc"*. Cho dù biết rằng Chư Tôn Đức và Đại Chúng luôn tâm niệm và thực hành hạnh san sẻ như một pháp môn tu, không hề đòi hỏi một báo đáp nào cả, nhưng gia đình chúng con luôn tri ân những tình cảm và việc làm của Chư Tôn Liệt Vị đã dành cho gia đình. Chân thành kính chúc anh chị em Hội Từ Bi Quán Thế Âm và Nhóm Học Phật Lộc Uyển luôn mạnh khỏe, đoàn kết để cùng tu học và làm việc thiện.

Tri Ân và Báo Ân là nét đẹp cao quý của người Việt Nam. Trong đạo Phật lại càng được nhấn mạnh qua Tứ Trọng Ân: Ân Cha Mẹ, Ơn Thầy Bạn, Ơn Tam Bảo, Ơn Quốc Gia Xã Hội. Nguyên cho tất cả mọi người, mọi loài đều biết thương yêu, giúp đỡ lẫn nhau, biết quý trọng ân nghĩa, cùng nhau bảo vệ môi sinh, giúp cho hành tinh này trở thành cõi Tịnh. Thiết nghĩ đó cũng là một cách thực hành Bồ Tát Đạo.

Thân Kính.

An Như Vẫn Còn Mãi
Quanh Đây

Nhớ Về Chị

*Nào ai biết đôi bàn chân teo gầy kia trong đó có những
giấc mơ lung linh nhỏ nhoi.....*

Có lẽ lời nhạc này đã nói lên ước mơ thầm kín của những người “đi không được” nói chung và Chị tôi nói riêng. Chị tôi xưa kia cũng biết đi, cũng đã đi cùng tôi trên con đường mòn tuổi thơ. Chùa, trường học, nhà Mẹ là những hình ảnh thân thương của cái tuổi hồn nhiên ấy. Bất cứ nơi mô cũng thấp thoáng bóng dáng hai chị em nối gót nhau đi. Chậm mà chắc. Thuở đó đi để đi, không suy nghĩ nên con đường dài từ nhà tới trường cũng trở nên gần gũi. Nhớ những chiều mưa tầm tã hai chị em đi học về trên con đường sỏi cam trơn trượt. Nắm tay nhau cho bước chân thêm vững. Trời mưa, gió lạnh, đường trơn, quần ướt nhưng lòng ấm áp vì biết có Chị đang đi với mình. Những bước chân và dáng đi khắp khếnh đó sao dễ thương quá, sao quý hiếm quá, sao in đậm quá, sao mong manh quá...

22/2/2013

Hôm đó Chị đau phải vào cấp cứu mấy ngày. Em từ trường về, ghé thăm và ở lại với Chị qua đêm. Buổi tối đó em đọc Chị nghe một cuốn truyện thật dễ thương Chị nhớ không? Cô Gái Đến Từ Hôm Qua. Trên chiếc giường bệnh Chị chăm chỉ nghe... Chị cười vang khi em đọc những đoạn nhí nhảnh hay buồn cười...

Em vẫn tiếc là không có cơ hội đọc hết cuốn sách đó cho Chị nghe. Em tin Chị đã đoán ra được kết cuộc của câu chuyện. Tiểu Ly là Việt An; Việt An là Tiểu Ly. Và rốt cuộc Thư cùng tìm lại Tiểu Ly của quá khứ trong Việt An của hiện tại. Một kết cuộc nghe sao quá cổ tích, quá huyền thoại phải không Chị? Chị rất thích truyện cổ tích, những câu chuyện về công chúa và hoàng tử bạch mã. Chắc Chị cũng thích câu chuyện này lắm.

Em đã đọc cuốn truyện này bao nhiêu lần rồi. Lần nào đọc cũng cảm động cả, cũng có những cảm giác khó tả xúc động. Lần nào đọc cũng nhớ về Chị. Nhớ sự hồn nhiên của Chị, nhớ những tiếng cười vô tư của Chị. Hai ngày nữa là hai năm rồi chị nhỉ? Có lẽ em sẽ đọc lại câu chuyện đó. Không phải, em sẽ đọc cùng Chị nhé...

Hồi nhỏ tôi khác xa bây giờ. Nói một cách khác, hồi nhỏ tôi ngon lành hơn bây giờ nhiều.....

10/7/2013

Trần Duy Quang

An Như Vẫn Có Mặt

Quanh Đây

MỘT TRĂM NGÀY CON RA ĐI

Trần Duy Phô, MSW | Thứ Tư 19/10/2011

An Như thân yêu của ba,

Con đã từ già cõi đời ngày 12/07/2011, hưởng dương trần thế 27 tuổi âm lịch, 26 tuổi dương lịch. Cái tuổi còn trẻ ở cõi nhân sinh, nhưng trong dòng sinh diệt liên tục của thành, trụ, hoại, không, thì biết mấy là già, biết đâu là trẻ?! Mở đầu Lời Khai Thị trong Tang Lễ của con, Hòa Thượng Thích Minh Đạt đã dẫn lời Phật dạy rất vi diệu: *“Người sống trăm tuổi mà không biết Đạo thì chưa gọi là sống có ý nghĩa, còn người biết Đạo dù chỉ một ngày thôi cũng được xem là sống có ý nghĩa rồi”*.

Bây giờ ngồi quán chiếu lại, ba mới thấy rõ con có nhiều đức tính quý báu mà khi sống bên con, ba chưa có dịp đúc kết. Thứ nhất là đức tính nhẫn nại chịu đựng những yếu kém của thể chất và thiệt thòi của tuổi trẻ. Thứ hai, con có nghị lực vững chãi để vượt qua nhiều cơn bệnh thập tử nhất sinh. Do tay chân yếu ớt và sức đề kháng yếu của cơ thể vì căn bệnh hiểm nghèo Ataxia Telangiectasia, con dần dần mang thêm nhiều chứng bệnh nguy hiểm khác như viêm phổi, tim đập nhanh, áp huyết cao, tiểu đường, ung thư ống dẫn mật. Chỉ mắc một bệnh không thôi cũng đã mệt rồi, đằng này tám thân chưa đầy 30 kg của con phải mang một lúc nhiều thứ bệnh như vậy, uống lắm loại thuốc như vậy, kiêng cử ăn uống nhiều năm

liền không chán nản. Thế mà **không bao giờ con than vãn một lời về bệnh tật và cảnh ngộ của mình!**

Năm 1997, Bác Sĩ Delora Williams-Henmen tại Bệnh Viện UC San Francisco đã dự đoán một số biến chứng từ căn bệnh Ataxia Telangiectasia như trên. Đồng thời cho biết rằng những bệnh nhân như con có nguy cơ tử vong từ lứa tuổi 22 trở đi. Không ngờ lời tiên liệu 14 năm sau của Bác Sĩ Delora chính xác đến như vậy! Mấy năm đầu ba vẫn có lòng e ngại, nhưng sau này thấy tinh thần con vẫn ổn định sau nhiều trận đau nguy kịch nên ba có phần mất cảnh giác. Theo y chứng của Bác Sĩ, con qua đời không phải vì cancer, mà chỉ vì viêm phổi và sức đề kháng yếu, hai chứng bệnh rất thông thường với con. Sau những ngày đau đớn xót xa, khi bình tĩnh lại, ba hiểu rằng con đã hết nhân duyên với gia đình, với cuộc đời này nên mới ra đi như vậy.

Tuy hay đau ốm, nhưng con rất siêng năng tập đạp xe, đan len, nhất là đi học. Con nói đi học vui hơn ở nhà. Con thương yêu hai em và những người hoạn nạn, khuyết tật khác. Ai cho tiền là con chia hết ngay cho em hoặc giúp bạn nghèo, giúp bà con ở quê nhà, phóng sanh, cúng dường Tam Bảo. Ngày con tốt nghiệp Chương Trình Giáo Dục Đặc Biệt của Trường

Laguna Creek năm 2008, bà con và đạo hữu đã tặng con, ngoài những món quà dễ thương, còn có hơn \$700, nhưng con không hề giữ lại cho dù \$1! Con cũng không thích đeo nữ trang hay mua sắm áo quần mới. Thỉnh thoảng con cũng có lúc hờn giận, nhưng không giận ai lâu. Phẩm chất hỷ xả của con cao đẹp quá!

Nét đặc biệt của con mà ai cũng công nhận là nụ cười luôn nở trên môi. Con thích nghe các chuyện vui cười. Bác Nhạc, bác Bá, cô Huệ, chú Minh, chú Vượng, chú Chính, anh Hoàng, em Bê và nhiều người nữa, thường đái con những câu cười vui nhộn. Con rất thích ba mẹ đọc cuốn truyện Nhân Quả bằng hình ảnh. Khi thì hình một người giàu sang tay xách cặp, mặt mày vinh vác. Nguyên nhân: đời trước họ bố thí nhiều. Đây là người đi đâu cũng hễ hả lên xe xuống ngựa vì đời trước họ đã nhiệt tình xây cầu, đắp đường. Xem các hình đó, con nhắm mắt nhắm mũi mà cười. Cũng có hình những người đau ốm nằm liệt giường vì đời trước họ hay sát sanh. Con cũng thường nghe băng cassette, CD, xem DVD hoặc tham dự các Pháp Hội do Chư Tôn Đức thuyết giảng. Gia đình chúng ta vẫn thường xuyên ngồi niệm danh hiệu Bồ Tát Quán Thế Âm, Phật A Di Đà, nói chuyện đạo, và con tỏ ra rất xuất sắc khi đó vui Phật pháp. Những bài học nhân quả, nghiệp báo, vô thường, vô ngã, ít muốn, biết đủ, từ bi, hỷ xả, an vui, dần dà huân tập vào tâm thức con bằng những duyên lành như vậy. Nhờ thế nên con thích ứng với hoàn cảnh sống của mình không chút phiền muộn hay bực dọc. Nét mặt con luôn tươi vui, thanh thản. Đó là lời nhận xét của Cô Sáu sau 4 tháng trị liệu và tặng thuốc cho con hằng ngày, không hề lấy một chút thù lao!

Tuy con không học qua một lớp giáo lý nào, nhưng rõ ràng con đã thấm nhuần sâu sắc lời Phật dạy. Con ít khi bày tỏ bằng lời, nhưng mỗi lời con nói ra cũng nặng ký lắm. Chẳng hạn: “Đời này con thế này chứ kiếp sau con sẽ khá hơn”, hoặc “Có thân thì có bệnh”. Tháng 2/2011, khi con đang nằm điều trị tại bệnh viện, Bác Sĩ cho biết con bị ung thư, con vẫn bình tĩnh mỉm cười. Mẹ hỏi con có sợ không? Con trả lời “không sợ”. Mẹ hỏi tại sao? Con nói: “Nó (cancer) đã ở với mình lâu nay rồi!” Thật hùng tráng thay thái độ của một bệnh nhân!

Trí nhớ con rất tốt. Những câu ca dao mẹ dạy từ hồi mới tập nói, con vẫn còn nhớ. Những mẫu chuyện đạo, chuyện cổ tích, chuyện lịch sử Việt Nam, con đều nhớ rõ. Ngồi nghe mẹ

tụng kinh, con thuộc lòng chú Quán Âm Linh Cảm mà ba học hoài không xong. Nhiều đoạn chú Đại Bi, chú Vãng Sanh, bài Sám Hối, kinh Bát Nhã phiên âm và dịch sang tiếng Việt, con vẫn thuộc lòng. Khả năng nghe hiểu tiếng Anh của con thật ngon lành. Con có thể trả lời thông suốt các câu hỏi của Bác Sĩ.

Sáu năm qua, con tìm thấy niềm vui trong việc đan khăn quàng len tặng Hội Từ Bi Quán Thế Âm, gây quỹ giúp các bạn đồng cảnh ngộ tại quê nhà, Ấn Độ, và Phi Châu. Đi học về là lấy len ngồi đan. Vừa khỏi bệnh là đan len. Cho đến chiếc khăn màu hồng cuối cùng phải bỏ dở dang. Mẹ khuyến khích: “Con gắng đan cho kịp buffet tại Sacramento này”. Con nói: “**Thôi, không kịp nữa rồi! Hết sức rồi mẹ ơi!**” Ôi! Thương thay lời nói của con! Vậy là người con nhiều khổ nạn của ba đã **gắng làm việc thiện, gắng góp tay xoa dịu cuộc đời cho đến khi kiệt sức tàn hơi!!!**

Con ơi! Chiếc khăn màu xanh dương cuối cùng của con đã bán đến giá \$1,760! Tổng cộng 35 cái khăn con tặng Hội đã bán được \$9,160. Số tiền này giúp hơn 230 em khuyết tật hoặc mồ côi khỏi bị đói trong một năm đó con ạ! Gia đình đánh giá rất cao các cuộc bán đấu giá này. Sự ủng hộ nồng nhiệt của Quý Ủng Hộ Viên, ngoài phần ủng hộ từ thiện, còn là một cách giúp đỡ thiết thực cho con: Giúp con niềm vui sống, giúp con thêm tự tin, thêm niềm tự hào rằng mình vẫn có ích cho đời. Nhất là giúp con thấy rằng mình gắn bó với mọi người. Đó chính là sức mạnh tinh thần chữa trị hiệu quả cho những khiếm khuyết của con. Ngoài ra, nhờ đan len, tay con bớt run và trở nên cứng cáp hơn. Thỉnh thoảng con cười khoe rằng cánh tay con cũng có “con chuột” đây mà! Đó cũng là một cách therapy kỳ diệu phải không con?

Mâu nhiệm hơn nữa, khi con chú tâm vào việc đan từng mũi len, không để ý gì đến ca nhạc hay phim ảnh đang mở ồn ào, thì chính là con **đang ở trong thiền tập**. Mẹ hằng ngày gần gũi với con, nói con có sức chú tâm rất sâu. Vài tuần trước khi qua đời, con nói thỉnh thoảng thấy người bỗng nhiên trở nên nhẹ. Con nói: “Sao con thấy mình nhẹ như tờ giấy.” Ba hỏi lúc đó con có bị mệt mỏi, nhức đầu, chóng mặt gì không? Con trả lời không. Ba hỏi vậy lúc đó con có thấy khỏe khoắn không? Con trả lời có. Ba cười nói: nhẹ tiếng Hán là “khinh”; không nhọc mệt tiếng Hán là “an”. Con thấy nhẹ và khỏe là trạng thái khinh an của người

tập thiền, niệm Phật có kết quả bước đầu rồi! Đây chính là kinh nghiệm quý báu về “**định**” đó An Như ơi! Ba mừng cho con.

Khi ba trình bày việc này với Thầy Đồng Trí, với Ôn Thắng Hoan, quý Thầy cũng xác nhận rằng đó chính là thiền. **Thiền là thân và tâm hòa làm một, có sự an vui, tĩnh lặng, biết rõ việc mình đang làm.** Quả thật, con đã “hạ thủ công phu” 6 năm: tay đan từng mũi len, mắt nhìn từng sợi len, lặng lẽ biết một mình, nhiều khi kéo dài hàng giờ! Tuyệt vời quá, đó chính là những giờ phút con sống trong chánh niệm! Chà! An Như cũng hay quá há!

Ngoài những khi bị bệnh nặng phải vào bệnh viện, phải chịu nhiều lần chuyển thuốc, thử máu, chụp X ray, phần lớn thời gian con vẫn có cuộc sống an lành, đi học, đi chơi đây đó, thức ăn ngon, quý hiếm đều đã nếm qua, có nhiều niềm vui. Mùa hè 1998, con được cơ quan từ thiện Make A Wish cho thực hiện một điều mơ ước. Con đã chọn đi thăm Disney Land. Thế là cả nhà được “ăn theo” con trong chuyến du hành 4 ngày từ Sacramento về miền Nam California. Đi và về bằng máy bay, đi xe limousine, ăn ở khách sạn thanh lịch, vào xem và tham dự các trò chơi hấp dẫn tại Disney Land tuyệt vời. Tất cả đều hoàn toàn miễn phí! Hội từ thiện Make A Wish đã sắp đặt hết mọi thứ từ A đến Z như trong một giấc mơ. Tháng 12/ 2008, con lại được thầy cô giáo trường Aim Higher chọn làm Ambassador của trường, là Snow Queen. Con ngồi trên xe song mã như chuyện cổ tích, dạo qua các đường phố thủ phủ Sacramento trong lời MC thuyết minh về An Nhu Tran và tiếng vỗ tay vang dội của hàng chục ngàn người! An Như ơi! Đời con tuy không dài nhưng thành tựu chẳng phải ít, phải không con? Ba hay nói đùa: “*Thà một phút huy hoàng rồi chợt tắt*”, và con cũng đã tùm tùm cười thú vị.

Từ làng Phước Linh cách xa nửa vòng trái đất, nơi chôn nhau cắt rốn của con, con và gia đình đến quê hương thứ hai này đã 15 năm qua. Con chưa bao giờ rời khỏi vòng tay thương yêu và chăm sóc của ba mẹ, của bao người thân, của các đạo hữu thân tình như chỗ bà con. “**Nhà mình nghèo nhưng hạnh phúc**”, đó là lời nói thơ ngây nhưng trung thực khi con lên 13 tuổi. Chúng ta đã có nhiều giờ phút có mặt trọn vẹn bên nhau.

Khi con nằm bệnh viện tháng 2/2011, ba đã có dịp chải tóc cho con, dùng tay gỡ từng sợi tóc rối. Con nói tóc con bị rụng nhiều. Ba

nói có lẽ trước đây vì dùng lược dày mà chải mạnh nên bị đứt tóc quãng đoạn cuối, chứ lúc này tóc con không bị rụng, vì không thấy tóc rơi trên gối. Để tránh làm đứt tóc, ba dùng lược và ngón tay vuốt từng lọn tóc nhỏ hoặc chậm rãi vuốt từng sợi. Tóc con gái đầu lòng của ba cũng mịn, cũng mượt mà, dài phủ bờ vai. Gương mặt con thật bình yên. Hai mươi mấy năm trời ba mới có dịp ngồi yên chải tóc cho con, lòng ba nao nao xúc động, giọt nước mắt lăn dài trên má. Giây phút đó ba và con đều sống trong thực tại nhiệm màu!

Con ra đi vào giờ Ngọ là giờ của Phật, trong sự tĩnh táo, trong tiếng niệm A Di Đà Phật trầm hùng của Ni Sư Liên Khuê, Ni Sư Minh Huệ, Sư Cô “Phó” Chùa Phổ Minh và 38 đạo hữu, bà con, bạn trẻ thay phiên nhau hộ niệm liên tục từ 10 giờ sáng cho đến 8 giờ chiều tại phòng ICU Bệnh Viện Methodist. Đó chính là kết quả những hạt giống lành của con đã tạo.

Ba từng kể cho con nghe chuyện vua Ba Tư Nặc, trước khi ra chiến trường đã đến hỏi Phật, rằng nếu không may mình tử trận thì sẽ thác sinh về đâu? Đức Phật chỉ vào một cái cây đứng nghiêng nghiêng bên cạnh vua và trả lời: Khi cây này gãy thì sẽ ngã theo hướng cây nghiêng hiện nay. Cũng vậy, nhà vua đã hết lòng lo cho dân cho nước, nếu ra đi vì đại nghĩa thì thần thức cũng đi về chốn lành. Trong bài thơ *Trần Thị An Như*, bác Chương nhận xét về con: “*27 năm không làm nghiệp ác, tức là 27 năm tích lũy duyên lành*”. **Bây giờ con ra đi, tất nhiên con sẽ về nẻo thiện.** “*An Như, cái tên rất đẹp! An Như, cái nghĩa rất hay*”. Tên con là do Ni Sư Thích Nữ Như Minh đặt cho đó.

Con không phải là gánh nặng của ba mẹ như nhiều người hiểu lầm. Ngược lại, con đã đem niềm vui và thuận lợi đến cho gia đình, giúp gia đình hòa nhập nhanh chóng vào xã hội Mỹ. Một phần ba thu nhập gia đình là đến từ con. Đó là tiền SSI của con. Mẹ chăm sóc cho con vẫn được chính phủ trả tiền. Nhờ vậy mà mẹ có thể ở nhà lo việc gia đình. Em con giúp đỡ cho con vẫn được cơ quan xã hội Alta chi trả. Hai em con yên tâm học tập mà không phải vất vả kiếm việc làm thêm. Ba có thể học một lèo 9 năm từ lớp ESL đến ngày tốt nghiệp đại học, có việc làm ổn định. Nhà chúng ta ở, xe chúng ta đi, có ngân khoản cúng dường bố thí đều đặn, **tất cả đều nhờ con!**

Con cũng là **niềm cảm ứng để xây dựng nên chương trình giúp trẻ em khuyết tật của**

Hội Từ Bi Quán Thế Âm. Một ngày trước khi qua đời, con muốn ba và mẹ cùng ngồi niệm Phật bên con. Vì việc khởi công xây dựng nơi an vị tôn tượng Bồ Tát Quán Thế Âm và Bồ Tát Di Lạc tại Hội Quán HTBQTA cho kịp thỉnh tôn tượng về, chỉ có mình mẹ cùng niệm Phật với con, còn ba phải đến Hội Quán, con cũng tùy thuận. Lúc ấy ba hỏi, ước vọng sâu xa nhất của con là gì. Con suy nghĩ một chút rồi trả lời: **“Được đi trên đôi chân của mình!”**. Ôi! một mơ ước thật vô cùng giản dị!

Trong phần tâm tình với An Như của các bạn trẻ tại Lễ Tang của con, anh Khỏe và nhiều bạn trẻ đã nguyện biến ước mơ của con thành bài học phần đầu bản thân. Biến ước mơ của con thành nguyện lực giúp đỡ những người thiếu may mắn. HTBQTA cũng mở thêm chương trình giúp cho các em khuyết tật đến trường học để hòa nhập với cuộc sống. Một bậc trưởng bối là bác Tường, khi đến thắp hương cho con, đã nói một câu đầy đức khiêm nhường: **“Sẽ học theo hạnh lành của An Như là đan khăn quàng len để tặng cho các hội đoàn gây quỹ từ thiện!”** Chú Duy Nam từ phương xa về đã khẳng định ước mơ của con sẽ có người tiếp nối. An Như ơi! Tuy con ra đi, nhưng tấm lòng của con, những đóng góp của con vẫn được nhiều người tiếp tục thực hiện. Nói như Thầy Nhất Hạnh, con vẫn có mặt quanh đây dưới những hình tướng khác.

Cũng trong mối liên hệ mật thiết như vậy, tâm thức hiền lương của con khi rời bỏ nhục thân đời này cũng có sự đóng góp của ba mẹ, của các em, bà con, đạo hữu, của Chư Tôn Thiền Đức, tất nhiên là có cả các Y, Bác sĩ, thầy cô giáo và bạn bè của con ở Việt Nam cũng như Hoa Kỳ. **Dù còn hay mất, chúng ta đều có tác động lẫn nhau.** Không phải ngẫu nhiên mà chúng ta gặp nhau trong đời này. Tất cả đều có nhân duyên từ nhiều đời kiếp trước và kéo dài đến nhiều đời sau. Ngày nay nhờ tuệ giác Phật đà, chúng ta hiểu rằng mối liên hệ huyết thống và nhỏ hẹp làm cho chúng ta khổ đau khi sinh ly, tử biệt. Còn mối liên hệ tâm linh và rộng lớn sẽ giúp chúng ta đến, đi tùy nguyện lực.

Lễ Tang của con đã được thực hiện trang nghiêm, thanh tịnh, thắm tình đạo vị, buồn mà không thảm, tiếc thương nhưng không bi lụy. Tất cả tịnh tài Chư Tôn Thiện Hữu Tri Thức và Bà Con phúng điệu cho con, \$11,055, đều đã được cúng dường Tam Bảo và làm việc thiện

để hồi hướng cho con và pháp giới chúng sanh âm siêu dương thái.

An Như ơi! Ba đã trải qua hơn nửa đời người cầu học khắp nơi các kiến thức ở đời, cũng như tu học Phật đạo. Bây giờ ở tuổi 63 này, quán chiếu những tính tốt của con, ba thấy không cần phải bôn ba vọng ngoại gì nữa, chỉ cần trở về phát huy các tánh đức tiềm tàng nơi con cũng là bài học lớn rồi. Đó là **tâm nhẫn nại, nghị lực, siêng năng, ít muốn, biết đủ, vui cười, thanh thân, từ, bi, hỷ, xả, định tĩnh, làm việc thiện, không oán trời trách người, một lòng hướng về Tam Bảo**. Con quả thật là vị Bồ Tát Thầm Lặng của đời ba.

Con ơi! Giờ đây tình cha con đã hai đường âm dương cách biệt, nhưng những liên hệ tâm linh không bao giờ xa cách. Chúng ta chuyển từ mối liên hệ huyết thống thành mối liên hệ đạo tình thì giờ phút nào cũng có mặt bên nhau, **“cảm ứng đạo giao”** mà, phải không con? Ba cảm ơn con trong đời này đã làm con của ba, đã mang thân bệnh mà đến giúp cả nhà, đã thị hiện những đức tính quý báu để nhắc nhở ba trên đường về Bến Giác. An Như ơi! Ba nguyện đời đời kiếp kiếp được cùng con sống trong ánh đạo vàng, cùng nhau tu tập Phật đạo và cứu giúp chúng sanh.

Chúc con nhẹ gót về cõi Phật A Di Đà, tiếp tục tu tập mau đạt Giác Ngộ - Giải Thoát, để rồi trở lại Ta Bà phân thân vô số hóa độ chúng sanh. Hẹn gặp con ở cõi Tây Phương Tịnh Độ hoặc trên hành trình Bồ Tát Đạo.

Ba thân yêu của con.

Lời Cảm Tạ Lễ Chung Thất Tại Chùa Nhật Quang

*Kính bạch Thượng Tọa Trụ Trì Chùa Nhật Quang,
Kính bạch chư Tôn Thiên Đức,
Kính thưa quý Bác trong đạo tràng Chùa Nhật Quang,
Kính thưa quý Bác và bà con cô bác xa gần,*

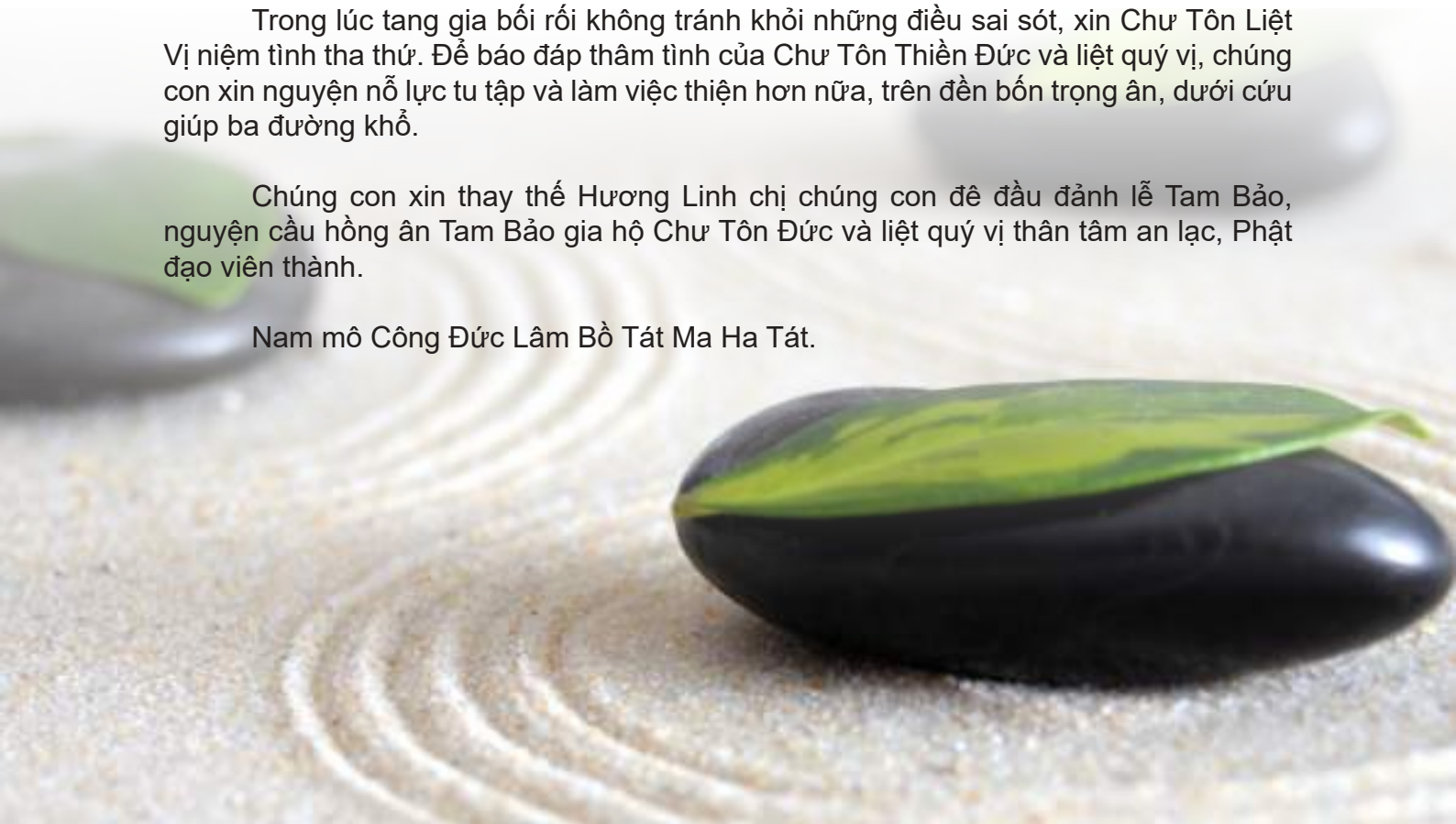
Thừa lệnh song thân, con xin trân trọng kính lời tri ân Chư Tôn Thiên Đức, quý Bác và quý bà con. Di cốt của Chị con là cố Phật tử Quảng Diệu Minh, tánh danh Trần Thị An Như, đã được yên nghỉ trong hậu điện của quý tự. Ngôi Chùa Nhật Quang trang nghiêm, đậm đà hương vị xứ Huế, làm chúng con cảm thấy ấm lòng vì gợi lại kỷ niệm thân thương của quê hương làng nước nơi chôn nhau cắt rốn.

Gia đình chúng con xin tri ân Chư tôn liệt vị đã cầu siêu cho Hương Linh chị con trong các khóa lễ của Chùa trong suốt 7 tuần liên tiếp. Nhờ năng lực cầu nguyện đó, chúng con tin tưởng Hương Linh chị con sẽ cảm ứng được nhiều lợi lạc để hướng về cõi Phật A Di Đà. Chúng con chân thành cảm ơn quý Bác trong Ban Trai Soạn của Chùa đã nấu những món chay tịnh thơm ngon để cúng cho Hương Linh. Kính cảm ơn quý Bác trong Đạo Tràng đã sắp đặt chu đáo từ giá để kinh, bày biện lễ phẩm trên bàn Linh, cũng như trai soạn nơi phòng khách. Cũng xin cảm ơn tất cả quý đạo hữu, đặc biệt là Nhóm Học Phật Lộc Uyển và Hội Từ Bi Quán Thế Âm, cùng bà con xa gần đã hỗ trợ tinh thần và vật chất cho gia đình đơn chiếc của chúng con trong suốt những ngày khó khăn vừa qua.

Trong lúc tang gia bối rối không tránh khỏi những điều sai sót, xin Chư Tôn Liệt Vị niệm tình tha thứ. Để báo đáp thâm tình của Chư Tôn Thiên Đức và liệt quý vị, chúng con xin nguyện nỗ lực tu tập và làm việc thiện hơn nữa, trên đền bốn trọng ân, dưới cứu giúp ba đường khổ.

Chúng con xin thay thế Hương Linh chị chúng con đê đầu đánh lễ Tam Bảo, nguyện cầu hồng ân Tam Bảo gia hộ Chư Tôn Đức và liệt quý vị thân tâm an lạc, Phật đạo viên thành.

Nam mô Công Đức Lâm Bồ Tát Ma Ha Tát.

Chung Thất Của An Như Tại Huế

An Như ra đi tại Mỹ nhưng ở quê nhà vẫn mãi hoài nhớ đến An Như!

- Ngày 29/7/Tân Mão tại chùa Tây Linh, từ 7 giờ sáng, đàn kinh Địa Tạng cầu siêu Hương Linh An Như được bắt đầu tại ngôi chánh điện dưới sự hướng dẫn của Sư Cô Tịnh Anh, cùng sự tham dự của một số anh chị Cựu Học Sinh Phật Tử, các mẹ của đạo tràng, vài thân nhân của gia đình An Như.

Tụng hết quyển thượng thì Huệ bái lạy xin ra vì ở Nhóm Hương Thiện cũng đang chuẩn bị lễ Cầu Siêu và phóng sanh nhân dịp Chung Thất của An Như. Tại đây có quý bác, quý anh chị trong Nhóm cùng 50 bạn nghèo đến Niệm Ân hương linh Quảng Diệu Minh, người ân nhân trẻ đã vượt qua bệnh tật để đan từng chiếc khăn len tặng Hội Từ Bi Quán Thế Âm gây quỹ giúp các cháu khuyết tật ở quê nhà!

Thật cảm động thay một tấm gương đầy nghị lực, đầy tình thương yêu người cùng cảnh ngộ! Các mẹ già, các chị có con em khuyết tật sụt sùi rơi lệ. Họ không có ngôn từ diễn đạt, họ chỉ biết chấp tay cầu nguyện đến Hương Linh. Sau buổi lễ cầu siêu là lễ cúng thí thực và phóng sanh. Hai chị phụ trách thả cá lạng lẽ chớ cá ra sông Hương, cầm thêm 3 cây nhang, không quên lẩm nhẩm tên của Hương Linh. Sau buổi lễ, toàn Nhóm cùng bạn nghèo thọ trai.

- Sáng mùng 2/8/Tân Mão, lúc 10 giờ, Huệ và một vị trong Nhóm về Phước Linh dự lễ Chung Thất của An Như tại Từ Đường Trần Duy. Trời nắng gắt, đường lấm bụi do các công trình đang xây dựng hai bên đường. Chúng tôi đến Từ Đường vào lúc các chị các anh đang chuẩn bị trai soạn. Chị Huế, Thuận và anh Hòa loay hoay sắp đặt bàn thờ. Bác Tý và các mẹ đang ngồi chờ làm lễ.

Quý Thầy chùa An Lưu, chùa Từ Hiếu, chùa Từ Vân cũng vừa đến. Buổi lễ bắt đầu đúng giờ với Lễ Khai Kinh bạch Phật, cúng Ngộ, cầu siêu, cúng linh. Bài vị Hương Linh được chị Huế kính cẩn thỉnh quỳ bái trước bàn Phật, Bác Tý thì đội sớ. Buổi lễ thật cảm động và nghiêm trang, như đang có anh Phô, chị Hạnh và hai cháu Quang, Hiền cùng hiện diện. Thầy Minh Thủ lúc này trông hơi mệt mỏi. Lễ cúng thí thực xong thì chị Huệ và Lương vừa về đến.

Trời vẫn còn nắng. Các mẹ, các bác vây quanh ba bàn tròn vừa thọ trai vừa nhỏ nhẹ chuyện trò. Có lẽ trong lòng ai cũng dành một khoảng nghĩ về An Như. Riêng tôi, thấy buổi lễ do quý Thầy chùa An Lưu chủ trì vừa trang nghiêm vừa nhẹ nhàng, để đi vào lòng người. Tôi làm quen quý Thầy để sau này nhờ quý Thầy chiếu cố các đạo hữu khi hữu sự. Không ngờ Thầy chùa An Lưu và Thầy chùa Từ Hiếu gọi đúng tên tôi, rồi hỏi vẫn còn đi nhận gạo hũ chứ? Thầy chùa An Lưu bảo tôi về chùa hàng tháng cho Thầy gởi gạo hũ. Tôi thật bất ngờ, vừa mừng được nhận gạo từ tấm lòng của vị tu sĩ tự nguyện, vừa xúc động nghĩ về An Như. Phải chăng An Như đã tạo duyên gặp gỡ hôm nay để rồi từ đó Nhóm Hương Thiện có thêm nguồn gạo từ chốn thiên môn!?

Cám ơn Em! Cám ơn Em! Sinh tiền em đan khăn len tặng Hội Từ Bi Quán Thế Âm gây quỹ giúp người khuyết tật ở quê nhà. Mùa bão lụt em cùng quý anh chị trong Hội đi quyên góp tịnh tài gởi về cứu trợ người lâm nạn. Giờ đây ở cảnh giới Di Đà, em vẫn còn nghĩ đến những người nghèo khổ, em tạo cầu nối cho Nhóm gặp quý Sư, có thêm hũ gạo biếu tặng bạn nghèo! Và như thế, tôi lại có dịp về đây mỗi tháng thăm em.

Sau phần đưa tiễn quý Thầy về chùa, bên ngoài trời vẫn còn nắng gắt. Cái nắng chói chang hơn bao giờ, nhưng lòng tôi thấy mát dịu vì tôi đã về bên em, tôi lạy thay ba mẹ em cùng o Huệ và Bác Tý.

Bác Tý tiễn đưa chúng tôi bằng câu nói, có lẽ phát xuất từ trái tim thương yêu của Bác. Bác nói kèm theo nụ cười hoan hỷ: “Khi mô có việc là thấy có mặt”.

Thưa Bác, do duyên cả Bác ạ.

Vài dòng ghi vội, thân kính gởi đến anh chị Phô, Hạnh và hai cháu Quang, Hiền.

Hồ Thị Thái Huệ

From: Kiem Ngo [mailto:kngo@ewa-canada.com]

Sent: Tuesday, October 25, 2011 10:49 AM

To: Tran. Pho Duy

Subject: **Cảm Niệm Về Bài “Một Trăm Ngày An Như Ra Đi”**

Anh Phô,

Cảm ơn anh đã chia sẻ những hoài niệm thân thương về An Như. Thấm thoát đã Một Trăm Ngày An Như Ra Đi, anh chị đã hết lòng thương yêu, hướng dẫn An Như, và gói trọn tình anh chị trong An Như: tình thương vị tha, bình an tự tại và nhẫn nại... Tất cả phẩm chất của một CON NGƯỜI này khó mà tìm kiếm ra. Tuy không có nhiều cơ hội tiếp xúc với An Như, em cũng chia sẻ với anh chị vài kỷ niệm cháu.

Lần đầu tiên gặp An Như là vào năm 1994 khi cậu về thăm quê hương. Lúc ấy An Như vòng tay chào cậu, đôi mắt ấm áp hơn cả những lời nói thăm hỏi nào hết. Rồi theo năm tháng, An Như qua Mỹ, qua điện thoại có được điểm phúc nói chuyện vài ba lần với An Như. Tiếng nói tươi sáng và tiếng cười vui tươi làm cho người tiếp chuyện thoải mái. Bản thân cậu cũng được lây niềm vui bởi những niềm vui hạnh phúc mà An Như đã làm được, đã kể lại cho cậu nghe.

Lần thứ hai gặp An Như vào năm 2004, khi đó từ Canada cậu đi công tác tại Mỹ, đến thăm gia đình An Như. Cậu còn nhớ rõ, ở phi trường Sacramento, vừa bước chân ra khỏi thang máy đi xuống tầng lầu, thì giọng của con đã reo lên: “cậu Kiệt”. Và, tiếp đó cậu đã xúc động khi được chính tay An Như trao bó hoa hồng tiếp đón cậu. Cậu chưa bao giờ nói được lời cảm ơn lòng trân quý của con đối với cậu.

Những ngày sinh hoạt sau đó tại nhà con, như ra bến ga xe lửa và tòa đô sảnh của Sacramento, cậu có lúng túng đôi phần và cảm thấy lo lắng cho An Như với những sinh hoạt bình thường, với sự thiệt thòi mà con phải chịu đựng. Bây chừ đọc lời hoài niệm từ Ba con, cậu thấy con rất nhẫn nại và vị tha.

Sau đó tuy xa cả hàng ngàn cây số, cậu vẫn được ba mẹ con thông tin về những thành tích vinh hiển của con mà cậu đây rất ngưỡng mộ:

1. Công lao vất vả đan khăn quàng len đóng góp gây quỹ từ thiện giúp người nghèo khổ bệnh tật. Cậu rất bái phục con và cũng rất là hạnh phúc được con gửi tặng cậu mợ hai cái khăn quàng len. Cậu vẫn đang còn giữ và sẽ trân quý mãi mãi món quà của con.
2. Làm Snow Queen, cậu thấy con vô cùng beautiful. Cậu rất hãnh diện và tự hào, và đã đem khoe với mọi người...

Cậu luôn nhớ và cầu nguyện An Như an lành bên cõi Phật.

Ngô Viết Kiệt

Tâm Tình Những Người Bạn Của Ba

Một Thời Chinh Chiến

Thái Huỳnh 322

(Tiểu Đoàn 3, Đại Đội 2, Trung Đội 2)

Hề lô Mai Đại Đa,

Cảm ơn Đa đã nhắc lại bài thơ mà Trần Duy Phô đã ngâm trước hàng quân 34, Đồi Mất Người Sơn Tây của Quang Dũng, vào một đêm nào đó ở Trường Bộ Binh, dưới bóng tối chập chờn của những tàn cây bả đậu...

Chuyện này mình chỉ nghe sau này, do các bạn 34 Nội kể lại, đó các bạn Hồ Liệu, Huỳnh Văn Tông, Trần Đăng Lộc, Hồ Đắc Thọ, Bảo Luân, Lê Trúc... Thì ra, trong tâm khảm những người lính thất trận, vẫn có một cái gì chung nhất, khó quên.

Mình không là bạn học của Phô, ngày đó Phô học Văn khoa, còn mình dân Khoa học (Huế), nhưng cũng những ngày đó, mình đã dành cho Phô một sự cảm phục, về một người thanh niên nhiều nhiệt huyết, Phô ngày đó là người của đám đông...

Năm rồi mình về Huế lo việc mãn phần của Mẹ mình, đã nghe được câu chuyện về Phô, từ những bạn của Phô còn tại Huế, kể chuyện vài năm trước, một ông Việt kiều tóc bạc, đã đi bộ qua nhiều con đường của Huế, công trên lưng đũa con gái đã trên hai mươi hình như bị liệt chân ...

Hình ảnh đầy cảm xúc và cảm động, nhất lại cùng một lúá bên trời lặn đặng với nhau, rứa là mình tìm xin địa chỉ để thư cho Phô mấy giòong. Được biết con gái đầu của Phô gặp bệnh nan y, cuộc sống không hy vọng, và hiện Phô đang đứng đầu một tổ chức từ thiện tại Mỹ, chắc là Cali, cầu cho con được phép lành.

Mong bạn nào cùng chung 34 với Phô gỡ cho bạn vài giòong an ủi điều không may ...
Thế thôi, vài điều mình biết được, để nói với Đa và các bạn 34 về Trần Duy Phô.
Cầu chúc tất cả an lành may mắn .

Từ: Da Mai <ddkmai@yahoo.com>

Tới: “khoa372sqtbttd@yahoogroups.com”; TranDuyPho <tpho1996@gmail.com >

Không bao giờ quên được những đêm sinh hoạt Đại Đội 34 được nghe giọng ngâm và lời ca vang rất Huế của Phô, làm các Huỳnh Trường (HT) nhớ bồ nhí lắm.

*“Thương nhớ ơ hồ thương nhớ ai
Sông xa từng lớp lớp mưa dài
Mắt em ơi mắt em xưa có sầu cô quạnh
Khi chớm thu về, khi chớm thu về một sớm mai (Đôi Bờ)...*

*Đôi mắt Người Sơn Tây
U uẩn chiều luân lạc
Buồn viễn xứ khôn khuây,
Buồn viễn xứ khôn khuây
Em hãy cùng ta mơ
Mơ một ngày đất mẹ
Ngày bóng dáng quê hương
Đường hoa khô ráo lệ (Đôi Mắt Người Sơn Tây)...*

Cám ơn HT Phô đã để lại trong lòng chúng ta những kỷ niệm thật êm đẹp.

From: Da Mai [mailto:ddkmai@yahoo.com]

Sent: Tuesday, July 23, 2013 3:32 PM

Huỳnh Trường Huỳnh Huế,

Mấy ngày qua bận công việc đến nay mới có cơ hội đọc thư Huỳnh Trường. Nếu câu chuyện đúng sự thật thì thật là một câu chuyện rất buồn. Tôi xin phép được phản ánh lời của các bạn đồng đội cùng chia buồn với HT Duy Phô. Hy vọng HT Duy Phô sẽ tìm thấy nhiều niềm vui và bình yên để một ngày đẹp trời nào đó HT sẽ đến với gia đình 372 của chúng ta.

Thân ái.

Từ: Thanh Nguyen <ngvthanh2001@yahoo.com>

Chào HT Phô,

Có lẽ giọng ngâm thơ có âm hưởng Huế làm Thanh nhớ và khắc sâu vào tâm nhất trong những ngày tháng “Quân trường đổ mồ hôi” là giọng ngâm bài “Đôi mắt người Sơn Tây” của HT. Nói tới Đại Đội 34 thì không ai có thể quên bài thơ này qua giọng ngâm của HT. Cám ơn HT đã để lại những kỷ niệm khó quên của một thời. Mặc dù ngày xưa Thanh rất ghét thơ... thẩn, nhưng lại thích thơ qua bài thơ này kể từ sự trình bày của HT đêm hôm đó.

Xin chúc sức khỏe đến HT và toàn thể gia đình. Mong có sự kỳ diệu xuất hiện để một cô gái trẻ được hồi phục.

Thanh luôn luôn hy vọng như vậy.

Trung Tướng Phạm Quốc Thuận, Chỉ Huy Trường Quân Trường Bộ Binh Thủ Đức, và Đại Tá Lộ Công Danh, Liên Đoàn Trưởng Liên Đoàn Khóa Sinh, đang gắn cấp hiệu Sinh Viên Sĩ Quan cho Tân Khóa Sinh TRẦN DUY PHÔ, Đại Diện 995 Tân Khóa Sinh Khóa 3/72 Trừ Bị Thường Xuyên trước Hàng Quân Danh Dự.

**Lời hiệu triệu trân trọng: “Quý Xuống, Các Tân Khóa Sinh
Đứng Dậy, Các Sinh Viên Sĩ Quan!”**

From: Huynh Tong <nizaho@yahoo.com.vn>

Chào bạn Thái Huỳnh,
Xin bạn cho tôi địa chỉ email của TRẦN DUY PHÔ. Lúc ở Thủ Đức tôi thân với Phô lắm.
Chào bạn. Chúc bạn và gia đình vui khỏe.

From: P V <pvvo@yahoo.com>

Chào Phô,
Như Đa, tôi vẫn nhớ “Đôi Mắt Người Sơn Tây” trong đêm văn nghệ đầu tiên, dưới sân Đại Đội 34, mặc dù thời gian tôi ở ĐĐ 34 ngắn ngủi. Dưới ngòi bút của Thái Huỳnh, “một ông Việt kiều tóc bạc, đã đi bộ qua nhiều con đường của Huế, công trên lưng đưa con gái đã trên hai mươi hình như bị liệt chân ... “ nghe sao mà da diết quá.
Vài dòng thăm bạn, chúc mọi chuyện rồi sẽ bình an.
Phú - 344 (Trung Đội 4, Đại Đội 4, Tiểu Đoàn 3)

Thái Huỳnh, Trung Đội 322, Trường Bộ Binh Thủ Đức
Sent: Sunday, July 21, 2013 9:37 PM

Cảm ơn hai bạn Phú Võ và Thành Nguyễn,
Từ cái email của mình, một người bạn ở Huế cho biết, **con gái đầu lòng của Trần Duy Phô đã qua đời!**
Rất đau lòng gửi đến bạn Trần Duy Phô lời chia buồn sâu sắc, và nguyện cầu Hương Linh của cháu được về miền siêu thoát.
Mong bạn Phô đang đọc được những giòng này của thân hữu 372!?

From: P V <pvvo@yahoo.com>

Thành thật chia buồn cùng HTr Phô.
Võ Văn Phú 344

From: Thanh Nguyen
To: <khoa372sqbtbd@yahoogroups.com>

Rất tiếc khi được biết tin không hay này. Thành thật chia buồn với HT Phô.
Hoàng Cao Luân, Trung Đội 342
Cao Minh Trung 342
Dương Thanh 342
Nguyễn Thanh 344

Tâm Sự Với Bạn Hiền

Sắp Xuất Gia Đi Tu

Nguyễn Thọ Trần Kiên Đoàn

*Thân kính gửi anh Trần Duy Phô
Cùng các đạo hữu và thân hữu.*

Tôi vừa hoan hỷ, vừa xúc động khi nhận được thư thông báo về đại nguyện xuất gia của anh Trần Duy Phô.

Hoan hỷ là vì sinh ra kiếp làm người đã khó; lại được nhìn thấy ánh sáng Phật pháp lại càng khó hơn. Một bước cuối đời là được xuất gia Phật đạo để tìm con đường giải thoát là một hồng ân mà trong cuộc sống của một xã hội vừa thực dụng vừa năng động như Hoa Kỳ thì mộng ước xuất gia đi tu, trong anh em chúng ta, mấy người có được.

Tuy nhiên, bên cạnh đó tôi vẫn cảm thấy một nguồn xúc động miên man rất khó bàn, khó nói. Từ trong sâu thẳm của lòng mình, chắc chắn tôi cũng như hầu hết các đạo hữu và các bạn, là hết lòng tán thán và khuyến khích hướm cao đẹp của một người có

tâm tu như anh Phô. Vậy mà khi đối mặt với thực tế đời thường, như nhìn khung cảnh gia đình đầm ấm của anh Phô, chúng tôi lại thấy cảm xúc của mình chùng lại. Chị Phô cũng đang bước lên hàng cao niên và hai cháu con anh Phô đang còn là sinh viên đại học, liệu nỗ lực chạy đuổi với vô thường bằng chí nguyện xuất gia của anh Phô có tạo ra một “ngã rẽ” nào nghiêm trọng cho gia đình không và câu hỏi lan ra xa dần với bao nhiêu sự “cộng hưởng ước định” về mặt từ thiện, đạo tràng, cộng đồng, xã hội mà anh Phô đang là một thành viên năng nổ.

Trước hết, với sự cho phép của anh Phô, tôi xin được ghi lại nguyên văn: “Thư Xin Phép Xuất Gia” của anh đã gửi cho các bậc tôn túc, trưởng thượng, đạo hữu và bằng hữu và quyền thuộc như sau:

Sacramento, ngày 3 tháng 10 năm 2017

Kính thưa Anh Chị Trưởng và Anh Lộc,
Đồng kính gửi Chú Tộc Trưởng Trần Duy Cận),

Còn 4 tháng nữa là em đến tuổi “thất thập cổ lai hy”. Những điều gì có thể làm được cho gia đình, cho gia tộc, đem lại niềm vui cho đời, giúp người bớt khổ, em đã làm hết sức mình. Giờ đây đã đến lúc em nên dành nhiều thì giờ hơn cho việc tu tập bản thân, kẻo khi cơn “vô thường” ập đến lại không biết rơi vào đường nào. Sự kiện một người Mỹ dùng súng bắn giết 58 người và gây thương tích cho trên 400 người đang tham dự Lễ Hội Hòa Nhạc tại thành phố hoa lệ Las Vegas, tiểu bang Nevada, Hoa Kỳ, tối Chủ Nhật vừa qua là một minh chứng cụ thể cho luật vô thường!

Theo gương sáng của Thầy Thích Minh Thủ, đồng thời được sự đồng thuận của hiền nội Ngô Thị Hạnh và các cháu Trần Duy Quang, Trần Thị Khánh Hiền, em kính xin phép Anh Chị Trưởng, Anh Lộc, cùng Chú Hà, Thầy Minh Thủ, O Huế, O Nhớ và đại gia đình hoan hỷ cho em được xuất gia vào ngày 17/10/2017 sắp đến. Em sẽ nhập chúng xuất gia tu học tại Niệm Phật Đường Fremont, thành phố Fremont, cách nhà 2 giờ lái xe. Hòa Thượng Trụ Trì là Tiến Sĩ Phật Học, Giáo Sư ngôn ngữ Pali và Sankrit, hiện nay là Tổng Vụ Trưởng Tổng Vụ Giáo Dục GHPGVNTN Hoa Kỳ.

Em tin tưởng rằng với căn bản tu học và làm việc thiện hơn nửa thế kỷ của mình, cộng với sự giáo huấn của Chư Tôn Thiền Đức, em có thể tiến bước vững chắc trên con đường Giác Ngộ Giải Thoát và giúp đỡ chúng sanh.

Kính chúc Anh Chị Trưởng, Anh Lộc, Chú Hà, Thầy Minh Thủ, O Huế, O Nhớ, các cháu và đại gia đình Thân Tâm Thường An Lạc.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát

Thân kính,
Trần Duy Phô

Là một phật tử cùng thế hệ với anh Phô, bản thân tôi đã đến chùa với mẹ từ lúc năm tuổi và từ đó cho đến độ tuổi 70 như bây giờ, tôi vẫn được duyên may gần trọn đời nương náu trong suối nguồn đạo Phật.

Càng được tiếp cận để suy tư và thực hành nguyên lý đạo Phật, tôi càng trực nhận được một sức mạnh vô hình vô ảnh nhưng đầy thuyết phục và sâu lắng tự nguồn tâm cảm rằng: Thế giới hiện tượng này phù du này chẳng có gì tồn tại miên viễn mà tất cả chỉ là phương tiện tạm thời để sống, để chết và để đi tìm một chỗ dựa tâm linh, như đi tu chẳng hạn. Tìm ra bến bờ cuối cùng của người hành trì đạo Phật là tới được sự vắng bật mọi hình tướng phân biệt. Bến Giác sau cùng của người tu Phật là đạt tới tự tánh rỗng lặng uyên nguyên: Không ta, không người, không tan, không trụ trong tinh thần trí tuệ Bát Nhã.

Mình và anh Phô biết nhau từ thời Bác Siêu, anh Rạng ở Huế. Đạo Phật của anh em mình là một đạo Phật không Tông môn, Bộ phái - một đạo Phật dung hóa kinh luận

và tương tác hài hòa với vô vàn khe suối và sông biển an hòa của đạo Phật. Hơn nửa thế kỷ qua, đạo Phật chính là một cuộc đời lạc quan, lương thiện và thắm đậm tình người. Mình đã ứng dụng Tứ Diệu Đế, Bát Chánh Đạo và Mười Hai Nhân Duyên - tinh hoa của đạo Phật - qua lời dạy của quý Ông; không lý thuyết cao xa, không triết lý đại ngàn khiên cưỡng. Hạnh phúc biết bao khi đi quanh những xóm nghèo, trút những hũ gạo tình thương từ thiện, đổ vào hai cái bị lát của bác Siêu gắn trên chiếc xe đạp giàn cũ kỹ muôn thuở của bác và chấp tay niệm “A Di Đà Phật” với một niềm tin son sắt là chiều nay, sớm mai hay một nọ sẽ có những bà mẹ nghèo được ăn thêm chén cơm trắng mà mớm sữa cho con.

Lịch sử đất nước thăng trầm kéo theo lịch sử khi lỡ, khi bồi của Huế.

Rồi anh em mình xa Huế và có duyên gặp nhau ở Hoa Kỳ, thành phố Sacramento. Mình quý anh Phô bởi anh đã đi qua những chặng đường gian lao và cay đắng nhất của một người đàn ông Việt Nam điển hình trong

thế hệ chiến tranh Việt Nam. Anh đã bày tỏ lòng yêu nước thương dân bằng những công tác từ thiện với nhóm từ thiện “BÁC SIÊU” góp gạo giúp người nghèo đỡ đói trong bao nhiêu năm. Anh cũng đã lên đường gia nhập quân đội khi thế cuộc đang cần và đã trở thành một sỹ quan của quân đội Việt Nam Cộng Hòa. Anh đến Mỹ theo diện “H.O.” trong một lứa tuổi đã tương đối muộn màng về mọi phương diện. Nhưng anh đã cố gắng vươn lên: vươn lên trên đường đời và vươn lên trong đường đạo.

Trên đường đời, giữa một xã hội Phương Tây hoàn toàn xa lạ về văn hóa ngôn ngữ và mọi phương diện đời sống như Hoa Kỳ, anh đã chiến đấu với trở ngại to lớn thách thức tất cả những người di dân là ngôn ngữ, học tập và xây dựng đời sống kinh tế cho bản thân và gia đình từ hai bàn tay trắng. Anh đã đi học lại từ đầu và lần lượt tốt nghiệp Cử nhân, Cao học (Thạc sĩ) Xã hội. Minh có được niềm vui tinh thần là “Mentor” và Field Instructor cho anh về cả hai cấp học Cử nhân (Bachelor) và Thạc sĩ (Master of Social Works – MSW) tại đại học California State University of Sacramento (CSUS). Sau khi tốt nghiệp đại học, anh đã làm việc với Sacramento County thuộc hệ thống DHA của chính phủ Hoa Kỳ cho đến ngày về hưu.

Trên đường đạo, anh vẫn giữ được vai trò của một Phật tử thuần thành. Song song với những sinh hoạt thường xuyên đi chùa, lễ Phật, anh đã dần thân làm người đầu tàu đứng ra tổ chức nhóm Phật học Lộc Uyển giúp cho những người âm thầm học Phật có cơ duyên để tu học. Anh cũng hoạt động trong Ban Hộ Niệm để đem lễ nghi truyền thống của Phật giáo đến với đại chúng và đạo hữu đang cần. Về phương diện lễ nghi Phật giáo phát triển, anh Phô được biết đến như là một cư sĩ ăn chay trường chủ lễ với năng lực tán tụng kinh chú nhuần nhuyễn vào hàng tu sĩ có tài năng.

Nhưng công hạnh

nổi bật nhất của anh là việc thành lập Hội Từ Bi Quán Thế Âm (HTBQTA). Trong suốt 20 năm qua, Hội đã thường xuyên và nhất quán qua những chương trình hoạt động từ thiện giúp trẻ em khuyết tật, cô nhi, người nghèo khổ, tàn phế... ở quê hương khôn khó và các nạn nhân bất hạnh ở quê người. Càng ngày trong những năm về sau này, Hội TBQTA đã gây được một ảnh hưởng đậm nét trong cộng đồng người Việt ở khắp nơi. Do đó, sự ủng hộ của quần chúng càng tăng và hiệu quả cứu khổ, xoa dịu những vết thương trần gian của Hội càng được phát huy tốt đẹp và rộng rãi.

Trình bày một vài nét tiêu biểu về anh Trần Duy Phô, tôi không có chủ ý tô điểm cá nhân mà chỉ mong tập trung hướng nhìn về con đường xuất gia hành Đạo mà anh sắp sửa lên đường.

Nếu xuất gia là đến ở chùa và chỉ giới hạn trong hình tướng xuống tóc, ăn chay, lễ Phật, thiền tịnh công phu, ly dục, không sờ đấc, tự độ và độ tha... thì anh Phô đã có được hạnh lành của người tu sĩ Phật giáo chân chính từ mấy chục năm qua.

Với hàng cư sĩ Phật giáo thuần thành, nhất là đối với những người lớn tuổi, hầu hết ai cũng ít nhiều có ý hướng muốn đi tu khi nhìn lại tuổi đời đã xế chiều và các trách nhiệm căn bản đối với gia đình xã hội, bản thân đã hoàn thành. Nhưng đó mới chỉ là sự “phủ tay” về mặt pháp lý và phương tiện thế gian. Nhưng có những trách nhiệm và dính mắc “xuất thế gian” vô hình vô ảnh nhưng bởi “nghiệp không rời một ly, không di một

mảy” cho nên được buông tay thuận nghiệp mà đi tu thì quả thật là một Phước Báu ở cõi Ta Bà này.

Như ngài Mục Kiền Liên, một đại đệ tử đệ nhất thần thông của Đức Phật, trước phút diệt độ vẫn bị bọn cướp thăm sát như một sự trả nghiệp cho lỗi làm nghe vợ bỏ cha mẹ chết đói giữa rừng trong tiền kiếp rất xa xưa. Nghĩa là không ai thoát nghiệp, kể cả hàng Thánh tăng, Bồ tát.

Khi xuất gia về nương

mình cửa Phật, xuất sĩ vẫn thường có những “nợ nần” không tính trước như trường hợp sư Minh Chiếu thời nhà Đường. Ngài xuất gia năm 65 tuổi khi đã kết hôn từ thời tuổi trẻ. Ngài đã viết lại trong Minh Chiếu Thiên Hạnh về những trải nghiệm buổi đầu xuất gia là hằng ngày, cứ bắt đầu tĩnh tâm tọa thiền là hình ảnh người vợ già yếu hiện ra với câu nói đại khái rằng: “Ngày còn trẻ cưới nhau, ông hứa sẽ sống trăm năm đầu bạc với tôi chứ ông có hứa với Phật là nửa chừng sẽ đi tu cho đắc đạo riêng mình đâu. Vậy sao khi phu thê tuổi già sức cùng lực tận, ông bỏ tôi mà đi tu đành đoạn vậy?!”

Sau ba lần vào chùa và trở lại nhà, mỗi lần mất cả vài ba năm mỗi khi người vợ già và gia đình gặp cơn tai biến, sư Minh Chiếu phải về lại với đời thường. Suốt mười lăm năm tâm bồ đề kiên cố không rời, nghĩa tào khang không phụ, cho đến khi bà cụ qua đời ở tuổi 80, Sư mới an tâm vào chùa tu trì miên mật cho đến ngày viên tịch. Người đương thời ca ngợi nhà sư Minh Chiếu là người thánh thiện, bán thế xuất gia nhưng tình và nghĩa; đời và đạo vẹn đôi bề nên tôn xưng ông là Chân sư Từ Đạo Hạnh.

Sư viên tịch năm 93 tuổi. Ngài đã để lại nhiều bài kệ phảng phát “Gia huấn- chứng đạo ca”, đượm nhuần tình đạo, tình đời. Xin

tạm dịch đơn cử đôi câu:

*Tâm ẩn chốn thiền môn
Thân giữa đời nào động
Thân tâm đều vắng bóng
Tự tính sẽ quay về*

Tự Tính đó là duy ngã độc tôn, là Phật Tính, là Phật sẽ thành, là Niết Bàn tại thế, là Trung Đạo, là rỗng lặng... nghìn năm mây bay.

Đơn cử vài dẫn chứng của người xưa xuất gia đi tu phải đối diện và “quyền biến” uyển chuyển như thế nào trước những chướng duyên ngăn trở trên đường đời và đường đạo để anh tham khảo mà vững bước đi tới; dẫu sớm hay muộn thì hạnh nguyện cũng sẽ viên thành.

Anh Trần Duy Phô ơi!

Bạn và mình là những gã con trai Huế “thất thập hiện tiền đơ”. Đa thọ, đa nhân nhưng chúng ta vẫn thiếu. Thiếu cái tinh thần Trung Đạo buông xả tuyệt vời của những hành giả đã bước đi nghìn năm an nhiên giữa thiên hà vắng lặng.

Hôm nay đúng đêm Trung Thu Rằm tháng Tám Ất Hợi, nhằm ngày 5-10-2017. Tôi đếm trên từng đốt ngón tay và nghĩ đến chỉ còn 12 ngày nữa thì anh Phô đã... LÊN ĐƯỜNG!

Xuất gia là một bước đầy bút phá từ phàm qua thánh. Sau ngày 17-10-2017 khi gặp anh

hay viết về anh như hôm nay, tôi phải “Thưa Thầy” xưng “Con” cho phải đạo... trường tử Như Lai. Hơn hai nghìn rưỡi năm trước, 1250 vị Tỳ Kheo trong Tăng đoàn nguyên thủy của đức Phật xuất thân là những bằng hữu và đồ chúng của các vị đại đệ tử của đức Phật. Đọc lại kinh điển và giáo sử để thấy được thế giới xuất gia thời ấy thánh thiện vô cùng nhưng cũng không ít hệ lụy dính mắc với những vấn đề nhân sinh của gia đình, xã hội và đẳng cấp. Bởi vậy đức Phật từ bi đã quy định giới luật xuất gia và hoàn tục cho các vị tỳ kheo được lập đi, lập lại đến bảy lần. Nhắc lại chi tiết này để nói đến tinh thần tự do và khai phóng của đạo Phật; đồng thời, nhấn mạnh về chí nguyện xuất gia không phải là một sự dứt bỏ tuyệt đối với cuộc đời hiện thực mà thể hiện ý chí chọn lựa một phương tiện, một con đường phù hợp với căn cơ và bản nguyện của từng cá thể chúng sanh. Đạo Phật là đạo xuất thế “Đạt Ma sư tổ cửu niên diện bích”, nhưng cũng vừa nhập thế “Bồ tát thông tay vào chợ để cứu khổ cuộc đời”. Niết Bàn tịch tĩnh không ở đâu xa mà hiện hữu ngay giữa cuộc đời này.

Là một người bạn cùng quê xứ Huế, cùng nếm trải những bước thăng trầm của quê hương và Đạo pháp, cùng xây dựng lại đời sống mới ở quê người và cùng hỗ trợ nhau trong học tập, trong công việc mưu sinh và hoạt động xã hội với anh Duy Phô tôi càng cảm thấy mình có niềm thâm tín để tâm sự với anh trong giây phút này.

Điều tâm sự trước tiên là anh Phô xuất gia trong một hoàn cảnh và thời điểm đặc biệt. Đây là giai đoạn chuyển mình của Phật giáo Việt Nam ở phương Tây và áp lực phải đương đầu với sự thử thách trong nhiều lãnh vực có tính đại chúng toàn cầu. Cuộc cách mạng khoa học kỹ thuật và truyền thông đại chúng toàn cầu đã đặt vấn đề trực tiếp với mọi tổ chức tôn giáo trên toàn thế giới là: Phải chuyển mình, thay đổi, hiện đại hóa một cách có hệ thống qua các hình thức mang tính phong trào rộng khắp như Chấn Hưng, Chấn Chính hay dừng lại, bảo thủ để bị lạc hậu và thoái trào.

Đã xa rồi những mái chùa rêu phong và hình ảnh ngài bổn sư là danh tăng tĩnh lặng và vững chãi như sông núi. Cũng không còn công hạnh xuất gia là con đường một chiều

tịch nhiên phá ngã mà không phải đương đầu với những nhu cầu cấp thiết của thời đại chung quanh mình. Cũng không còn một thế giới vật lý và tâm lý bình an cho các bậc hành giả, khát sĩ, ẩn sĩ chỉ nhất tâm trên con đường giới - định - tuệ tu trì miên mật.

Anh Nguyễn Thành Trần Duy Phô,

Xin được quý mến gọi tên anh cùng với pháp danh trước khi anh vào nhà Như Lai, mang họ Như Lai và được ban pháp hiệu Như Lai để tu học bước vào hàng trường tử Như Lai. Từ cư sĩ giữ 5 giới, anh sẽ bước vào ngưỡng cửa cửa người xuất gia thọ 10 giới Sa Di (từ 7 đến 13 tuổi gọi là “Sa Di đuôi quạ”... Khu Ô Sa Di. 14 – 19 tuổi là Sa Di ứng pháp, 20 tuổi trở lên gọi là Sa Di danh tự). Sa Di Thất Thập Danh Tự như anh thường rất hiếm, nhưng giới luật nghiêm minh, gian sơn nào có quy lệ nấy mong anh đi tròn hạnh nguyện của mình. Tuy nhiên, giữa Vô Thường vẫn có quy luật “xem Vô Thường là Thường” nên đạo Phật mới còn tồn tại và phát triển như ngày nay. Chính những nhóm tôn giáo “nguồn cội” lâu đời ở Ấn Độ như Bà La Môn, Ấn Độ Giáo, Silkh, Du Già Khổ Hạnh... đã quyết liệt đẩy Phật giáo ra khỏi quê hương hình thành ra nó. Nhưng trong đời sống tâm linh, lực đẩy, tính bạo động thường là biểu thị của sự bất lực và yếu đuối. Cụ thể là những tôn giáo “mạnh” đó đã tự chứng minh sự yếu đuối và thủ cựu tự thân của mình khi suốt mấy nghìn năm mà vẫn không truyền ra khỏi biên giới đầy ngăn ngại của đất Ấn.

Rồi đây, trong đại giáo đoàn Tăng - Ni Phật giáo Việt Nam sẽ có sự hiện diện khiêm tốn của anh. Truyền thống cứu cánh tu hành là để thành Phật. Đó là một đại nguyện thiêng liêng của các bậc xuất gia cầu Phật đạo. Theo trải nghiệm của những bậc tu hành tôn túc, xuất gia là một cuộc hành trình cô đơn đầy gian khó nên các vị tổ sư không ngần ngại khuyến tu rằng: “Xuất gia như ngưu mao, đắc đạo như thổ giác.” Nghĩa là người xuất gia đông như hàng hà sa số lông trên mình trâu mà kẻ đắc đạo hiếm hoi hay vắng bóng như sừng con thỏ.

Lời khuyến tu mà đồng thời cũng là khuyến cáo đó, chúng ta không thể nhắm mắt làm ngơ khi Anh xuất gia trong khung cảnh mà thế giới Ta Bà này được xem như

là thời kỳ Mạt Pháp. Theo tiến trình phát triển tự nhiên của thành, trụ, hoại, diệt thì chúng ta đang ở thời điểm tiếp cận của Hội Long Hoa cung nghinh một Đức Phật mới ra đời mở ra thời kỳ Thịnh Pháp. Nhưng muốn tới thời kỳ Thịnh Pháp thì phải trải qua thời kỳ Loạn Pháp. Biểu tượng vô minh, rối đạo của thời kỳ loạn pháp này là cửa Thiên bất tịnh bởi hiện tượng sở đắc vật chất được tôn sùng, lạm phát hình tướng, đem phương tiện làm cứu cánh. Hệ lụy kéo theo là tình trạng “Tăng Già phân hóa, Tứ Chúng phân tranh” thay cho lý tưởng Tăng Già hòa hợp, Tứ Chúng đồng tu.

Dấu rằng, trong một số tình huống “bất khả tư nghi”, các tông môn, bộ phái bị phân hóa; tăng già thiếu hòa hợp, tứ chúng thiếu duyên lành đồng tu. Nhưng con thuyền Phật giáo chuyên chở tinh hoa lời dạy của đức Phật vẫn không hề suy sụp mới chính là nơi nương tựa của Phật tử thuần thành xuất gia cũng như tại gia. Bởi vậy, người xuất gia hôm nay cần thiết phải là một tu sĩ để hành đạo, một hiệp sĩ để hộ đạo và một ẩn sĩ để hoằng đạo biết động không cầu, thấy vọng không theo.

Dấu hiệu điển hình cho thời kỳ loạn pháp là người nói đạo nhiều hơn là người hành đạo. Người nói những triết lý cao xa uyên áo mà hành động ồn ào vọng động đông hơn là người khiêm cung hay âm thầm tu trì với tâm bồ đề kiên cố. Đây quả là thời kỳ mà chư tổ ví von là “hoa sen trong biển lửa”. Nên xuất gia đi tu trong thời này là sẽ gặp nhiều nghịch duyên và chướng ngại nhất. Thiên sư Ngô Ấn ví von: “Lò lửa hoa sen nở thật xinh” (Liên phát lô trung thấp vị càn). Hoa sen nở tươi được trong lò lửa thì người hội đủ nhân duyên để phát huy Bi-Trí-Dũng sao lại không thể tu hành thanh tịnh giữa bụi trần thời Mạt Pháp!

Trải mấy nghìn năm thịnh suy, Phật giáo tồn tại và phát huy là nhờ những hạt minh châu sáng ngời trong biển lửa. Nếu có một lời chúc tụng bạn hiền Trần Duy Phô trên bước đường xuất gia là cầu nguyện và cầu chúc anh mãi vững tiến trên đường đạo, đừng bao giờ quên tinh thần Bi – Trí – Dũng mà anh em mình đã nguyện thực hành từ thời còn sinh hoạt với Gia Đình Phật Tử. Bên cạnh Từ Bi và Trí Tuệ đưa anh lên tầm cao

thì sự Dũng Mạnh giúp anh đứng vững, an trú trong chánh niệm và tinh tấn trong pháp hạnh.

Tìm lại người xưa qua sách sử, mỗi vị xuất gia đều có một hoàn cảnh, một tâm nguyện và một điều kiện thuận hay nghịch – thường được xem là thuận duyên hay chướng duyên – riêng. Nhưng xuất gia là một hạnh nguyện dẫn thân đầy hùng lực của người quyết chí dứt khoát tự giúp mình hóa thân từ người bình thường sang hàng thánh thiện. Bậc tu hành là người đầy can đảm, dám dứt bỏ tất cả, để tìm đến “ông Phật sẽ thành” trong chính mình: Bỏ hình tướng để tìm cái không tướng; bỏ dục vọng ham muốn để tìm cái rỗng lặng an nhiên tự tại. Vua A Xà Thế, A Dục Vương là biểu tượng cho kẻ “buông dao thành Phật” vì đã trải qua nhiều đại kiếp là phàm tăng, chân tăng, thánh tăng. Cho nên xuất gia, tu hành chỉ mới là biểu hiện hình tướng của kiếp hiện tiền trên con đường tử sinh vạn dặm giác ngộ thành Phật. Khi chưa giác ngộ thì mỗi kiếp tu đều có thể là Duyên Tu hay Nghiệp Tu để thanh toán cho hết kho tàng phú quý hay nợ nần huân tập từ nhiều kiếp, nhiều đời trước khi nhiếp tâm tu thành chánh quả.

Anh Trần Duy Phô ơi! Mình tin tưởng là anh đang bước tới Duyên Tu. Mình còn nhớ trong vở kịch thơ Đêm Xuất Gia của Nguyên Hạnh có câu mà mình thích:

*Xuất gia đâu phải là ra đi hay trở lại
Mà đi là về tự tại giữa nhân duyên*

Bỏ lại sau lưng thế giới bụi trần với lo toan, phiền muộn, thỏa hiệp, phân tranh. Quên đi những ân oán, cựu mang, yêu ghét, so bì nghiệt ngã. Khép lại những cánh cửa vọng tưởng, mơ hồ, vỡ bờ, trăn trở. Không ngại ngần hay run rẩy bước lên lối về “đường xưa mây trắng” mà đi.

Trong Đạo Đức Kinh, Lão Tử viết: “Thiên lý chi hành, thủy ư túc hạ” - Cuộc hành trình ra đi ngàn dặm bắt đầu từ bước chân thứ nhất. Con đường tu hành cũng bắt đầu từ cái nhìn vỡ oà chân lý để cất bước lên đường không ngăn ngại.

Và, từ bước chân khởi điểm ra đi... thì gắng đi cho tới cõi Chân Nguyên, bạn hiền thân quý nhé.

Sacramento Tiết Trung Thu 2017

Thư Tùy Hỷ Xuất Gia

Sacramento, CA ngày 14 tháng 10 năm 2017

Kính gửi: Hòa Thượng Thích Thái Siêu
Trụ Trì Niệm Phật Đường Fremont, California,
Hoa Kỳ.

Kính Bạch Hòa Thượng,

Con là Ngô Thị Hạnh, Pháp danh Quảng Minh, hiện trú tại 8530 Tambor Way, Elk Grove, CA 95758. Có chồng là Trần Duy Phô, Pháp danh Nguyên Thành, có ý muốn thể phát xuất gia tu học để mong cầu giác ngộ giải thoát.

Nay con viết thư này đồng ý để đạo hữu Trần Duy Phô, Pháp danh Nguyên Thành, được hoàn thành ý nguyện đến tu tập với Hòa Thượng.

Kính chúc Hòa Thượng pháp thể khinh an, tuệ đăng thường chiếu, Phật quả viên thành.

Nam Mô Hoan Hỷ Tạng Bồ Tát Ma Ha Tát.

Nay kính

Ngô Thị Hạnh

Hoài Niệm Trần Thị An Như

Pháp Danh Quảng Diệu Minh

(Ngày 06 Tháng 12 Năm 1985 – 12 Tháng 07 Năm 2011)

An Như Thương Nhớ,

Con gái đầu lòng bé bỏng của Ba ra đi đã tròn bảy năm, nhưng Ba vẫn cảm như con còn quanh quẩn đâu đây. Hình ảnh con lưu lại rất nhiều, bài vở con học, chiếc xe con tập hàng ngày, áo quần con Mẹ vẫn giữ hoặc mặc, con heo con bỏ tiền tiết kiệm vẫn được gia đình trân quý và bỏ thêm. Tuần trước Ba xem lại DVD Lễ Tang của con do chú Vương thực hiện và biếu tặng, thấy quý cô giáo của con, Chư Tôn Thiền Đức Tăng Ni, cùng rất nhiều bà con, đạo hữu, thân hữu, bạn trẻ đã đến trợ giúp, hộ niệm, viếng tang, phân ưu và tiễn đưa con đến nơi hỏa táng thật âm cúng, trang trọng. Quả đúng như lời Ôn Ngô Viết Hà từ thành phố San Jose về đưa đám nhận xét: gia đình chúng ta thành tâm tu tập và làm việc thiện nên Lễ Tang của con được rất nhiều người tham dự.

Trong các thời tụng kinh, lạy Phật hằng ngày, Ba Mẹ và hai em Quang, Hiền của con vẫn thường xưng danh Cầu Siêu cho con cũng như Chư Tiên Linh nội ngoại và Chư Hương Linh trong pháp giới. Như lời tâm nguyện của Ba trước giờ tiễn đưa Linh Cửu con đến nơi hỏa táng, tình cha con cốt nhục của chúng ta giờ đây đã vĩnh biệt, nhưng mối liên hệ gia đình tâm linh trong ánh hào quang của Chư Phật, Chư Bồ Tát thì không bao giờ cùng tận. Nguyện Ba và con, cùng Mẹ và hai em, cũng như tất cả đạo hữu đời đời kết thành Bạn Lành trên con đường Giác Ngộ Giải Thoát.

Cho đến bây giờ Ba vẫn không quên hương vị tuyệt diệu của pháp hỷ sung mãn vào buổi tối cúng tuần thứ ba cho con. Sau một ngày bận rộn thỉnh mời đạo hữu đến tụng kinh, vừa đặt lưng xuống giường, mới niệm A Di... thì Ba đã rơi vào giấc ngủ thật ngon lành, thật nhẹ nhàng, an vui. Trải nghiệm vi diệu đó giờ đây thỉnh thoảng Ba vẫn có được trong các giờ thiền tập.

Ba có năm lần ngủ mơ thấy con. Lần đầu, Ba thấy con ngồi trên sofa nhà mình,

gương mặt đầy đặn, tươi tắn như hoa, giống như gương mặt ngày làm Công Chúa Tuyết, miệng cười hoan hỷ. Con dang hai tay ra chào đón một em bé do một phụ nữ trẻ tuổi bồng đến trước mặt, và vui cười nói: “Lấy bánh cho em ăn”. Có lần Ba thấy con ngồi trên chiếc xe lăn, gương mặt thật bình yên, còn Ba thì đứng gần đầu đó bên cạnh ven rường. Lần khác trong một buổi gặp mặt nhiều người, chợt nghe tiếng cô Đồi nói bé An đến tìm anh Phô tề. Ba từ trên lầu nhìn xuống, thấy một gương mặt tươi cười ló ra giữa hàng rào cao có nhiều hoa lá, tuy không phải là gương mặt con nhưng Ba cảm nhận ngay đó là con. Còn hai lần mơ thấy con nữa nhưng Ba quên chi tiết rồi.

Bốn năm trước đây, Anh Kiệt gọi điện thoại kể cho Mẹ hay là đêm qua anh vừa mơ thấy con rất khỏe mạnh, đạp xe đạp trên đường, gương mặt tươi vui đẹp đẽ. Tuần trước, chị Trang cũng kể cho Mẹ hay là thấy con mặt mày xinh xắn, mặc áo rất đẹp, đứng trên cao nói với chị Trang rằng: trước đây chị Trang hay chăm sóc cho An Như, nên bây giờ cho chị Trang ba điều ước. Vài người khác cũng kể nằm mơ thấy con. Những giấc mơ đó chứng tỏ rằng tuy con đã từ giã cõi đời nhưng lòng thương tưởng đến con vẫn còn lưu lại trong tâm nhiều người.

An Như ơi! Ba hoàn toàn tin tưởng rằng giờ đây con đã tái sinh vào một cuộc sống mới rất tốt đẹp nhờ vào nhân lành con đã gieo suốt hai mươi bảy năm làm con của Ba Mẹ,

**Chiếc khăn đan chưa xong thì kiệt sức
một tuần trước khi qua đời**

làm chị của hai em. Con đã giúp đỡ người khổ nạn cho đến khi sức cùng lực kiệt, một lòng tôn kính Tam Bảo, có nhiều đức tính quý báu như nhẫn nại, siêng năng, ít muốn, biết đủ, vui cười, thanh thản, từ, bi, hỷ, xả.

Đặc biệt nhất là **định lực của con rất vững chãi qua 6 năm chú tâm đan len không hề lay động** dù trước mặt là video ca nhạc hay phim ảnh đang mở. Việc Mẹ dạy cho con đan len, lúc đầu chỉ để con có niềm vui, nhưng qua thực tập lâu dài, tay con không những hết run rẩy mà còn trở nên mạnh và chính xác. Như vậy việc đan khăn quàng len biểu Hội Từ Bi Quán Thế Âm bán đấu giá gây quỹ từ thiện, không dè đó chính là pháp môn tu tập thích hợp nhất với con!

Thay vì ngồi niệm Phật, con đã chuyên chú đan len hai, ba giờ mỗi ngày. Vì tay hơi bị rung nên con phải hết sức chú ý vào từng mũi đan để khỏi bị sai, đúng như lời chị Thi ca ngợi:

*Miệt mài cặm cụi với búp len
Mỗi mũi kim đan, một niệm lành
Quên bằng thân mình mang bệnh khổ
Để gởi cho đời một chút thương.*

Tâm niệm con vốn đã yên ổn vì ít bị việc đời lôi kéo, nay qua “công phu” đan len, tâm con ngày một lắng yên hơn. Kết quả là, như lời cô Sáu nhận xét, gương mặt con thật thanh thản, và nhiều lần con cảm thấy thân thể nhẹ như tờ giấy! Đó chính là trạng thái **khinh an, tươi tắn**, là hoa trái của thiền định

An Như à!

Cảm động trước tấm lòng và nghị lực của con, quý Thầy, quý đạo hữu và bạn trẻ đã mua các tấm khăn quàng của con với số tịnh tài rất lớn, có khi trên cả 1,000 Mỹ kim / cái khăn! Đó là một niềm khích lệ tinh thần lớn lao cho con khi biết mình vẫn làm được việc lợi ích cho đời. Và, chính niềm khích lệ đó lại trở thành một phương pháp trị liệu vô cùng hiệu quả cho sức khỏe của con.

Trong Kinh Nhân

Quả, Đức Phật dạy:

*“Muốn biết đời trước gieo nhân gì,
hãy nhìn những gì đang hưởng hiện nay.*

*Muốn biết đời sau thế nào,
hãy nhìn những gì đang làm hiện tại”.*

Ba nghĩ rằng con thật sự thắm nhuần lẽ nhân quả nên không hề một lời than van về cảnh ngộ của mình. Nhiều lần sức khỏe con thật nguy kịch, hoặc đôi khi y tá vung về chích kim vào mạch máu của con cả chục lần mà vẫn không chuyển được thuốc, vậy mà con vẫn kiên trì chịu đựng. Con nói “Đời này con thế này nhưng kiếp sau con sẽ tốt hơn”. Quả thật trong suốt cuộc đời vừa qua, con không hề nói hay làm bất cứ điều gì xấu! Chính Mẹ là người “Thầy” dạy đạo cho con đó nghe!

Con biết không? Ngôi nhà cũ của mình ở quê nhà giờ đây đã được xây dựng lại để làm từ đường của Chi Tộc, Nhánh II. Em Quang của con theo ngành học của Ba là Master Degree in Social Work. Em Hiền của con sẽ tốt nghiệp Bác Sĩ Y Khoa mùa hè 2019. Mẹ vẫn trì tụng Kinh Dược Sư như ngày còn có con ngồi bên cạnh. Còn Ba đã nghỉ hưu đầu năm 2017. Tâm nguyện xuất gia thượng cầu Phật đạo hạ hóa chúng sanh của Ba, như con biết, đã được Mẹ đồng ý.

Ba được làm Lễ Xuất Gia ngày 14/10/2017 tại Hội Quán Hội Từ Bi Quán Thế Âm. Thầy Thế Độ Phú Pháp cho Ba là Hòa Thượng Thích Thái Siêu, Tiến Sĩ Phật Học, Tổng Vụ

Trường Tổng Vụ Giáo Dục trực thuộc Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất Hoa Kỳ, Trụ Trì Đại Bảo Trang Nghiêm Tu Viện tại thành phố Hayward, California. Sau đó, Ba thọ giới Sa Di vào ngày 18/11/2017 tại giới đàn Tu Viện Trúc Lâm Đại Đăng, do Thiền Sư Thích Đắc Huyền làm Đường Đầu Hòa Thượng.

Thời gian gần đây Tu Viện Đại Bảo Trang Nghiêm bận tu bổ, không có thời gian ngồi thiền nên Ba thực tập chánh niệm trong khi làm công quả. Mỗi khi thất niệm, Ba liền nghĩ đến tấm gương của con: sáu năm trường ngồi chú tâm đan len, lặng lẽ, một mình, để Ba tự sách tấn tu tập! Vậy là con ra đi đã bảy năm nhưng đức kiên trì và kham nhẫn của con vẫn còn “độ” được chú Sa di 70 tuổi là Ba. Và, chương trình giúp các cháu khuyết tật tại Việt Nam của Hội Từ Bi Bi Quán Thế Âm, vốn cảm ứng từ cảnh ngộ của con, vẫn đang tiếp tục.

Trong Luận Văn Tốt Nghiệp Master Degree in Social Work, 2005, Ba đã từng viết: Con là một trong ba vị “bồ tát” của Ba. Hai vị kia là Mẹ Nội và Mẹ. Nhưng giờ đây Ba hiểu rằng ai cũng là bồ tát của mình. Càng mở rộng lòng thương thì chúng ta càng gặp được vô số thiện hữu chung tay góp sức. Giúp người khác chính là bồ tát, như lời dạy của Ngài Tuyên Hóa.

Ước mơ cuối cùng của con một ngày trước khi ra đi là:

“Được đi trên đôi chân của mình”!

Chao ôi! Ước mơ sao mà mộc mạc, nhưng sao mà lại hùng vĩ thế?! Về thể chất, con muốn tự mình bước đi mà không cần xe lăn, không cần ai dìu bước, nhưng về tinh thần là sức mạnh tự lực vươn lên của con. **Ai thành công mà không tự đi trên đôi chân của mình**, dù là trên đường đời hay đường đạo? Hay quá An Như ơi, Ba nguyện thực hành theo niềm mơ ước của con đó! Niềm mơ ước của con đã được anh chị em Gia Đình Phật Tử Kim Quang làm chủ đề chia sẻ cảm niệm vào buổi chiều đến viếng Lễ Tang của con.

Quý Phật tử thường phát nguyện hàng ngày an vui tu tập, niệm Phật tinh chuyên, khi ra đi thì “*Xả báo an tường, như nhập thiền định*”. Con là một trong những người đã đạt được tâm nguyện đó. Những giờ phút cuối cùng tại thế gian, con vẫn được yên ổn và

tĩnh táo trong tiếng niệm Phật A Di Đà của quý Sư Cô, đạo hữu và gia đình. Tuy con không nói được vì miệng gắn máy chuyển oxy, nhưng những biểu lộ linh động của đôi mắt và cái gật đầu nhẹ chứng tỏ **con thấy và biết rõ ràng**. Đặc biệt, khi cô Huệ đến và tới bên giường, Ba nghe rõ ràng tiếng reo vui của con: “Cô Huệ”! Đôi mắt và gương mặt của con hiện rõ nét vui mừng, đồng thời con giơ tay phải lên nắm tay cô Huệ, trong khi trước đó con chỉ nằm yên.

Trước đây Ba vẫn thắc mắc là tại sao Ba nghe được rõ ràng tiếng kêu của con, trong khi miệng con không mở được! Bây giờ thì Ba hiểu rằng đó chính là tánh giác, hay cụ thể là tánh nghe của Ba đã giao cảm với tiếng kêu từ chơn tâm của con. Cũng như trước khi con qua đời, Ba nằm ngủ cách con và Mẹ hai phòng, nhưng Ba lại nghe rất rõ tiếng kêu của con: **“Đây có phải nhà mình không Mẹ?”** Giọng nói của con **vừa lớn, vừa sung sức, vừa minh bạch, rất khác ngày thường!** Tại sao như vậy? Chỉ có thể giải thích là Ba “nghe” bằng diệu dụng của tánh giác, chứ không phải bằng giác quan và ý thức thông thường. Cám ơn con đã hai lần giúp Ba nhận ra tánh giác, hay Phật tánh của mình, giữa trùng trùng ý niệm nối tiếp nhau.

Câu hỏi “**Đây có phải nhà mình không Mẹ?**” được con nhắc lại nhiều lần khi chợt thức dậy giữa giấc ngủ, vài tuần trước khi qua đời. Ba Mẹ hỏi con đã thấy gì nhưng con không hề nói, còn thần sắc con vẫn bình thường, không kinh ngạc cũng không lo sợ. Phải chăng con đã “**thấy**” trước cảnh giới mình sắp đến?! Duy nhất một lần trong đời, một đêm con nằm điều trị tại bệnh viện UC Davis

ba tháng trước khi mất, con gặp ác mộng và la hoảng lên: “Nightmare! Nightmare! Gọi y tá! Y tá!” Sau đó Mẹ hỏi con mộng thấy gì? Con sợ hãi trả lời: **“Con thấy toàn thế giới sụp đổ!”**

An Như con ơi! Bảy năm thấm thoát qua đi như một giấc mộng. Các pháp đều như huyền, như sương mai, như bọt nước, như bóng chớp chiều tà, tất cả đều vô thường, vô ngã, duyên hợp và tương tức. Kinh Hoa Nghiêm dạy:

*“Cái này có nên cái kia có
Cái này không nên cái kia không
Cái này sanh nên cái kia sanh
Cái này diệt nên cái kia diệt”.*

Tuy nhiên, trong dòng sanh diệt liên tục đó vẫn có một cái bất sanh bất diệt. Đó chính là **Phật tánh** nơi con, nơi mọi người và tất cả chúng sanh. Chỉ cần **dừng niệm, thì ngay lúc đó tánh Phật hiện bày**, như đám mây tan thì mặt trăng hiện rõ trong đêm rằm. **Phật và chúng sanh chỉ là một**: vọng tưởng là chúng sanh, biết vọng không theo là Phật, như lời dạy của Hòa Thượng Thích Thanh Từ. Giác Ngộ Giải Thoát tuy xa nhưng lại rất gần. Đó là hành trình Ba đang tiến bước. An Như cùng thực tập với Ba nhé!

Tập Kỳ Yếu hoài niệm về con này đã được Ba Mẹ và hai em Quang, Hiền chuẩn bị và liên tục bổ sung từ lâu, nay đã hoàn tất và trang trọng in ấn để kỷ niệm bảy năm con ra đi. Tất cả các bài thơ, bài cảm niệm từ hai em con, từ Mẹ, cho đến quý bà con, quý

thân hữu, quý Thầy Cô đều xuất phát từ lòng thương con nên rất hay và cảm động. Mẹ tuy ít viết văn nhưng bài “Nói Với Con Gái” có những dòng chữ đầy chất thơ và hình ảnh đẹp: *Bé An ơi! Con như con chim nhỏ bay đến đậu vào gia đình mình, cất tiếng hót líu lo làm vui, đem an lành cho mọi người, rồi bất ngờ con lại nhẹ nhàng vụt mình bay lên và bay đi mãi mãi.*

Ba tin rằng **nay con đã vững chãi tự đi trên đôi chân của mình!** Ai trong chúng ta cũng đã vào, ra sanh tử, phiền não, luân hồi không biết bao lần. Nhờ phước đức huân tu từ nhiều đời trước nên trong đời này được gặp Phật pháp, chúng ta hãy tinh tấn thực hành lời Phật dạy để **chuyển hóa** dòng sanh tử miên man, thay vào đó là **an lạc, đến, đi tùy nguyện lực độ sanh**.

Dù ở đâu và bất cứ phương vị nào, Ba Mẹ và hai em chúc con luôn được Phật, Pháp, Tăng soi sáng, và chúc con luôn đứng tiến trên con đường Giác Ngộ Giải Thoát.

Nam Mô **Tùy Sở Trụ Xứ Thường An Lạc**
Quán Thế Âm Bồ Tát.

*Sacramento,
Ngày 11 tháng 6 năm Mậu Tuất (2018)
Ngày Ky thứ bảy của An Như*

Trần Duy Phô, MSW.
Pháp danh Nguyên Thành
Thọ Sa Di Giới và Sa Di Bồ Tát Giới,
Pháp tự Thông Đạo

